

پہیامہ کانسی حق و نوور

پہیامی حوتہم

فہتھی نوورانی

لہ مانگی رہ مہزان و شہوہ پیروڑہکانی

شیخ عہباس فاضل حہسہنی

وہر گیّرانی

مہلا رضوان

سالی ۲۰۱۲

چاپی یہ کہم

پیشہ کی وہرگیپر

الحمد لله رب العالمين حمدا يوافي نعمه ويكافئ مزيده، نحمد الله
على آله التي لا تحصى، وكيف تحصى وكنز صاحبها لا يفنى، ثم
الصلاة والسلام على خير حبيبه الذي شرف الدنيا بجمال وجهه،
وكمال روحه، وعلى آله وأصحابه ومن اتبعهم بإحسان إلى يوم
الدين .

أما بعد: خوڙه ويستانم وا مانگی پر خيرو بهر هكته هاته وه،
دهرگای ره همتی ناسمان كرايه وه، دهرگای شه يتانه كانيش به سهر
نومهت داخرايه وه، مانگی هه ژاران و ليقه مه وماوان، مانگی نوورو
رووحی دله كان، مانگی په رستش و به خشينه كان، مانگی
سهر كه وتنی ستهم دیده و بی نه وایان يا خوا به خیر بیت پروناکیت
هیئا بو گشت مرؤفایه تی .

به لئی به بونهی ئەم مانگه پیروژه وه و امان به چاکزانی که و
کتیپی هه زه تهی شیخ عه باس هه سه نی (من أحوال رمضان و لیلته
المبارکة) وهرگیپرینه سهر زمانی شیرینی کوردی، بو نه وهی خه لکی
کوردستانی خو مان له زانست و فههم و رووحی نه وزاته مه زنه بی
بهش نه بن، ئیمهش له کوردیه کهی ناومان له و کتیبه نا (فه تحی
نوورانی له مانگی ره مه زان و شه وه پیروژه کانی) .

"خۆشەويستەكەم" ھەر كاتىك ئەمانەى خوارەوت بىنى ئەمەش
مەبەستەكەبىيان، تاوەكوو لە كاتى خويندەووە لە لات رۆشن بىت .

۱- ھەر كاتىك لە پەراويزا ئەمەت بىنى بۆ نمونە:
(ب ۱/ل ۵۴/۵۴۲) ئەو مەبەستمان بەرگى كىبەكەو لاپەرەى
كىبەكەو ژمارەى فەرموودەكەيە، وە ئەگەر ئەمەشت بەرچاو
كەوت (و ۷۵۸) ئەو مەبەستمان سالى وەفاتى ئەو كەسەيە بە
سالى كۆچى .

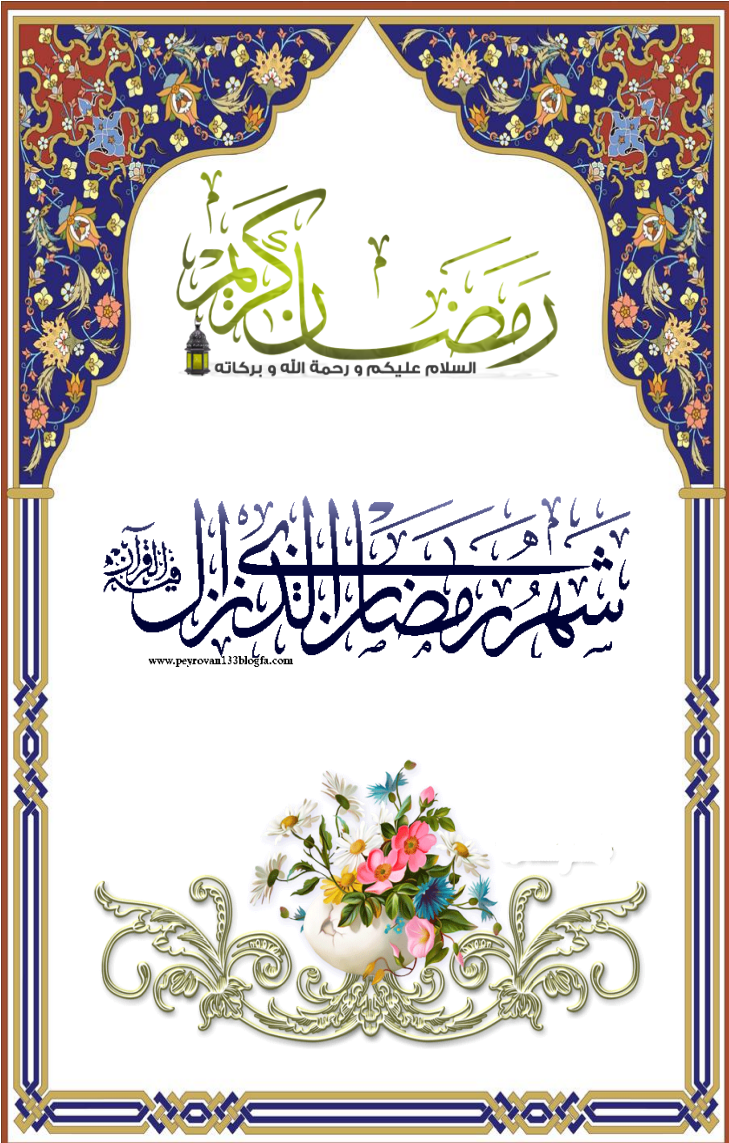
۲- پەراويزەكانى جەنابى شىخ عەباسمان لە خوارەووە وەكوو خۆى
نوسيوە، وە لەبەرامبەريدا وشەى دانەرمان داناو، وە پەراويزى
خۆيشمان لە زۆربەى شوينەكانا نوسيوە، بۆيە لە بەرامبەريدا
وشەى وەگيرمان داناو .

ليرەووە دەمەويت بلىم: زۆر سوپاسى خواى گەورە دەكەم
لەسەر وەرگيرانى ئەم كارە مەزنە، چونكە بەسۆزو مېهرەبانى خۆى
لوتفى لەگەل كردين بۆ خزمەتكردنى ئەم ئوممەتە، ئەگىنا ئيمەيەكى
كەم زانست نەمان ئەتوانى ئەم خزمەتە بكەين، وە سوپاسى
خۆشەويستەم پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەم لە پىنگەياندى ئەم مرقفە
دەستەوسان و بى دەسلەتە كە هېچ سنورىك بۆ بى دەسلەتەكەى
نيە، وە سوپاسى حەزرەتى شىخمان (شىخ عەباس فازل حەسەنى)
دەكەم كە منىكى هېچى پىنگەياندى بۆ رۆژىكى وەكوو ئيمرۆ كە

ههول بدهم خزمهتی ئیسام و موسلمانان بکهه، وه سوپاسی مامۆستای بهرپێزو خۆشهویستم مامۆستا محمد عبد الله بهرنجی ده کهه، که بهراستی زۆر هاوکارم بوو زۆرم ماندوو کرد له کاتی وهرگیرانه کهمدا، خوای گهوره پاداشتی بداته وه له سه ره ئه م ماندوو بوونه، وه زۆر سوپاسی دایک و باوکی خۆشهویستم ده کهه که زۆر هاوکارم بوون، وه هه موو شتیکیان بۆ ره خساندم و خزمه تیان کردم تا وه کوو ئه م کتیبه وهرگیرم، وه سوپاسی هه موو ئه و که سانه ده کهه که هاوکارم بوون له م کاره مه زنه دا، خوای گهوره لییان پازیبیت .

خزمهتکاری دین و ئوممهت

مهلا رضوان

رمضان
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
www.peyrovani133blogfa.com

پیشہ کی دانہر

الحمد لله الحنان المنان، رب الأرض والسماء، الذي أكرمنا
بشهر الصيام، ومن علينا بليلة القدر، ليلة القرآن، وأفاض على هذه
الأمة المرحومة من سحائب الرحمة والمغفرة والإحسان، والصلاة
والسلام على النبي محمد، الحبيب الشفيق الخاتم، أعظم من أكرم
بمنازل الأمن والإيمان والحب والمعاناة والرضوان، وعلى آل النبي
الأطهار الكرام، وأصحاب رسول الله الأتقياء الأبرار، وتابعيهم
ياحسان إلى يوم التناد - فهم السادة القادة الكرام - عليهم سحائب
الرحمة والرضوان. آمين آمين، يا رب العالمين .

أما بعد: رُوِّزُو كرتن له گه وره ترين روكنه كانى دينه، وه
پتهو ترين ياساكانى شهرعى پيروزه، چونكه بهوى ئه وه وه
دهروونى فهرانكه به خراپه رام ده كريت، ئه وه پيك هاتووه له
كومه ليك كردارى دل، وه له ريگرى كردن له خواردن و
خواردنه وه جووت بوون به دريژايى روزه كهى، ئه مهش جوانترين
رهفتاره، بهلكوو گه وره ترينى خواپه رستيه كانه، وه ناخوشترين
كاريشه له سه ردهروون، حيكمه تى خوايى وا داخوازي كردوه
كهوا له ئاسانترين كارى فهرزو واجب دهست پي بكات ئه ويش
شايهت هينانه: لا إله الا الله محمد رسول الله، ئينجا دووه ميان به

نوڤژ کردن، وه سى یمیان به زه کات دان، ئینجا بارگرانترین دیت
 ئەویش رۆژوو گرتنه، پاشان کۆتایی به زۆرتین بارگرانی دینیت
 ئەویش هه ج کردنه وه کوو وهرزشیک بۆ کهسی بالغ و پینگهشتوو،
پاشان خشتهو شیوازی خواپهرستیه کان له میهره بانى خواى
گه ورهیه له سههر بهنده کانى، بۆ بهردهوامى له گه رانه وه بۆ لای ئەو
و ئونس و بیزار نه بوون، خواى گه وره ده فهرموویت: ﴿سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصَلِّحُ بِأَلْهَمٍ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝﴾^۱ واته: (خواى
 گه وره هیدایه تی ئەو ئیماندارانه ئەدات بۆ ئەو شتانه ی که سوودی
 بۆیان هه یه له دونیاو دوا رۆژ، وه کاروباره کانیان بۆ چاک ئەکات و
 به ره و باشتریان ئەبات، وه له رۆژی دوايشدا ئەیانخاته ناو
 به هه شته وه ئەمانیش ئەیناسن چونکه هه ر له دونیا وه سفیان بۆ کراوه
 که سیفه تی ئەم به هه شتانه چۆنه) .

رۆژوو گرتن له رووی زمانه وانیه وه: خۆگرتنه وه یه له شتان،
 وه به جی هیشتنی بۆ ئەو، وه لیبه دا گوتراوه: به بی دهنگ بوون:
 رۆژوو گرتنه، له بهر ئەوه ی خۆی گرتوه ته وه له قسه کردن، هه ر
 وه کوو خواى گه وره گپرایته وه له سه ر زاری دایکی هه زره تی
 عیسا - علیهما السلام: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ

^۱ سورة محمد . صلى الله عليه وسلم

اَلْيَوْمَ اِنْشِيَا ﴿٢١﴾^٢ واته: (من نه زرم كردووه بو خواى ميه ره بان كهوا بهر ژوو بم، بويه من ئيمرو كه هه رگيز قسه له گه ل هيج كه سيكدا ناكه م) وه ههروه ها به: (الاعتدال) ناوه نديتيش گوتراوه، ده گوتريت: (صام النهار) كاتيك ر ژو ناوه نده ده بيت و نيوه رو كاتى هاتى داديت .

شاعيرى به ناوبانگ ئيمرو ئو لقه يس فه رمويه تى:

فَدَعْ ذَا وَسَلِّ اَلِهْمَّ عَنكَ بِجَسْرَةٍ

ذَمُولٍ اِذَا صَامَ النَّهَارُ وَهَجْرًا^٣

هه ره به وجورهش ر ژوو گرتن: به واز هينان له خواردن ده گوتريت، خه ليل فه رمويه تى: (صوم) هه ستانه به بي كرده وه، وه (صام الفرس صوماً) واته: نه سپه كه هه ستاوه سه رپي بي نه وه ي به ستر ايتته وه له ئاليك.

نابغه ش فه رمويه تى:

^٢ سورة مريم .

^٣ الجسرة: وشترىكى به هيزه له رويشتندا، وه ذمول: خيرايه. وه صام النهار: نيوه رو داها، وه هجرا: قرجه ي گه رمای نيوه رو يه كاتيك گه رميه كه ي زور بو، سه برى (ديوان امرؤ القيس شرح السنديوي) بكه . دانهر

خَيْلٌ صِيَامٌ وَخَيْلٌ غَيْرُ صَائِمَةٍ

تَحْتَ الْعَجَاجِ وَأُخْرَى تَعْلِكُ اللَّجْمَا^٤

بهلام له شهرعدا: به واتای خوگرتن له نان خواردن و خواردنهوه و جووت بوون و ههموو ئهوشتانهی که رۆژوو دهشکین دیت ههر له کاتی بهیانیهوه تاکاتی خۆر ئاوابوون، وه له گهڵ هینانی نیهتیش - له پیناو خوای گهوره - عَزَّ وَجَلَّ .

وه ناو نراوه به (رمضان): له بهر ئهوهی گوناهاه کان تیایدا ئهسووتین و (ئهسپینهوه)، ئهههش له بهر فهرمایشتی پیغه مبهرمان که

^٤ (أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن) (ب/٣/٤١٠): هی محمد ئه مینی کوری محمد موختاری کوری عبد القادری جهنکی شه نقه بیه (١٣٩٣هـ). وتهی: (خیل) چاودیری ئه سپه کان، وه له گوته که پیدایا تاکی بۆ نیه، وه گوتراوه: تاکه کهی (خائله وه کۆکه شی) (خیل)، ههر وه کوو ده گوتریت: سافر وسفر (ههر دووکیان یهک واتا ده گه پین واته: سه فهری کرد)، وه وتهی: (صیام) سیفته بۆ ئهوه، وه کۆکه شی (صائم) ه، واتا کهی: به سزایه وه له ئالیک خواردن (وخیل غیر صائمه) واته: کۆمه لیک تری ئه سپن نه به سزایه وه لئی به لکوو ئالیک پیدراوه (تحت العجاج) واته: تۆزو خۆل له کاتی بوونی له جهنگدا، وه کۆمه لیک تری ئه سپه کان (تعلك) واته: ئالیکه که ده جوون، (اللجم) کۆی (لجام) ه ئهوه ئه لیهی که له کۆتاییه که به زیاده به بۆ تیرکردنی فهتخه کهوه ریککردنی قافیهی شیعه که به، بی گومان (علک یعلک) جووی ده جوئی له سنووری خۆی چوووه ناویه وه واته: (لاک یلوک)، وه (العلك) به که سه ره ئه وهی که ده جوو ئندریت له ده مدا، به فهتخهش مه صدره، که (اللوک) ه "له شه رعیشدا": ناماژه به خوگرته وه له خواردن و خواردنه وه جووت بوون له گهڵ بوونی نیهت له هه موو رۆژه که دا . با سه بری (طلبة الطلبة في الإصطلاحات الفقهية) (ل/٢١) بکریت: هی نجم الدینی کوری حه فسی نه سه فیه (٥٣٧هـ).

ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّمَا سُمِّيَ رَمَضَانَ، لِأَنَّهُ يُرْمَضُ ذُنُوبَ عِبَادِ اللَّهِ﴾^۵
 واته: بۆیه ناو نراوه رهمه‌زان، چونکه تاوانی به‌نده‌کانی خوای
 گه‌وره‌تیایدا ئه‌سووتیت و ره‌ش ئه‌بیتنه‌وه، له‌ رپوایه‌تییکی تردا
 هاتووه: ﴿إِنَّمَا سُمِّيَ رَمَضَانَ، لِأَنَّ رَمَضَانَ يُرْمَضُ الذُّنُوبَ﴾^۶ واته:
 (بۆیه ناو نراوه رهمه‌زان، چونکه رهمه‌زان تاوانه‌کان ئه‌سووتیی).^۷

عبد الله کوری ئیمامی عومهر (رضی الله عنهما)
 ده‌فهرموویت: (بۆیه ناو نراوه (رمضان)، چونکه تاوانه‌کان تیایدا
 ئه‌سووتین، وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ناو نراوه (شوال)، چونکه گونا‌هه‌کان
 به‌رز ده‌کاته‌وه ههر وه‌کوو چۆن حوشر کلکی خوی
 به‌رزده‌کاته‌وه^۷ - واتای (تُرْمَضُ): ئه‌سووتیت، ئه‌گه‌ر (مبني

^۵ سه‌یری (مفاتیح‌الغیب) (ب/۷۱/۵) بکه: هی ئیمامی فخر‌الدین محمدی کوری عومهر
 خه‌تیبی رازی (و ۶۰۶هـ). دانهر

^۶ ئین مه‌رده‌وه‌یهی و ئه‌سه‌هانی رپوایه‌تیان کردووه: سه‌یری (الترغیب والترهیب) وه‌ (الدر
 المنثور) (ب/۱/۴۴) بکه: هی عبد‌الرحمن کوری که‌مالی جلال‌الدینی سوپوتی (و ۹۱۱هـ)
 دانهر.

^۷ علی کوری حه‌سه‌نی کوری هبه‌ الله کوری عه‌ساکری دیمه‌شقی رپوایه‌تی کردووه له
 (تاریخه‌که‌ی) (و ۵۷۱هـ)، وه‌ باسه‌یری (الدر المنثور) (ب/۱/۴۴) بکریت، عه‌لامه‌ی
 اسماعیل حقه‌ی بۆرسه‌وی (و ۱۱۳۷هـ) له‌ (روح‌البیان) (ب/۵/۳۹) ده‌فهرموویت: له
 "شرح‌التقویم" دا فه‌رموویه‌تی: ئه‌وه له‌ (شول) وه‌ هاتووه که نزمی په‌لی گه‌رمیه له
 کارکردن و خزمه‌تکردندا، بۆیه‌ش نا‌نراوه به‌وه له‌به‌ر ده‌رجوونی مرؤف له‌ پیچه‌وانه‌کردنی
 نه‌فسی فه‌رمانکه‌ر به‌خه‌راپه‌و به‌به‌رکردنی ئاره‌زووه‌کان، که ئه‌م دووانه له‌ مرؤفدا له‌ کاتی
 رهمه‌زان چیژه‌کان و ئاره‌زووه‌کانی رامکردووه له‌ژێر کۆنترۆلی خۆیدا، ئیتر له‌م کاته‌دا
 له‌مانه‌ ده‌رئه‌چی و هه‌ست به‌ حه‌سه‌نه‌وه‌یه‌کی ده‌روونی ده‌کات. دانهر

للمجهول) بیت، واتای (يُسَوَّلُ الدُّنُوبَ) گوناهاه کان بهرز ده کاته وه، وه (يُسَوَّلُ ذُنُوبَهَا) کلکی بهرز ده کاته وه .

"بزانه خوْشه ویسته کهم": کهوا به رۆژوو بوون فه رزو واجییه له سهر هه موو که سیکی (مُكَلَّفٌ) بهرپرسیار، واته: عاقل و ینگه یشتوو له ئافره تان و پیاوان که توانای هه بیته بو بهرپۆژوو بوون .

ئه وه فه رزکراوه، به به لگهی قورئان و سوننه ت و یه کده نگهی ئومه ت، هه رچی قورئانه: خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^(١٨٣) واته: (فه رزکراوه له سه رتان کهوا بهرپۆژوو بن، هه ر وه کوو چۆن فه رزکرا به سه ر میلله ته کانی پیش ئیوه، ئه م رۆژوو گرته شه بۆیه فه رزکرا تاوه کوو ته قوای خوا بکه ن و بهو کاره مه زنه له خوای گه وره نزیك بینه وه)، وه به لگهی سوننه تیش، ئه وه فه رموو ده زۆرن، له وانه وته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى حَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ

^٨ سورة البقرة .

الصَّلَاةِ، وَإِيْتَاءَ الزَّكَاةِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ، وَحَجَّ الْبَيْتِ^٩ واته: (ثانی)
 ئیسلام له سهر پینج پایه بنیات نراوه، شایه توومان هیتان که هیج
 خودایه ک نیه که شایه نی په رستن بیت ته نها الله نه بیت، وه محمدیش
 پیغمبهری خودایه ﷺ، وه جی به جی کردنی نویت، زه کات دان،
 بهر ژوو بوونی مانگی رهمهزان، حج کردن نه گهر توانای
 هه بیت، وه له وانه که ده فهرموویت: (إِذَا رَأَيْتُمُ الْهَيْلَالَ فَصُومُوا،
 وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَافْطِرُوا، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ يَوْمًا)^{١٠} واته:
 (ههر کاتیک مانگی یه کشه وهی سهره تای رهمهزانتان بینی نه وه
 بهر ژوو بن، وه کاتیکیش له کوتایی مانگی رهمهزان جاریکی تر
 مانگی یه کشه وه تان بینیه وه نه وه ر ژوو وه که تان بشکینن بیکه نه
 جهژن، وه نه گهر مانگیشتان لی بز بوو نه تان نه زانی که نایه
 به یانیه که ی رهمهزانه یا خود جهژنه نه وه سی ر ژوی مانگی رهمهزان

^٩ نهبو عبد الله محمدی کوری اسماعیلی بوخاری جوعفی (٢٥٦هـ) له (صحیح البخاری) (٨ژ): کتاب الإيمان - باب بنی الإسلام علی خمس. وه نهبو حهسهن موسلمی کوری حهجاجی قوشهیری (٢٦١هـ) له (صحیح المسلم) (١١٣ژ): کتاب الإيمان - باب بیان أركان الإسلام ودعائمه العظام، ربوایه تیان کردووه. دانهر

^{١٠} موسلم له (صحیح المسلم) (٢٥١٠ژ): کتاب الصيام - باب وجوب صوم رمضان لرؤية الهلال، والفطر لرؤية الهلال. وه نهحمدی کوری شوغیب نهبو عبد الرحمن نهسانی (٣٠٣هـ) له (سنن الکبری) (٢٤٢٩ژ): کتاب الصيام - ذکر الاختلاف علی الزهري في هذا الحديث. وه نهبو عبد الله محمدی کوری یهزیدی قهزویی (٢٧٥هـ) له (سنن ابن ماجه) (١٦٥٥ژ): کتاب الصيام - باب ماجاء في صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، ربوایه تیان کردووه. دانهر

تهواو کهن و بهرۆژوو بن) وه دهفهرموویت: (إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ صِيَامَ رَمَضَانَ عَلَيْكُمْ، وَسَنَنْتُ لَكُمْ قِيَامَهُ، فَمَنْ صَامَهُ وَقَامَهُ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا حَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيْومٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ) ۱۱ واته: (خوای گهوره رۆژووی مانگی رهمهزانی لهسهه ئیوه فهپرز کردوو، وه منیش شهوهکانی رهمهزانم وهکوو سووننهتیک بۆ ئیوه داناوه بۆ خواپهرستی کردن له شهوهکانیدا، جا ههر کهسیک بهرۆژوو بیته و شهوهکانیش خواپهرستی تیا بکات به ئیمانوهوش ئەم کارانه بکات وه پاداشتهکهشی ههر لهسهه خوا حیساب و ههژمار بکات، ئەوه له ههموو تاوانهکانی پاک دهبیتهوهو دههههچیت، ههر وهکوو ئەو رۆژهی که له دایکی دهبیته).

وه سهبارهت بهیه کدهنگی ئومهتیش: ئەوه زانراوه کهوا ئومهتی ئیسلام له پیشینهو پاشینه یه کدهنگن لهسهه فهپرز بوونی، وه هیچ یهکیکیش له موسلمانان پچهوانه ی نهجوولاووتهوه، ههر وهکوو له پیشدا باسکرا که یهکیکه له روکنهکانی دین - جا ههر کهسیک نکۆلی لهسهه فهپرز بوونی بکات ئەوه کوفری کردوو، مادهم

۱۱ نهسانی له (سنن النسائی) (ژ ۲۲۱۰): کتاب الصیام - باب ذکر اختلاف یحیی بن ابی کثیر والنضر بن شیبان فیه. وه ئین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ ۱۳۲۸): کتاب إقامة الصلاة والسنه فیها . باب ما جاء فی قیام شهر رمضان . وه ئەهمهدی کوری حهنبهلی شهیبانی (و ۵۲۴۱) له (مسند أحمد) (ب ۲/۳۰۶/ژ ۱۶۶۰)، أحمد محمد شاکر دهفهرموویت: سه نه ده کهی سه حیهه . دانهر

ئیسلامه تیه که ی تازه نه بوو بیّت، یاخود له دووری زانایان
پیگه یشتیبت .

وه له باره ی وته ی خوی گه وره شه وه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ نه وه یه کیك له وانا پیروزه کانی نه وه یه: فه رمانی
په روه ردگاره بو دوسته کانی - جَلَّ وَعَلَا، له بهر نه وه ی رسته که به
﴿يَا﴾: (ئه ی) له خوگرتووه، نه وه ش پیتی بانگ کردنه، ههر وه کوو
زانراوه لای زاناکانی زمانه وانی، وه ﴿أَيُّهَا﴾: (خه لکینه) ناگادار
کردنه وه ی به نده یه له لایه ن خوی حه قه وه، پاشان ﴿ءَامَنُوا﴾:
(نه وانه ی بروایان هیئاوه) نه وه ش شاهیدی په روه ردگاره - جَلَّ
وَعَلَا، بو دوسته کانی - بو نه هلی ره حه ته که ی وه نه هلی
به هه شته که ی، جا بانگ کردن و ناگادار کردنه وه و شاهیدی دان،
"چاودیری گشتیه ئه مه ش له تایبه تمه ندی میهره بانیه که یه تی"، بو یه
کاتیك به نده نه وه فه رمانه جی به جی ده کات: - خوی گه وره ش
ئه یخاته نیو به هه شته وه به بی لی پرسینه وه، وه له چاکه و به خششی
خویشی به سه ریا زیاد نه کات . خویا یه گیان یارمه تیمان بده بو نه م
کاره . نامین .

ئېمام جەغفەرى سادق (علیہ السلام) دەفەر موویت: چیژ له بانگکردنا ماندوویی و شه کەتی خواپەرستی لا ئەبات .

- ئاماژە بەو دە کات کەوا کەسی خۆشەویست پەلە دە کات بۆ جی بە جی کردنی فەرمانەکانی خۆشەویستە کە، هەتاو هکرو گەر فەرمانیشی پی بکات بە خۆ خستنه نیو ئاگره وه .

هەندیکیشیان وتوویانە: ﴿يَا﴾، پیتی بانگ کردنە، ئەو ه بانگ کردنی خۆشەویستە بۆ خۆشەویست، وه ﴿أَيُّهَا﴾، ئاگادار کردنەو هی خۆشەویستە بۆ خۆشەویست، وه ﴿ءَأَمْنُوا﴾، شاهیدی خۆشەویستە بۆ خۆشەویست ^{۱۲} .

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾، "بزانه ئەى خۆشەویستە کەم": یەکیک له لیڤدەرەکانی زمانەوانی ئەو هیە: (باسی ئەو دەقە قورئانیە دە کریت و مەبەستیش پی گشت واتا کانیەتی): حەقیقەت و مەجاز و گومان پی بردنی زمانەوانی، ئەمەش یەکیکە له "سایه و سیبەری مانا کان"، یاخود "نهیئى ئاماژەکانی رەوانی بیژیە" که ئەمەش "نهیئى ئیعیجازی قورئانی پیرۆزو پیش برکی کەیه تی" خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿وَمَا يَعْلَمُ

^{۱۲} (تفسیر روح البیان) (ب/۱/۲۸۹) . دانەر

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾^{١٤} واته: (جگه له خوای گه‌وره و زانا رۆچوو‌ه‌کان له زانست نه‌بیّت که‌سیکی تر به مه‌به‌ست و واتای راسته‌قینه‌ی ئەم ئایه‌تانه نازانیّت و په‌ی پێ نابات، وه زانا رۆچوو‌ه‌کان له زانست ده‌فه‌رموون: بروامان هه‌یه به هه‌موو ئەو ئایه‌تانه‌ی که لای خوای په‌روه‌ردگارمانه‌وه دابه‌زێتراه، وه هیچ که‌سیکیش بیر ناکاته‌وه ته‌نها ئەوانه نه‌بن که خاوه‌ن عه‌قل و ژیرین)، عه‌لامه‌ی ئین و که‌سیر له "ته‌فسیره‌که‌یدا" ده‌فه‌رموویّت: وه‌رگێری قورئان عبد الله^{١٤} کوری عه‌باس (رضی الله عنهما) ده‌فه‌رموویّت: "من له‌و زانا رۆچوو‌انه‌م که ده‌زانن مه‌به‌ست و واتای ئەو ئایه‌تانه چیه" وه موجه‌دیش ده‌فه‌رموویّت: "رۆچوو‌ه‌کان له زانست ئەوانه‌ن مه‌به‌ست و واتای ئەو ئایه‌تانه ده‌زانن، وه ده‌فه‌رموون: بروامان هه‌یه به‌و ئایه‌تانه^{١٥}، له‌به‌ر وته‌ی خوای گه‌وره ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

^{١٣} سورة آل عمران .

^{١٤} وه‌رگێری قورئان عبد الله: ئەو زیاده‌یه هی دانه‌ره، هه‌ر وه‌کو له فه‌رموده‌دا هاتوه: که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا دوعای یۆ ئین و عه‌باس کردوه‌و فه‌رموویه‌تی: خوایه‌ شاره‌زای دینی بکه، وه‌ فی‌ری واتاو مه‌به‌ستیشی بکه . دانه‌ر

^{١٥} (تفسیر ابن کثیر)(ب/١/٣٤٧): هی ئەبو فیداء إسماعیلی کوری عومهری کوری که‌سیره (و٤/٥٧٧) . دانه‌ر

الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾^{١٦} واته: (خو نه گهر بیټ و
کارو بارو نهو هه وال و باس و خواسانه یان بو لای پیغه مبهری خواو
کاربه دهستانی خو یان بگه ریندر ابا به وه، نه وه نه وان نه پنی رازو
مه به سته کانی نهو کارو هه والانه یان له زانستدا هه له نه هیئجاو ده ریان
نه هیئا، جا نه گهر له بهر به خشش و چاکه و میهره بانی خوا ی گه وره
نه بایه که به ئیوه ی به خشیه وه، نه وه زور به تان به دوا ی شه پتان
ده که وتن ته نها که میکتان نه بیټ که دوا ی نه ده که وت)، واتای
﴿يَسْتَنْبِطُونَهُ﴾ نه وه یه: که وا ده ری نه هیئن له کانه کانی خو ی،
ده گو تریت: "إِسْتَنْبَطَ الرَّجُلُ الْعَيْنَ" واته: "پیاوه که چاوی خو ی
ده رهینا" نه گهر بیکو لیته وه وه ده ری به پنی له نا وه وه .

- جا که واته: ده قی ﴿كُتِبَ﴾ نه وه له نیوان فرمان، و زانست،

و نزیکیدایه .

چونیه تی فرمانه که یا خود واجیه که، له وته ی خوا ی
گه وره دایه: ﴿كُتِبَ﴾ واته: "فه رز کرا" وه کو و ته ی خوا ی گه وره:

^{١٦} سورة النساء .

﴿سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا﴾^{۱۷}، واته: (فهرزمان کردووه که کار بهوئه حکامانه بکریت که لهم سووره ته دا ههیه).

له عبد الله کوری عه باسه وه (رضي الله عنهما) ریوایهت کراوه کهوا کاتیک پیغه مبهری خوا موعازی کوری جه بهلی ره وانهی یه مهن کرد پیی فهرموو: (إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُ كِتَابٍ، فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةَ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيَاتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا فَاخُذْ مِنْهُمْ، وَتَوَقَّ كِرَائِمَ أَمْوَالِ النَّاسِ)^{۱۸} واته: (توئه چیه لای گه لیکی خاوهن کتیب و پیمان نه گهیت و بانگیان بکه بو خواپه رستی، جا نه گهر خویان ناسی نه وه پیمان بلی: کهوا خوی گهوره پینچ نویژی له شهوو روژی کدا له سهریان فهرز کردووه، جا نه گهر نه وه بیان کرد نه وه پیمان بلی: کهوا خوی گهوره زه کاتدانی له سهر فهرز کردوون که له دهوله مهنده کانیان وهرده گیری و نه درینه وه هزاره کانیان، جا نه گهر گویرالهیی

^{۱۷} سورة النور .

^{۱۸} بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۴۵۸، ۱۳۹۵، ۱۴۹۶، ۲۴۴۸، ۷۳۷۱، ۷۳۷۲): کتاب الزکاة - باب لا تؤخذ کرائم أموال الناس في الصدقة. وه موسلم له (صحیح المسلم) (ژ ۱۲۱): کتاب الإیمان - باب الدعاء إلى شهادتين وشرايع الإسلام، ریوایه تیان کردووه. دانهر

نهمه‌یان کرد نه‌وه زه‌کاته‌کانیان لیّ وهرگره‌و خوشت بپاریزه له
وهرگرتنی مالّه به‌نرخ وگران به‌هاکانیان) .

- پیغهمبه‌ری خوا ده‌فهرموویت: (أَتَاكُمْ رَمَضَانُ شَهْرٌ مُّبَارَكٌ،
فَرَضَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ، عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تَفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ،
وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْمَجِيمِ، وَتُعَلُّ فِيهِ مَرَدَّةُ الشَّيَاطِينِ، لِلَّهِ فِيهِ لَيْلَةٌ
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حَرَّمَ حَيْرُهَا فَقَدْ حُرِّمَ) ^{۱۹} واته: (نه‌وه مانگی
رهمه‌زانی پیروژتان بۆ هات، خوی گه‌وره فه‌رزی کردووه
له‌سه‌رتان که رۆژه‌که‌ی تیایدا به‌رۆژوو بن، وه ده‌رگاکانی
ئاسمانیش لهم مانگه‌دا نه‌کرینه‌وو ده‌رگاکانی دۆزه‌خیش
داده‌خوین، وه شه‌یتانه‌کانیش تیایدا کۆت و زنجیر ده‌کوین،
شه‌ویکی تی‌دایه‌ پاداشتی خواپه‌رستی شه‌وه‌که چاک‌تره له پاداشتی
خواپه‌رستی هه‌زار مانگی غه‌یری نه‌م شه‌وه، جا هه‌ر که‌سیک لهم
پاداشته گه‌وره‌یه بیّ به‌ش بیّت نه‌وه پاداشتیکی زۆری له ده‌ستداوه)

^{۱۹} نه‌سانی رپوایه‌تی کردووه له (سنن الکبری) (ژ ۲۴۱۶) وه له (سنن
النسائی) (ژ ۲۱۰۶): کتاب الصیام - ذکرالإختلاف علی معمر فیه، أحمد محمد شاکر
ده‌فهرموویت: سه‌نده‌که‌ی سه‌حیحه، با سه‌یری (مسند أحمد) (ب ۷/۷، ۶، ۷/۸، ۷۱۴)

بکریّت. دانه‌ر

به لام سه بارهت به دسته واژه‌ی زانست، له وتهی خوی
 گه‌وره ﴿كُتِبَ﴾ نه‌وه: - ده‌قیکی ئاشکرای کیتابه، که نه‌و
 "زانسته‌یه" له‌و کتیبه وهرده‌گیری، ههر وه‌کوو خوی گه‌وره
 ده‌فهرموویت: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ ﴿٢٠﴾ واته:
 (نه‌و که‌سه‌ی که به‌شیک له زانستیکی نه‌ینی کیتابی بی به‌خشرابوو
 که ئاسه‌فی کوری به‌رخیا بوو فهرمووی)، خوشه‌ویستیشمان
 ده‌فهرموویت: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَعَرَفَ حُدُودَهُ، وَتَحَفَّظَ مِمَّا كَانَ
 يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَتَحَفَّظَ فِيهِ كَفَرَ مَا قَبْلَهُ) ^{٢١} وتهی (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ)
 مه‌به‌ست به‌و رۆژوو گرته‌یه که کاره‌که‌ی وایه به‌نیهت پاکی نه‌نجام
 دراوه‌و سه‌لامه‌تیشه له‌ ریاو شته‌پسه‌کان) وتهی (وَعَرَفَ حُدُودَهُ)
 ناسینی ئه‌م سنوورانه له‌ دینا هه‌موو نه‌و ده‌قانه ده‌گریته‌وه که له
 کتیبه‌که‌ی خوی گه‌وره‌و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ هاتوو،
ئینجا جاری وا ده‌بیته ئه‌م ناسینه ده‌بیته (فهرزو عه‌ین)، وه جاری
واش هه‌یه ده‌بیته (فهرزو کیفایه)، بۆیه خوی گه‌وره سه‌رزه‌نشتی

^{٢٠} سورة النمل .

^{٢١} ئیمامی نه‌جه‌د له (مسند أحمد) (ب. ١٠/١٧٢/١٧٢/١١٤٦٢٢): حمزه نه‌جه‌د زه‌ین
 ده‌فهرموویت: سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌سه‌نه. وه ابن حبان له (صحیح ابن حبان بترتیب ابن
 بلبان) (ب. ٨/٢١٩/٣٤٣٣): هی ئه‌بو حاتم محمدی کوری حیبانی کوری ئه‌جدی
 ته‌میمی بوستیه (٥٤/٨٣٥). وه به‌یه‌قی له (سنن الکبری) (ب. ٤/٣٠٤/٥٥/٨٥٠)
 ریوایه‌تیاں کردوو. دانه‌ر

ئەو كەسانە دەكات كە ئەو سنوورانە نانس، ئەوئەش بە وتەى
 خوای گەورە كە دەفەر موویت: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا
 وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ﴾^{۲۲} وتەى ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ واتە: (عەرەبە
 دەشتە كیە كان بى باوەرى و دوور وویە كەیان توندتر و بەهیزترە لە
 عەرەبە شارنشینە كان، ئەوئەش بەهۆى وشكى و دل رەقیان، وە
 بەهۆى كەم بینین و تىكە لاوى زاناكان و كەسانى باش و چاكە
 خواز، هەر وەكوو پىغەمبەر ﷺ دەفەر موویت: (وَالْجَفَاءُ وَغِلْظُ
 الْقُلُوبِ فِي الْفِدَائِينَ)^{۲۳} واتە: (وشكى و دل رەقى لە كەسە شوان
 و وشترە وانە كانە، بە هۆى دوور وویانە وە لە دین) .

وتەى ﴿وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾
 واتە: (ئەوانە شایانترن كەوا ئەو سنوورانە نەزانن كە خوای گەورە
 دایە زاندووە بۆ سەر پىغەمبەر ﷺ لە ئەحكامە كان و شەرىعە تەوە،
 ئەوئەش فەرژە كانى خوای گەورە و فەرمان و قەدەغە كراوە كانىتى، ﴿وَاللَّهُ

^{۲۲} سورة التوبة .

^{۲۳} نىمامى بوخارى لە (صحیح البخارى) (ژ ۴۰۳۶): كتاب المغازى - باب قدوم الأشعرين
 وأهل اليمن، وه به دهقنكى تىلامى بوخارى (ژ ۴۸۹۱): كتاب الطلاق - باب اللعان . وه
 نىمامى موسلم لە (صحیح المسلم) (ژ ۷۲): كتاب الإيمان - باب تفاضل أهل الإيمان فيه
 ورجحان أهل اليمن فيه (وإن القسوة وغلظ القلوب في الفدائين)

عَلِيمٌ ﴿ و ه خوای گهوره زانایه به کاروباری بوونه وهرانی خوئی،
﴿حَكِيمٌ﴾ و ه داناشه بهوهی که بویمان بریار نه دات) .

وه دهسته واژهی نزیکیش: ههر وه کوو له کتیی بوخاری و
موسلیم دا له نه بو هورهیره وه گیر دراو هته وه کهوا پیغه مبهری خوا
ده فهر موویت: (قَالَ اللهُ: كُلُّ عَمَلٍ بِنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا
أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جَنَّةٌ، وَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ، وَلَا
يَصْحَبْ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيُقِلْ إِنِّي أَمْرٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ
مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ،
لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ
بِصَوْمِهِ)^{۲۴} واته: (خوای گهوره ده فهر موویت: هه موو کرده وه کانی
ناده میزاد بو خوئیته تی ته نها رۆژوو گرتن نه بیئت که بو منه و ههر
خوشم پاده شته که ی نه ده م، وه رۆژوو گرتن قه لغانی که، جا نه گهر
که سیک له ئیوهی به رۆژوو بوو با قسه ی خراپ نه کات و جوین
نه دات، و دهنگی خوشی بهرز نه کات، جا نه گهر که سیک جوینی
پیدا یا خود شهر ی له گه ل کرد با پیی بلیت من به رۆژوو م، سویند

^{۲۴} تیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۹۰۴): کتاب الصوم - باب هل يقول: صائم
إذا شتم. وه تیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۱۱۵۱): کتاب الصيام - باب ما جاء في
فضل الصوم. وه محمدی کوری عیسای ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۷۶۴): کتاب الصوم
- باب ما جاء في فضل الصوم. وه نه سائی له (سنن النسائی) (ژ ۲۲۱۶): کتاب الصيام -
ذكر الأختلاف على أبي صالح في هذا الحديث . ربوایه تیان کردوه . دانه ر

بهو كهسهى كه گيانى منى به دهسته بۆنه پيسهكهى دهى
 رۆژوووهوان لای خوى گهوره خۆشهويستره له بۆنى ميسك، وه
 بۆ كهسى رۆژووگريش دوو خۆشى ههيه يه كيكيان كاتى ئيواره كه
 كه رۆژوو ئهشكيني و فتار ئه كاته وه، ئه وه كهى تريش كاتيگ به
 خوى گهوره دهگات له رۆژى دوايى ئه ميس دلى خۆشه به
 رۆژوووهكهى، وه له رپوايه تيكى تر دا هاتوو ه: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ
 لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، إِنَّمَا يَدْرُ شَهْوَتَهُ
 وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي، فَالصِّيَامُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، كُلُّ حَسَنَةٍ
 بِعَشْرٍ أَمْثَالِهَا، إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، إِلَّا الصِّيَامَ فَهُوَ لِي، وَأَنَا أَجْزِي
 بِهِ)^{٢٥} واته: (سوئند بهو كهسهى كه گيانى منى به دهسته بۆنه
 پيسهكهى دهى رۆژوووهوان لای خوى گهوره خۆشهويستره له
 بۆنى ميسك، چونكه له كاتيگ ئه وه بهندهيه م واز له ئارهزو خواردن
 و خواردنوه دههينيت له بهر من، بۆيه رۆژووگرتن بۆ منه، ههر
 خۆشم پاداشته كهى ئه ده م، هه موو چا كه يه ك به رام بهر به ده چا كه يه
 تا ده گاته حه فسه د ته نها رۆژوو نه بيت ئه وه بۆ منه وه ههر خۆشم
 پاداشته كهى ئه ده م، ئه بو خه يري تالقانى (رضي الله عنه) باسى

^{٢٥} ئيمامى موسليم له (صحيح المسلم) (ژ ١١٥١): كتاب الصيام - باب ماجاء في فضل الصوم. وه ئيمام ئه جمده له (مسند احمد) (ژ ٩٧١٢). وه به يه هقى له (سنن الكبرى البيهقى) (٤/٢٧٣/٨٣١٠) رپوايه تيان كردوو ه . دانهر

کردوو: كهوا ئەم فەرمايشته پیرۆزه پەنجاو پینچ وتەى لەسەر گوتراوه، جا لە هەموویان چاکتر دوو وتەیه: یەکیکیان که به نوابانگه ئەوهیه: هەر چاکهیهك بهرامبەر به ده چاکهیه تا دهگاته حەفسەد تەنھا رۆژوو نەبێت .

دووهم: ئەوه لە رۆژی دوایدا دوژمنهکانی پەيوەندی به هەموو کردووکانی ئەکەن تەنھا رۆژوو نەبێت که هیچ رینگایه کیان بۆ نیه لەسەری چونکه ئەوه بۆ خوايه، جا ئەگەر هیچ کردوو بهیه کی چاک نەما تەنھا رۆژوو نەبێت ئەو کاتە خواى گەوره ئەو ستهمانهى که ماوه خوێ بەرپرسيارىه تەکهى هەلده گری و ئەيخاته نیو بهههشتهوه بههۆى رۆژوو گرتنهوه - ئەوه سوفیانی کورپی عوبهینه فەرموویەتی(رضي الله عنه)^{٢٦} .

عەللامهى دمیاتیش (رضي الله عنه) له "الإعانه"دا دەفەرموویت: (بۆیه رۆژووگرتنی تاییهت کردوو به خوێ (سبحانه وتعالی) لەبەر ئەوهی هیچ کهسیک له تینوو برسیهتی نزیك ناییتهوه تەنھا بۆ خوا نەبێت، وه لەبەر ئەوهی جیگای گومان بردنی ئیخلاس و نیهت پاکیه لەبەر شاراوهبهیه کهى جیا له گشت

^{٢٦} (البدر المنير)(ب/١/٦٩٥): هی ئەبو حەفس سیراج الدین عومەری کورپی عەلی کورپی ئەحمەدی ئەنساری شافعیه که به نوابانگه به ئیبن و مولهققەن (و٤٠٨٨٠) . دانەر

په‌رستشه‌کانی تر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانی ئاشکران خه‌لکان
ئه‌یبن، جا ده‌کری ریاکاری زۆرتر تیدا بیٔ .

منیش ده‌لیم: ئه‌وه پلێکانه‌ی رووحه بو جیهانی پرۆزی
سه‌ره‌وه، وه سه‌یرکردنی جه‌مالی جوانی مه‌زنه، خوای گه‌وره به
زاتی خو‌ی سه‌ره‌پرشتی "پاداشت دانه‌که" ئه‌کات، چونکه به‌راستی
پاداشته‌که‌ی یاسای ئه‌ندازه‌و ژماردنی به‌زاندووه، مانای
پاداشته‌که‌ی چاوپێکه‌وتنی من و ره‌زامه‌ندی منه، واته: بینینی من له
رۆژی دوایی، وه ناسینیشم له دنیا، هه‌ر وه‌کوو ده‌فه‌رموویٔ:
﴿وَلَمِّنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾^{٢٧} واته: (ئه‌و که‌سه‌ی که
ترسی خواو چاوپێکه‌وتنی به‌رده‌م ئه‌وی هه‌یه دوو به‌هه‌شتی بو هه‌یه،
یه‌کیکیان به‌هه‌شتی ناسین و ئونسی ئه‌وه له دنیا، ئه‌وه‌که‌ی تریش
به‌هه‌شت و بینین و ره‌زامه‌ندی ئه‌وه له رۆژی دواییدا)، هه‌ر وه‌کوو
فه‌رموویه‌تی: ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ﴾^{٢٨} واته: (ئه‌و که‌سه
به‌هه‌شانیکی پر له نازو نيعمه‌ت، وه حه‌وانه‌وه‌و پشودان و
رۆزیه‌کی چاکی بو ده‌بیٔ و پێی ده‌به‌خسریٔ)، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموویٔ: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

^{٢٧} سورة الرحمن .

^{٢٨} سورة الواقعة .

﴿٧٢﴾ ۲۹ واته: (ئەو ئيماندارانە لە گەل چوونە نېو بەهەشتیانەووە خوای گەورە رەزامەندی خووی پێیان ئەبەخشیت کە هەر ئەمەش لە هەموو بەخششەکان گەورەترە، بە راستی ئەمانەى کە باسکرا سەرکەوتنیکی زۆر مەزن و گەورەیه).

جَنَاتُ ذِكْرِكَ فِي الْفُؤَادِ مَعَالِمٌ وَمَعَانِي حُبِّكَ لِلْجِنَانِ حَنَانٌ

وَوِدَادُ حُبِّكَ لِلْجِنَانِ مَحَاسِنٌ تَبَقَى وَحُبِّكَ لِلنَّعِيمِ جِنَانٌ

واته: بەهەشتەکانی زیكری تۆ لە دل مەشخەلێکن، وە ماناکانی خوشەوێستیت بۆ بەهەشتەکان سۆزێکن، ئەوینی خوشەوێستیت بۆ بەهەشتەکان چاکەیهکن، ئەمینیتهووە لە گەل خوشەوێستیت لە بەهەشتە پرنازوو نێعمەتەکان.

کەسە زانستخوازهکان دەفەرموون: هەموو پاداشتێک ئەندازەکەى دەکیشریت و پێوانە دەکریت تەنها رۆژوو نەبیت پاداشتەکەى بە مشتەکۆلەو ناو دەست ئەیدریت و بەسەریا ئەپێژیت، هەر بۆیەش ئیمام مالک (رحمه الله) دەفەرموویت: (ئەووە ئارام گرتنە لەسەر برسێتیهکانی دونیاو غەم و پەژارەکانی، گومانى تێدا نیە کەوا هەموو کەسێک سەلامەت و بێوێبى بێت لەو

به‌لایانه‌ی که تووشی ئه‌بیّت، وه وازی له‌وه‌ش هینا که لئی
 قه‌ده‌کراوه ئه‌وه ئه‌ندازه بو پاداشته‌که‌ی نیه، وه ئاماژه‌ی به‌رۆژوو
 کردوو ه‌که‌وا له‌و ده‌رگایه‌یه ئه‌گه‌رچی با هه‌مووشی نه‌بیّت^{۳۰} .

ئیمامی به‌یهه‌قی له‌ عبد الله کوری باوکی ئه‌وفاوه ریوایه‌تی
 کردوو ه‌که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموویت: (نَوْمُ الصَّائِمِ
 عِبَادَةٌ، وَنَفْسُهُ تَسْبِيحٌ)، وَبِلَفْظٍ (وَصُمَّتُهُ تَسْبِيحٌ)، وَدُعَاؤُهُ مُسْتَجَابٌ،
 وَذَنْبُهُ مَغْفُورٌ، وَعَمَلُهُ مُضَاعَفٌ)^{۳۱} واته: (رۆژووگر نوسته‌که‌ی
 خواپه‌رستیه، وه هه‌ناسه‌دانه‌که‌شی ته‌سبیحاته)، وه له‌ ده‌قیکی تردا
 ئه‌وه هاتوو ه‌که‌ (بی‌دنگ بوونه‌که‌ی ته‌سبیحاته)، وه پارانه‌وه‌که‌ی
 وه‌لام دراوه‌یه، وه گونا‌هه‌که‌شی لیوردراوه، وه پاداشتی
 کاره‌که‌شی زیادکراوه). حه‌فسه‌ی کچی ئیبن و سیرین (رحهما
 الله) ده‌فه‌رموویت که‌وا باوکی عالیه فه‌رموویه‌تی: (رۆژووگر له
 حاله‌تی خواپه‌رستیدا‌یه ماده‌م غه‌بیته نه‌کات، ئه‌گه‌رچی با
 نوسته‌وش بیّت له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خو‌ی، حه‌فسه ده‌یفه‌رموو: ئای

^{۳۰} (أحكام القرآن) (ب/۷/۱۰۷): هی ئه‌بو به‌کر محمدی کوری عبد الله نه‌نده‌لوسیه که به
 ناویانگه به (ئیبن ولعه‌ره‌یی) (و/۳/۵۴). دانهر

^{۳۱} (الدر المنثور) (ب/۱/۴۳۷). دانهر // منیش ده‌لیم: ئه‌م فه‌رموو ده‌یه ئیمامی به‌یهه‌قی له
 (شعب الایمان) (ژ/۳۶۵۲) وه ئه‌بو نوعه‌یم له (الحلیة الأولیاء) (ب/۵/۸۳) ریوایه‌تیان
 کردوو، ئه‌م فه‌رموو ده‌یه بی‌هێزه به‌لام شاهیدی له‌سه‌ر هه‌یه. وه‌رگیز

کرده‌وانه‌شی داناره که مه‌به‌ست بیان نریک خه‌ره‌ویه) هه
وه‌کوه له فهرمووده‌دا هاتوه (أَنَّ نَوْمَ الصَّائِمِ عِبَادَةٌ) ^{۳۴} .

ئیمامی رازی (رحمه الله) له ته‌فه‌سیره‌که‌ی خویدا
ده‌فهرموویت: (واته: ئەو کرده‌وانه بویان ئەبیته نریک خه‌ره‌ویه‌که
له لای خوای گه‌وره‌وه، ئیمه‌ش ده‌لین: ئەم ئایه‌ته به‌لگه‌یه بو ئەو
که‌سه‌ی که‌وا مه‌به‌ستی خواپه‌رستییه ئیتز راوه‌ستان و رویشتن و
جولانه‌وه‌کانی گشتیان بوی به چاکه ئەنوسرین له لای خوای
گه‌وره، وه ئەو وته‌یه‌ش که له چوارچیوه‌ی سه‌ریچی دایه، ئای
چه‌نده مه‌زنه خیرو به‌ره‌که‌تی خواپه‌رستی، وه ئای چه‌نده مه‌زنه
شووم و نه‌گبه‌تی سه‌ریچی) ^{۳۵} . بیرکه‌ره‌وه

ئیمامی بوخاری و موسلیم له ئەبو هوریره‌وه (رضي الله
عنه) ربویه‌تیان کردوه که‌وا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموویت: (مَنْ
صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ
لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) ^{۳۶} ، وته‌ی:

^{۳۴} (تفسیر التحریر والتتویر) (ب/۱۰/۲۲۵-۲۲۶) که به ناوبانگه به (تفسیر ابن
العاشور): هی عدلامه‌ی شیخ محمد طاهری کوری محمدی کوری عبد القادری کوری
محمدی کوری عاشوره (و/۱۲۸۴هـ) . دانهر

^{۳۵} (التفسیر الکبیر) (ب/۱۶/۱۶۸): هی ئیمامی فخر الدین الرازی . دانهر

^{۳۶} (صحیح البخاری) (ژ/۱۸۷۵): کتاب صلاة التراويح - باب فضل ليلة القدر. وه (صحیح
المسلم) (ژ/۱۲۶۸): کتاب صلاة المسافرين وقصرها - باب الترغيب في قيام رمضان . دانهر

(إِيْمَانًا) واته: هەر كهسيك مانگي رهمهزان به چوست وچالاكي و دل خوشيهوه به رۆژوو بيٽ، نه گهرچي با رۆژهكهي دريژو گهرم بيٽ، (واحتساباً) بهو ئوميددهش كهوا لاي خواي گهوره وهرگيراو نهبيٽ و پاداشت نهدريٽ، ياخود مهبهست به رۆژهكهي نهها لهبهر خواو پاداشتهكهي بيٽ، ياخود (إِيْمَانًا) كهوا فهرز كراوه لهسهري، وه (احتساباً) پاداشتهكهي ههر لاي خواي گهورهيه، جا كهسيك بهو جوړهي كه باسي ليوه كرا رۆژوووهكهي بهرۆژوو بيٽ و شهوي قهدرى پيرۆزيشي بهو شيويه ههلستيهوه نهوه خواي گهوره له گوناوهكاني پيش و دوايي خوش نهبيٽ).

- "لهبهر نهوهي" كهسي رۆژووگر سيفهتدار به سيفاتي صهمهدانيهتي خواي گهوره، "چونكه خواي گهوره پيوستى به خواردن و خواردنهوهو جووت بوون نيه پاكى و بيگهردى بو ئهوه"، "وه رۆژووگر نهبيته كهسيكي به سۆزو نهرم نيان"، "وه به ههمان شيوهش نهفس و شهيتان كه ههردوو كيان هو كاري سهرهكي مامهله كرده كهن"، ههر دوو كيان زه بوون و زنجير كراون لهبهر دهستي خواي گهوره (سبحانه وتعالى) بويه زه بوون و زنجير نه كرين به ميهرهباني خواي گهوره لهبهر دهستي رۆژووگرا، نهوهش لهبهر ئارام گرتن و تهقواكهي "لهبهر نهوهي ههموو نهمانه له سيفات و

رهوشتی صهمه دانیه تی خوای گهورهن، چونکه خوای گهوره
 رۆزیده ره رۆزی دراو نیه، له هیچ شتیك نه بووه و هیچ شتیکیشی
 لی ناییت، وه ژن و مان و منالی بو خوی نه گپراوه و (دووره له
 مانه)، وه یه کیک له سیفاته بهرزه کانی خوای گهوره (سبحانه
 و تعالی) که (الحلیم) به سۆزو نهرم و نیانه، جا رۆژووگر کاتیك
 شهری له گهل ده کریت و جوینی پی ئهردریت، با بلی: من به
 رۆژووم، ئه وهش سیفه تیکی "حلهیمه" وه خوای گهوره زال و به
 دهسه لاتنه به سهر بهنده کانیه وه، "بویه رۆژووگر سیفه تداربوو به
 سیفاتی خوای حهق له رسته یه کدا"، "ئه گهرچی سیفاتی خوای
 گهورهش سیفاتی بهرده وامیه".

رۆژووگرتن: کاریکی نهینییه، وه مه بهستیکی دلته له گهل
 وازهینیانی شکانه کانی شته دیاره کان، وه فریشته کانیس سهیری ئه و
 شتانه ناکهن که کاری ئه وان نیه، ئه وه نهینییه که له نیوان بهنده و
 پهروه دگاری به و جورهی که وا جگه له و هیچ که سیك سهیری
 ناکات، ههر وه کوو له فهرمووده ی قودسیدا هاتوووه: خوای گهوره
 ده فهرموویت: (فَأَنَا أَنزَلْتُ جَزَاءَهُ عَلَىٰ مَا أَحْبَبْتُ مِنَ الضَّعِيفِ،
 وَلَيْسَ عَلَىٰ كِتَابٍ كُتِبَ لَهُ) ^{۳۷} واته: (من خوُم پاداشت دانه وه که ی

^{۳۷} نیامی بهیهقی له (شعب الإيمان) (ب/۳/۲۹۵/۳۵۸۳) رپوایه تی کردوووه . دانهر

له ئهستۆ دهگرم و لهوهی که پیم خۆشه بۆی زیاد نه کهم، نه که لهسهر کتابیک پاداشته کهی بۆ بنوسریتتهوه، پهروهردگاره داوای پاداشته کهت لی ئه کهین ههر وه کوو به لئنت پیداو، بهو جوړه ی که شایه نی خوته، یا الله ئامین .

"به لئ خۆشه ویستان": بزانه کهوا بۆ کهسی رۆژووگر سی پایه ههیه: - پایه یی کهم: "فه رزبوونی به فرمان"، ئه مهش نزمترین پلهیه، ئه وه: خوگرتنه وهیه له ههر دوو ئاره زوووه کان - زگ و دامین له کاتی خو ی نزیك خراوش بیته بهو نیته وه که گرینگی خو ی ههیه و باسکراوه له شوینی خویدا، ئه وه: دروستی فهتوایه له دیارده و روو کهشی شه رعی دونیا: ههر وه کوو خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾^{۳۸} واته: (هه رچی ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانتان پی ده کات ئیوه وه ری بگرن وه گو پرایه لی بکه ن و سه ری پچی مه که ن به ره های، وه هه رچی هه کشته ن لی قه ده کات ئیوه مه یکه ن و ده ست هه لگرن له کردنی، چونکه خوای گه وره سزا که ی زور به ئیش و نازاره بۆ ئه و که سانه ی که سه ری پچی ئه و ده که ن ﷺ .

^{۳۸} سورة الحشر .

پایه‌ی دووهم: "گرتنه‌وی ئه‌ندامه‌کان له سه‌ریچی کردن، وه پایه‌ند کردنیانه به خواپه‌رستیه‌کان"، واته: ریگری کردنی ئه‌ندامه‌کان له چاو گوی و زمان و گشت ئه‌ندامه‌کان و جولانه‌وه‌کان له گشت سه‌ریچی‌ه‌کان، له‌به‌ر وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا^{۳۹} که ده‌فه‌رموویت: (مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ) واته: (ههر که‌سیک واز له وته‌ی باتال و پوچ وه‌کوو: درؤو بوختان و غه‌یبه‌ت و جویندان و نه‌فرین و وینه‌ی ئه‌مانه‌ش، وه کارکردن به‌وانه‌ش نه‌هیئت، ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هیچ پیوستیه‌کی به‌وه‌ نیه‌ ئه‌و که‌سه‌ واز له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ به‌یئت) ^{۴۰}، وه له‌به‌ر وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا^{۴۱} که ده‌فه‌رموویت: (إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ يَوْمًا صَائِمًا فَلَا يَرْتُثُ وَلَا يَجْهَلُ فَإِنْ أَمْرٌ شَاتَمَهُ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ) ^{۴۱} واته: (ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه‌ رۆژیک به‌ رۆژوو

^{۳۹} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۷۷۰): کتاب الصوم - باب من لم يدع قول

الزور والعمل به في الصوم، رپوایه‌تی کردوو. دانه‌ر

^{۴۰} بۆ رافه‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌ بگه‌ڕێوه‌ بۆ کیتابی (مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح) (ب/ ۴۲۸/ ۴۲۸/ ۱۹۹۹) ه‌ی عه‌لامه‌ شیخ علی کوری سولتان محمدی قاریه‌،

به‌ناوبانگه‌ به‌ مه‌لا عه‌لی قاری (و ۱۰۱۴ه‌). وه‌ر گه‌ر

^{۴۱} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۸۹۴): کتاب الصوم - باب فضل الصوم. وه

ئیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۲۷۰۰): کتاب الصیام - باب ماجاء في فضل الصیام. دانه‌ر

بوو با قسه‌ی ناشیرین و خراب نه‌کات و خوښی نه‌زان نه‌کات بو
 کردنی کرده‌وی خراب، جا نه‌گه‌ر که‌سیکیش جوینی پیدا یاخود
 شه‌ری له‌گه‌ل کرد با بلّی من به‌رؤژووم من به‌رؤژووم، نه‌وه
 "جیگای قه‌بول بوونه"، وه‌ دروستیش نیه، نه‌وه: پایه‌ی زانست و
 کرده‌ویه، له‌بهر وته‌ی خوای گه‌وره ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
 ۴۲﴾ واته: (بیگومان خوای گه‌وره‌ ته‌نھا کارو کرده‌وی که‌سه
 به‌ ته‌قواو له‌ خوا ترسه‌کان وه‌رته‌گریت و قه‌بولی ده‌کات) جا
 ته‌قواش: جی به‌جی کردنی فه‌رزه‌کان، و دوورکه‌وته‌ویه له
 قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان، وه‌ یه‌کیک له‌و فه‌رزانه: فی‌ربوونی زانسته
 شه‌رعیه‌ پی‌ویسته‌کان .

پایه‌ی سی‌هم: "گرته‌وه‌ی دلّه‌ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره"، نه‌وه‌ش:
 ترسانه‌ له‌ به‌سه‌ر دادانه‌وه‌ی و داوای وه‌رگرته‌نیشی بکریت، نه‌وه
 حاله‌تی ترسان و به‌گه‌وره‌ زانینه، نه‌مه‌یان حالی که‌سه‌ گه‌وره‌کانه -
 له‌ پی‌غه‌مبه‌ران و که‌سه‌ ره‌بانی و خواییه‌کان، هه‌ر وه‌کوو خوای
 گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
 يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ ۴۳ واته:

۴۲ سورة المائدة .

۴۳ سورة الأنبياء .

(خوای گهوره ناگاداره به نهحوال و کاروباری نهو خه لکه له پیش و پاشیانه وه له وهی که پرویداوه و له وهش که له مهودا پروو نه دات، فریشته کان ناتوان شه فاعهت بو هیچ که سیك بکن مه گهر خوای گهوره خوئی رازی بیّت، وه نهو فریشتانه زور له خوای گهوره نه ترسین)، وه له بهر وتهی خوای گهوره که ده فهرموویّت:

﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾^{۴۴} واته: (نهو که سانهی که دینی خواو پهمه کانی خوای گهوره به خه لکی ده گه بین نهوانه سیغه تیکیان هیه کهوا له هیچ که سیك ناترسن ته نها له خوای گهوره نه بیّت (سبحانه و تعالی)، وه کافیه و بهسه خوای گهوره خوئی لی پرسینه وه له گه ل بنده کانی خوئی بکات و موحاسه بهیان بکات)، وه له بهر وتهی پیغمبهری ریزداریش ﷺ که ده فهرموویّت:

(قَوْلَ اللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُهُم بِاللَّهِ، وَأَشَدُّهُمْ لَهُ حَشِيَّةً)^{۴۵} واته: (سویند به خوا من له هه موویان زانترم به ناسینی خوای گهوره، وه له هه مووشیان زیاتر نه ترسم له خوای گهوره)، بویه بهرده وام نه پارایه وه ده یغه رموو: (اللَّهُمَّ اقْسِمْنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا

^{۴۴} سورة الأحزاب .

^{۴۵} نیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۵۶۳۶): کتاب الأدب - باب من لم يواجه الناس بالعتاب. وه نیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۴۳۴۶): کتاب الفضائل - باب علمه ﷺ، بالله تعالی وشدة حشيتته، رپوايه تيان كردوه . دانه

وَيَنْ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ^{٤٦}، وه
 ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِي الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ)^{٤٧}،
 واته: (په‌روه‌ردگارم داوای ترسانت لی نه‌که‌م له حالی نه‌یی و
 ناشکرادا)، جا ههر کاتی‌ک ئیمان و یه‌قینی به‌نده به‌هی‌زبوو نه‌وه
 ترسان و تکار‌دنه‌که‌ی به‌ره‌هایی به‌هی‌ز ده‌ییت، خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ حَشِيَّةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِإِيَّاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
 وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ
 ﴿٦٠﴾﴾^{٤٨} واته: (بی‌گومان نه‌وه که‌سانه‌ی که‌ له په‌روه‌ردگاریان
 ده‌ترسیین، وه نه‌وه‌انه‌ش که‌ باوه‌ریان به‌ نایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره

^{٤٦} ترمذی له (سنن الترمذی) (٣٤٢/٤): کتاب الدعوات - باب ما جاء في عقد التسيح باليد، وه ده‌فه‌رموویت: نه‌وه فه‌رموده‌یه حه‌سه‌ن و غه‌ریبه. وه نه‌سائی له (سنن الکبریٰ للنسائی) (ب/٦/١٠٦/١٠٢٣٤٢) ریوایه‌تیان کردووه .

- وته‌ی: "اللَّهُمَّ اقسِمَ لَنَا" واته: با به‌شمان هه‌ییت له‌وشته‌ی که‌ نه‌بیته هۆکار بۆ نه‌وه‌ی له‌ توۆ برسیین، تاوه‌ کوو نه‌وه‌ شته‌ بیته‌ په‌رده‌وه‌ ریگر له‌ نیوانمانه‌ بۆ نه‌کردنی سه‌ری‌چییه‌کان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتی‌ک دل پر بوو له‌ ترسی خوا نه‌وه‌ نه‌ندامه‌کان نه‌پاریزیت له‌ سه‌ری‌چی کردن، " وَمِنْ طَاعَتِكَ " واته: به‌ پیدانی توانا له‌سه‌ر گوێرایه‌لی کردن و یارمه‌تی دانی بۆی، "مَا تُبَلِّغُنَا" واته: به‌هۆی نه‌وه‌ کرده‌وه‌ توۆ نه‌مان خه‌بیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، له‌گه‌ل گه‌شتمان به‌ سۆزو میه‌ره‌بانی خوۆت، چونکه‌ گوێرالی به‌ ته‌نیا گه‌یه‌نه‌ر نیه‌ (بۆ به‌هشت) . دانهر

^{٤٧} نه‌سائی له (سنن النسائی) (١٣٠٥/٤): کتاب السهو - نوع آخر. وه ابن حبان له (صحیح ابن حبان) (ب/٥/٣٠٥/١٩٧١) به‌ سه‌ندیک‌ی سه‌حیح ریوایه‌تیان کردووه .

^{٤٨} سورة المؤمنون .

ههیه، وه ئه وه کهسانهش که هاو بهشی بۆ خوای گهوره برپار نادهن، وه ئه وه کهسانهش که له مال و سامانهکانیان ئه بهخشن له وهی که پێیان به خشراوه، وه دلّه کانیان ئه ترسین، به راستی سه ره نجام و گه رانه وهی هه موویان هه ر بۆ لای په روه رد گاره)، هه روه ها ده فه رموویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾^{۴۹} واته: (پێگومان هه ر زاناکان به راستی له خوا ئه ترسن، وه خوای گه وره ش زاتیکی زال و لیبوردهیه)، جا هه ر کاتیك بهنده ناسینی خوای گه وره ی زیاد بوو ئه وه زیاتر لیبی ئه ترسیت. ئین و مه سه وود (رضی الله عنه) ده فه رموویت: (زاست به سه بۆ ترسان له خوای گه وره).

زانای گه وره ئین و لقهیم (رحمه الله) ده فه رموویت: که م ترسان له خوا ئه وه نیشانه ی که می ناسینی بهنده یه به و، جا عاریفترین که سیک له خواترس ترینانه هه ر که سیکیش خوای گه وره بناسیت شه رمی زۆر لی ده کات و ترسی زۆر لی ئه بییت و زۆریشی خۆش ئه ویت، جا هه ر کاتیك ناسینه که ی زیاد کرد ئه وه شه رم و ترس و خۆشه وستی زیاد ده بییت، بۆیه ترس له گه وره ترین په لکهانی رینگایه، وه ترسی که سیک تاییهت مه زنه ره له ترسی

^{۴۹} سورة فاطر .

که سیکی ناسایی، نهوانه پیوستیان پینی ههیه، وه په یوه ستیشیان
 نه کات، له بهر نه وه: جیگیر بووه له پیغه مبهری خواوه که وا
 زورترین سویند خواردنی (لا، وَمَقْلَبَ الْقُلُوبِ . لا وَمَقْلَبَ
 الْقُلُوبِ)^{۵۰} واته: (نه خیر، سویند بهو که سهی که وهر گپری دلّه کانه
 . نه خیر، سویند بهو که سهی که وهر گپری دلّه کانه) . وه وتهی
 خوی گه وره بو نه وه به سه که ده فهرموویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾^{۵۱} واته: (چاک بزانی بینگومان خوی
 گه وره زال و به ده سه لاته له وهی که له نیوان مروؤ و دلّه که بیدایه
 بویه چونی بوویت نهو دلّه نه گورپت)، کورتایی هات^{۵۲} .

- وه یه کیکی تر له وانه، ههر وه کوو ئیمامی شاتیبی (رحمه الله)
 باسی کردووه که ده فهرموویت: (له ئیمامی نه بو به کره وه ریوایهت
 کراوه که وا له کاتی وه سیهت کردنی سه ره مه رگیدا به ئیمامی
 عومه ری فهرموو (رضی الله عنهما): نهی عومه ر ئایا نابینیت ئایه تی
 خوؤشی دابه زیوه له گه ل ئایه تی ناخوؤشیا، وه ئایه تی ناخوؤشیش له گه ل

^{۵۰} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۶۶۲۸): کتاب التوحید - باب کیف کانت
 یمن النبی ﷺ . دانه ر

^{۵۱} سورة الأنفال .

^{۵۲} با سهیری (طریق الهجرتین و باب السعادتین) (ل ۴۲۴) بکریت: هی نه بو عبد الله محمدی
 کوری نه بو یه کری کوری نه بو یی کوری سه عیدی زورعیه، که به ناوبانگه به ئیین و لقهیم
 (و ۷۵۱هـ) . دانه ر

نایه تی خویشیا، تاوه کوو ئیماندار ویست و ترسی هه بیته، جا
 شتیکی ناویت و هیوای بو بخوازیته له خوای گهوره که ئه و شته ی
 بو نایته، وه ترسانیکیش ناترسیته خوئی بخاته نیو له ناو چوونه وه،
 ئایا ناینیت ئه ی عومه ر خوای گهوره باسی دۆزه خیان ده کات به
 هۆی کرده وه خراپه کانیان، له بهر ئه وه ی وه لاهی داونه ته وه له وه ی
 که چاکه، جا کاتیک بیریان بکه مه وه ده لیم: من ئه ترسم که وا
 که سیك بم له وان، وه باسی به هه شتیان ئه کات به هۆی چاکترینی
 کرده وه چاکه کانیان، له بهر ئه وه ی له و گوناها نه ی که هه یان بو وه
 لیان بووردرا وه، جا کاتیک بیریان لی ده که مه وه ده لیم: من که م
 ته رخه مم، کرده وه ی من له کوئی کرده وه ی ئه وانه یه) ^{۵۳}، هه ر
 وه کوو خوای گهوره ده فه رموویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي
 الْحَيَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا^ط وَكَانُوا لَنَا خَدِيعِينَ ﴿٦٠﴾^{۵۴} واته:
 (چونکه ئه وانه له کردنی کرده وه چاکه کاندایه له یان ئه کرد،
 ﴿رَغَبًا﴾ واته: ئاره زووی میه ره بانی کردنی خوداو سوژو
 جوانیه که ی ﴿وَرَهَبًا^ط﴾ واته: ترسان له گه وره یی و زالیقی خوای
 گه وره، وه ترسان جگه له و (به ته نیا) هه ر وه کوو خوای گه وره

^{۵۳} با سهیری (الموافقات) (ب/۳/ل/۱۴۰) بکریت: هی ئیبراهمی کوری موسای غرناتی

مالیکیه (و/۵۷۹۰) . دانهر

^{۵۴} سورة الأنبياء .

دهفهرموویت: ﴿يَجْذَرُ الْأَخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾^{۵۵} واته: خوځيان له سزای رۆژی دوايي دهپاریژن و داوای میهره‌بانی په‌روه‌دگاریش ده‌که‌ن. ﴿وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ﴾ واته: ملکه‌چن له خوځبه‌که‌م زانین و پاران‌ه‌وه‌دا، وه ملکه‌چیش: نه‌وه ترسیکی به‌رده‌وامه له دل‌ه‌وه، جا که‌سی ترساو ملکه‌چبوو خوئی نه‌پاریژی له رۆچوون له کاروباره‌کانا نه‌وه‌کا بکه‌و‌پته نیو گونا‌ه‌وه .

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دهفهرموویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ لَكُمْ عِلْمًا فَانْتَهُوا إِلَىٰ عِلْمِكُمْ، وَإِنَّ لَكُمْ نَهَايَةً فَانْتَهُوا إِلَىٰ نَهَائِكُمْ، فَإِنَّ الْمُؤْمِنَ بَيْنَ مَخَافَتَيْنِ بَيْنَ أَجَلٍ قَدْ مَضَىٰ لَا يَدْرِي كَيْفَ صَنَعَ اللَّهُ فِيهِ، وَبَيْنَ أَجَلٍ قَدْ بَقِيَ لَا يَدْرِي كَيْفَ اللَّهُ بِصَانِعِ فِيهِ، فَلْيَتَرَوْدِ الْمَرْءُ لِنَفْسِهِ، وَمِنْ دُنْيَاهُ لِآخِرَتِهِ، وَمِنْ الشَّبَابِ قَبْلَ الْهَرَمِ، وَمِنْ الصَّحَّةِ قَبْلَ السَّقَمِ، فَإِنَّكُمْ خُلِقْتُمْ لِلْآخِرَةِ، وَالْدُنْيَا خُلِقَتْ لَكُمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ مِنْ مُسْتَعْتَبٍ، وَمَا بَعْدَ الدُّنْيَا دَارٌ إِلَّا الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ)^{۵۶} واته: (ئه‌ی خه‌ل‌کینه، بی‌گومان زانستی‌کتان هه‌یه بویه کۆتایی بهین بۆ لای زانسته‌که‌تان، وه بی‌گومان کۆتایی‌تان هه‌یه بویه کۆتایی بهین بۆ لای کۆتاییه‌که‌تان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیماندار له نیوان دوو ترسدايه له نیوان واده‌یه‌ک که

^{۵۵} سورة الزمر .

^{۵۶} به‌یه‌قی له (شعب‌الإيمان) (ب/۷/۳۶۰/ژ/۱۰۵۸۱) ریوايه‌تی کردووه . دانهر

که رۆښتووهو نازانیت خوی گهوره چی له باره بهوه نه کات، وه
 له نیوان واده به کیشدا که ماوهو نازانیت خوی گهوره چۆنی بۆ
 نه کات، با مروژ کارو کرده وهی بۆ خوی زیاد بکات هه تا وه کوو له
 دونیادایه و با بۆ دوارپۆژ کاربکات، وه کارو کرده وهی گه نجیتیشی
 باز یاد بکات پیش نه وهی پیر بییت، وه لهش ساغیشی به هه ل بزانی
 بۆ زیاتر کرده وهی چا کردن پیش نه وهی نه خۆش که ویت، له بهر
 نه وهی ئیوه دروستکراون بۆ دوارپۆژ، وه دونیاش دروستکراوه بۆ
 ئیوه، سویند به و که سهی که گیانی منی به دهسته دواى مردن هیچ
 که سیك دواى لی ناکریت که وا گله یه کانی خوی بخاته روو
 تا وه کوو گله یی لی بکریت، وه له دواى ئەم دونیایه وه خانووێک
 نیه مه گهر به هه شت یا خود دۆزه خ نه بییت، وه دواى لی خۆشبوون
 له خوی گهوره نه کهم بۆ خۆم و بۆ ئیوه).

خوا به گیان له به خشش و میهره بانى خۆت پله ی ترسان له
 تۆو ملکه چی بۆ گه ره یی زاتی خۆتمان پی به خشه . ئامین ئامین .

"خۆشه ویستام": ئەلیرەدا په یوه ندیه ک هیه له نیوان که سی
 خوا په رست و دونیا نه ویست له هه موو رۆژه کانی سالد، وه له
 نیوان که سی رۆژوو گرو روو تیکه ر بۆ لای خوی گهوره له مانگی
 ره مه زاندا، رۆژوو گر خوا په رسته نه گه رچی بشخه وى، زیکر که ره

ئەگەرچی بى دەنگىش بىت، نەرم و نىانە ئەگەر شەپشى لەگەلدا
 بکرىت، زالە بەسەر دەروونی خۆی و شەپتانەكەى بە ویستی
 پەروەردگارى - عَزَّ وَجَلَّ، كەسى خواناس نوستووە لەسەر
 زیکرکردن، بیری پەيوەستە بە پەروەردگارییەو، دلشی زیکر
 ئەکات بە نەپنی، خۆگرە لە بانگەوازەكەى، هۆشیارو تیکۆشەرە بو
 دەروونی و شەپتانەكەى، هەر وەکوو موفتی حەنبەلیەکان شیخ عبد
 القادر گەیلانی (قَدَسَ اللهُ رُوحَهُ) لە "فتح الربانی"^{۵۷} دا
 دەفەرمویت: (ئەگەر دل بەردەوام بىت لەسەر زیکرکردنی خوای
 حەق ئەو مەعریفەت و زانست و یەکتاپەرستی و پشت بەستن و
 پشتکردنە جگە لەوی لەیەك رستەدا بو دیت، بەردەوامی
 زیکرکردن هۆکارە بو بەردەوامی چاکە لە دونیاو دواروژ، ئەگەر
 دل راست و تەواو بىت: ئەو بەردەوام زیکری تیا دەبىت، لە
 لاکانی ئەنوسریت، وە بەگشتی چاوەکانی ئەخەویت و دلشی
 زیکری پەروەردگارى ئەکات - ئەو بە میرات لە پەغەمبەرەكەى
 وەردەگریت، کە بە عائیشەى فەرموو: (يَا عَائِشَةُ، إِنَّ عَيْنِيَّ

^{۵۷} (الفتح الربانی)(ل ۲۰۶): هی شیخ عبد القادر گەیلانی (قَدَسَ اللهُ رُوحَهُ) (و ۵۶۱) .

تَنَامَانَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي) ^{۵۸} واته: ئه‌ی عایشه چاوه‌کانه ئه‌خه‌ون به‌لام
دلّم ناخه‌وی و به‌ئاگایه .

ئیمام مه‌ناوی (رحمه‌الله) ده‌فه‌رموویت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌روونه
کامل و پیرۆزه‌کان په‌ی بی بردنه‌که‌یان بی هیژ نابیت به‌هوی
خه‌وتنی چاوو حه‌وانه‌وه‌ی لاشه، وه گشت پیغه‌مه‌ره‌کانیش لی‌ره‌دا
هه‌مان شته له‌به‌ر په‌یوه‌ستبوونی رووحه‌کانیان به زاتی خوی به‌رزو
توانا) ^{۵۹} .

بویه نوستنی که‌سی خواناس بوویه خواپه‌رستی، وه نوستنی
رۆژووه‌وانیش خواپه‌رستییه، وه بی ده‌نگی خواناس ئاماده‌بی بیرو
هۆشه به خوی گه‌وره‌و زیکرو هه‌ژاری نواندنه، وه بی ده‌نگی
رۆژووه‌وان ته‌سبیحات و ئارامگرتن و خۆشکاندنه، وه ئه‌گه‌ر
که‌سی رۆژووه‌وان خوی راهینا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که باسکرا وه

^{۵۸} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۱۴۷): کتاب التهجّد - باب قیام النبی ﷺ،
باللیل فی رمضان وغیره، وه له کتاب الصلاة التراويح - باب فضل من قام رمضان
(ژ ۲۰۱۳)، وه له کتاب المناقب - باب کان النبی ﷺ تمام عیناه ولا ینام قلبه
(ژ ۳۵۶۹). وه ئیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۱۷۲۰): کتاب صلاة المسافرین
وقصرها - باب صلاة اللیل وعدد رکعات النبی ﷺ، فی اللیل وأن التوت رکعة وأن الرکعة
صلاة صحیحة، ریوایه‌تبان کردوه . دانهر
^{۵۹} (فیض القدیر) (ب/۳/۲۶۹): هی عبد الرؤوف محمد عه‌لی کوری زه‌ین و العابدینی
هه‌داده‌ی مه‌ناویه (و ۱۰۳۱هـ) . دانهر

بەردەوامىش بوو لەسەرى، وە ئەندامەكانىشى كەوتنە كار، وە بىرو
هۆش و دلئىشى لە گەلّ خوای گەوره بیّت هەر وە کوو چۆن لە
رەمەزانه وابوو، ئەو كاته حالى دە گۆرپت بۆ كرده وە يەك لە
كرده وە كانى خواناسە كان .

خوایە گيان ئەو هەمان بۆ فەراھەم بێنە بەو هەى كە شایەنى خۆتە -
يا لطيف يا واسع يا عليم يا الله، ئامین .

- خوای گەوره دە فەرموویت: ﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾^{٦٠} واتە: هەر وە کوو فەرزكرا لەسەر
گەلاكانى پيش ئێوه لە گەله كانى پيغەمبەران و تا گەله كانى
سەردەمى ئادەم (عليهم السلام) - وە دلئىايى تيايە بۆ حوكم و
ئارەزوو هەبوون لى، وە دلخۆشى تيايە بۆ دەروونە گوشتار لە گەلّ
كراوە كان، لەبەر ئەو هەى بەرژوو بوون خواپەرستى كى
ماندوو كەرە، جاشتى ماندوو كەر ئە گەر بیّت و گشتى بوو ئەو
هەلگرتنە كەى ئاسان دە بیّت و هەموو كەسێك ئارەزووى دە بیّت بۆ
جىّ بە جىّ كردنى، "ئەو هەى ديارە كەوا پيچكوواندنە كە بۆ
هيئانە جىي رۆژوو گرتنە كە يە، نەك بۆ ئەندازەى رۆژوو گرتنى
فەرزكرا و پوون كرده وەى كاته كەى" بۆ يە داخوазى يە كسانى

^{٦٠} سورة البقرة .

هه موو روويهك ناكات، جا ئه م پيڭچوواندنه ناونراوه به "مرسلا
 مجملا"، هه ر وه كوو له پارانه وده دا ده گوتريت: اللهم صل على محمد
 وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، وه هه ر
 وه كوو كاملتيني هه موو پيغه مبه ران ده فهرموويت: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ
 رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَيْتِهِ) ^{٦١} واته: (ئيوه له
 رۆژى دوايى دا په روه ردگار تان نه بينن هه ر وه كوو چۆن ئه م مانگه
 نه بينن و له بينينه كهيدا هيچ زه هه تي و ناكو كيه كتان نيه)، له به ر
 نه وه ي ئه مه پيڭچوواندنى بينينه به بينن، نهك پيڭچوواندنى بينراو
 به بينراو ^{٦٢} .

منيش ده ليم: خه لاته كاني خواى حه ق و ده ركه و تنه كاني -
 جَلَّ جَلَالُهُ، وَعَمَّ فَضْلُهُ وَتَوَالَّهُ - له كاتي مانگه كه دايه، وه رپزي
 رۆژووه وان بو ئه م ئومه ته ره حم پيڭكراوه تايبه تيه و بو هيچ
 ئومه تيكي تر له مه و پيش كه وا رۆژوويان له سه ر فه رز كراييت
 نه بووه، هه ر وه كوو خواى گه و ره ده فهرموويت: ﴿لَيْلَةَ الْقَدْرِ خَيْرٌ

^{٦١} نيمامى بوخارى له (صحيح البخارى) (ژ ٥٥٤): كتاب مواقيت الصلاة - باب فضل
 صلاة العصر، وه باب فضل صلاة الفجر (ژ ٥٧٣). وه نيمامى موسليم له (صحيح
 المسلم) (ژ ١٤٣٢): كتاب المساجد ومواضع الصلاة - باب فضل صلاتي الصبح والعصر
 والحفاظة عليهما . دانهر

^{٦٢} (روح البيان) (ب ١/٢٨٩) وه جگه له ويش . دانهر

مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٦٣﴾ وانه: پاداشتی خواپهرستی شهوی قهدر باشتره
له پاداشتی خواپهرستی هزار مانگ .

- خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، له بهر
ئهوهی رۆژووگرتن له گهورهترین هۆکارهکانی تهقواو خوپاریزییه،
چونکه جی بهجی کردنی فهروانی خواپه، وه خو دوورخستنهوهی
قهدهغهکردنهکهبهتی، جا مهبهست له رۆژوو حکمهتهکهی بریتیه
له "تهقوا": "ئهمهش سهرحاوهی داواکراوه (التکلیف)"، وه کوو
شکاندنی ئارهزوو و ئهوشتانهی که له خوای گهوره دوور
ئهخاتهوه، وه گوتراویشه: کهوا خو پاهینانی رۆژووگره لهسه
ئارام گرتن و دلنهوایی ههژاران، وه بیر هینانهوهی تینویتی مهیدانی
مهحشر و برسیتی ناگری دۆزهخ، وه ناسانی بهردهوام بوون
لهسهر خواپهرستی لهبهر سووک بوونی لاشه، وه جگه لهمانهش له
رهوشتهکان و پاککهروهکان لهوانهی که نزیکخهروهویه بو لای
خوای گهوره .

محمدی کورپی تاهر که به ناو بانگه به "ببین و عاشوور" له
رافهکردنی ئهو وتهیهی خوای گهورهدا ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾
دهفهرموویت: (ئهوه روونکردنهوهیه بو حکمهتی رۆژووگرتن، وه

٦٣ سورة القدر .

هەر له‌بەر هەندێش کراوه‌ته حوكم و (ته‌شریح کراوه)، چونکه له
 هێزی (مَفْعُولٌ لِأَجْلِهِ لِكُتْبِ) دایه. وه (لَعَلَّ) یان (مُسْتَعَارَةٌ)
 خواستراوه بۆ مانای (كَيْ) بۆ ئه‌وه‌ی که (اسْتِعَارَةٌ تَبَعِيَّةٌ)
 خواستراویکی پاشکه‌وته‌یه، وه یاخود (اسْتِعَارَةٌ تَمَثِيلِيَّةٌ)
 خواستراویکی نواندنه بۆ لیکچواندنی پایه‌ی خوای گه‌وره له
 مه‌به‌ستی فهرزکردنی رۆژوو گرتنا ئه‌ویش ته‌قوایه به‌ حالی ئه‌و
 که‌سه‌ی که ئومیدی به‌ کارێک هه‌یه جگه له‌و، جا ته‌قوای
 شه‌رعیش ئه‌وه خۆ پاراستنه له‌ سه‌رپێچیه‌کان، وه بیگومان رۆژوو
 گرتن پێویست ده‌کات بۆ خۆ پاراستن له‌ سه‌رپێچیه‌کان، له‌بەر
 ئه‌وه‌ی سه‌رپێچیه‌کان دوو به‌شن: به‌شیکیان سوودی ده‌بێت به
 وازه‌ینانی بیرکردنه‌وه‌ی لێی وه‌کوو عاره‌ق و قوما‌ر و دزی و
 توورهبی، جا وازه‌ینانی ده‌بێته‌ هۆکاری به‌ده‌سته‌ینانی موژده‌کانی
 خوای گه‌وره‌و ئه‌نجامدانیشی به‌ده‌سته‌ینانی سزاکانی خوای گه‌وره‌یه
 که به‌لێنایی پێداوه، وه په‌ندو ئامۆژگاری وه‌رگرتنیش له‌ ئه‌حوالی
 که‌سی تره‌وه، وه به‌شیکیان دروست ئه‌بێت له‌ ئه‌نجامی هانده‌ره
 سروشتیه‌کان وه‌کوو ئه‌و کاروبارانیه‌ی که له‌ توورهبی و ئاره‌زووه
 سروشتیه‌کان په‌یدا ئه‌بن ئه‌وه‌ش به‌ ته‌نها بیرکردنه‌وه‌ وازه‌ینانی
 گران و ئاسته‌م ده‌بێت، جا بۆیه رۆژووگرتن بووه‌ته‌ هۆکاریک بۆ
 خۆ پاراستن له‌و سه‌رپێچیه‌انه، له‌بەر ئه‌وه‌ی هێزی سروشتی رێک

ئەخات كە ھاندەرە بۆ ئەو سەرپېچيانە، تاوھكوو موسلمان لە ناو
 نزمىدا بەرز بېتەوہ بۆ بەرزترىن پلەى جىھانى رپوھانى، چونكە
 ھۆكارىكە بۆ خۆ چواندن بە سىفاتى فرىشتەىى و دەرچوون لە تۆزە
 لىلئەكانى ئازەللىتى، وە لە فەرموودەى سەحىحدا ھاتوہ: (الصَّوْمُ
 جَنَّةٌ) واتە: رۆژوو گرتن قەلغانىكەو خۆ پاراستنە، لە كاتىكدا باسى
 ئەوشتەى كە پەيوەستە بە قەلغان وازلىھىتراوہو ھەلگرتنەكەى
 دىارىكراوہ لەسەر ئەوشتەى كە دەست ئەدات بۆى لە بەشەكانى
 خۆپاراستنى رەغبەتدارو وىستراودا، جا لە رۆژوو گرتندا
 خۆپاراستنە لە كەوتنە نىو سزای دوارۆژ، وە خۆپاراستنە لە
 نەخۆشى و ئەو دەرمانانەى كە پەيدا ئەبن لەبەر تى پەراندن و
 رۆچوون لە خواردن و چىژ وەرگتنەكاندا. كۆتايى بى ھات^{٦٤}.

"بەلى خۆشەويستەكەم" بزائە كەوا تەقوا سى پايەى ھەيە:
 پايەى يەكەم: "تەقواى فەرمانەكانە"، لەوانە: زاستە شەرعىە
پىويستەكان، ھەر وەكوو خواى گەورە دەفەرموويت: ﴿وَمَا
 آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ واتە: ھەرچى ئەوہى كە پىغەمبەر ﷺ
 فەرمانتان بى دەكات ئىوہ وەرىبگرن و گوپرايەلى بكن، وە ھەر

^{٦٤} (التحرير والتنوير) (ب/٢/١٥٦). دانەر

شتیکیشتان لیّ قهدهغه دهکات ئیوه خۆتانی لیّ به دوور بگرن و
 خۆتانی لیّ بپاریزن، ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ و تهقوای خواشتان ههبیّت و
 لبی بترسین و پیچهوانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ن ﷻ، ﴿إِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خوی گه‌وره سزاکه‌ی زۆر به نازارو
 ناسۆره بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ده‌که‌ن، جا ئه‌مه گشتیه
 بۆ بنه‌ماکانی دین و لقه‌کانی، وه دیارو په‌نه‌انه‌کانی دین، وه
 بیگومان ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا پیتی هاتوو ه‌سه‌ر به‌نده‌کان
 دیاری ئه‌کات که‌وا لیّ وه‌ربگرن و شوینی بکه‌ون و پیچه‌وانه‌ی
 نه‌که‌ن، "وه بیگومان ده‌قیکی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌سه‌ر حوکم و
 برپاریکی شتیکی وه‌کوو ده‌قی خوی گه‌وره وایه هیچ مؤله‌تیکی
 تیدا نیه بۆ هیچ که‌سیک، وه له‌ وازه‌ینانیدا هیچ عوزرو پۆزشیکی
 بۆ نیه"، وه دروستیش نیه و ته‌ی که‌سیک پێش و ته‌و قسه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ بخریت، ئینجا فه‌رمانی به‌ ته‌قوا کردن کردوو
 لیّ، که‌ ئاوه‌دانی دلّه‌کان و رووحه‌کان و دونیاو دوارپۆژه، وه
 به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه‌ خۆشبه‌ختی به‌رده‌وامی و سه‌رکه‌وتنی مه‌زن به
 ده‌ست دیت، وه به‌ له‌ ده‌ست دان و به‌زایه‌دانی هۆکاری به‌دبه‌ختی
 هه‌تابی و سزای خوی سه‌ر مه‌دیه، ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ سزاکه‌ی زۆر به نازاره له‌سه‌ر که‌سیک که

وازی له تهقواو خوږاړیزې هیناوهو شوینکهوتنی ههواو ناروزووی
ههلبزاردووه^{۶۵}.

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَمَثُوبَكُمْ﴾^{۶۶} واته: (بزانه کهوا هیچ پهرستراویک به حقه نیه
تهنها الله نه بیټ که شایسته ی پهرستننه، وه داوای لیّ خوشبوون بوّ
خوټ و گوناھی نیمانداره پیاوه کان و نافرته کانی نوممه ته کهت بکه
ته ی پیغه مبهری خوا ﷺ وه خوای گهوره ناگاداره و نه زانیت ئیوه
له شهو و روژدا چی نه کهن و چوّن هه لئه سوورپین و ئیسراحت
نه کهن، بوّیه هیچ شتیکی ئیوه لای نهو شاراوه نیه)، پرسیار له
سوفیانی کوری عویهینه کرا (رحمه الله) ده باره ی گهوره ی
زانست، نه ویش فهرمووی: ئایا گویتان له وته ی خوای گهوره
نه بووه کاتیک به وه دهست بیّ نه کات ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾، جا فرمانی به کرده وه کردووه داوای زانست،
وه پیغه مبهری خواش ده فهرموویت: (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَىٰ كُلِّ

^{۶۵} (التفسیر السعدی) (ل ۸۵۰): هی شیخ عبد الرحمن کوری ناسی سه عدیه . دانهر

^{۶۶} سورة محمد .

مُسْلِمٌ^{٦٧} واته: داواکردی زانسته گشتگیریه پیوستیه کانی دین
 فه‌رزه بو ناسینی خوی گه‌وره، وه ناسینی پیغه‌مبه‌ران و غه‌یری
 ئەمانه‌ش له زانسته پیوستیه‌کانی بیروباوهرن، وه هه‌روه‌ها به‌گشتی
 ناسینی ئەحکامه فه‌رزه‌کانی دین له زانسته پیوستیه‌کانه - هه‌ر له
 مه‌رجه‌کان و روکنه‌کان و به‌تال‌که‌ره‌وه‌کانی، چونکه ئەمه زانستی‌که
 که‌سی داواکراو (مُکَلَّف) ناتوانیّت خۆی لی نه‌زان بکات، وه‌کورو
 ناسینی دروستکارو ئەوه‌ی پیوسته بو ئەو، وه ئەوه‌ی ناگونجیّت و
 مه‌حاله له‌سه‌ری، وه ناسینی پیغه‌مبه‌ره‌کانی، وه چۆنیه‌تی فه‌رزه
 عه‌نبیه‌کان .

به‌لام هه‌بوونی زانست به‌خوای گه‌وره: ئەوه سیغه‌ته‌که‌ی
 په‌یدا ئەبێت له ناسینه دلێه‌کان، ئەمه‌ش به‌ده‌ست ناییت له زانستی

^{٦٧} تیب و ماجه له (سنن ابن ماجه) (٢٢٤٤): كتاب المقدمة - باب فضل العلماء، والحث
 على طلب العلم، ريوایه‌تی کردووه، پرسیار له نيمامي نه‌وه‌ی کرا ده‌باره‌ی ئەو
 فه‌رمووده‌یه، ئەویش فه‌رمووی: فه‌رمووده‌یه‌کی بی هیژه، نه‌گه‌ر چی سه‌حیحیسه، وه
 قوتاییه‌که‌ی حافیزی جمال الدین میززی ده‌فه‌رموویت: ئەو فه‌رمووده‌یه له چه‌ندین ریگاو
 ريوایه‌ت‌کراوه ده‌گاته پله‌ی سه‌سن، ئەلبانیس ده‌فه‌رموویت: سه‌حیحه بی له وته‌ی:
 "وواضع العلم عند غير أهله..." با سه‌یری (شروح ابن ماجه) (ب/١/١٤٥) بکریت .
 دانه‌ر

که لا ما به لکوو نزیکه بیته پهردهو ریگریش، بیگومان بهوی
تیکوشان پیی نه گات^{۶۸} .

پایه دووم: "تهقوای دلّه کانه"، نهوه به گهوره زانینی
دروشمه کانی خوای گهوره یه، له وانه: به گهوره زانینی خوای حق و
دوستانی - له پشتیوانی کردن و دهرخستیان، وه پاراستنی
قهدهغه کراوه کانی خوای گهوره - له شوینه کان و کاته کان و
هه ناسه کاندا، له بهر و تهی خوای گهوره: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْبَيْرَ
اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾^{۶۹} واته: (ئا بهو شیویه ههر
که سیک دروشمه کانی خوای گهوره به مهزن و گهوره یان بزانی نهوه
نیشانهی هه بوونی تهقوای دلّه کانه)، ﴿تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ واته: نیهت
پاکترینیان و وهرگیرایان لای پهروهردگار - عَزَّ وَجَلَّ، "له زیادهی
نیمان و هیزی یه قینا" .

وه خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ
شَعْبَيْرِ اللَّهِ﴾^{۷۰} واته: (بیگومان سهه برینی نازه له دابه ستیه کان
بو قوربانی کردن بو نیوه مان کرده نیشانهو دروشمی خوای

^{۶۸} (فیض القدیر) (ب/۴/۲۶۷) . دانهر

^{۶۹} سورة الحج .

^{۷۰} سورة الحج .

گهوره)، له بهر نه وهی به گهوره زانینی په کیکه له ته قوای دله کان،
 که دلی کهسه به ته قواو پیاو چاکه کانی پی و هسف ده کریت، وه
 بیگومان په کیک له جوړه کانی روونکر د نه وه که له خوئی بگریت:
 کهوا باسی له فزیکی گشتی بگریت پاشان له هندیك شوین روونی
 ده کاته وه به هاتنه ژووره وهی هندیك له کهسه تاکه کانی نهو
 گشتیه، جا نهو تاکه ده بیته هاتنه ژووره وهی په کجاره کی ناگریت
 ده بگریت به شتیکی تاییهت"، جا مه بهستی ئیمه به وه نهو ئایه ته
 پروزه یه، له بهر نه وهی وتهی خوای گهوره ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ
 شَعْبِرَ اللَّهِ﴾ گشتیه له هه موو دروشمه کانی خوای گهوره، جا
 خوای گهوره ده قی وته که ی له سه ر نه وه یه کهوا قوربانی کردنی
 (البدن) تاکیکه له تاکه کانی نهو گشتیه وه له ناویدایه به
 په کجاره کی، هه ر وه کوو له وتهی خوای گهوره ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا
 لَكُمْ مِّنْ شَعْبِرِ اللَّهِ ﴿٣٦﴾﴾ جا به گهوره زانینی (البدن) قوربانی
 کردنی نهو جوړه نازه لانه وه قهله وه کردنیان و به چاک زانینیان
 نه چیته نیو هم ئایه ته وه، هه ر وه کوو ئیمامی بوخاری باسی کردو وه
 کهوا نهوان بو قوربانی کردن نازه له کانیان قهله وه ده کردو وایان

سه‌بر ده‌کرد که‌وا ئەم کاره به‌گه‌وره زانیی دروشمه‌کانی‌ خ‌وای
گه‌وره‌یه^{۷۱} .

- خ‌وای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرْمَتِ اَللّٰهِ
فَهُوَ خَيْرٌ لّٰهُ عِنْدَ رَبِّهٖ﴾^{۷۲}، ﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرْمَتِ اَللّٰهِ﴾ واته:
هەر که‌سیک رپژ له‌ فه‌رمانه‌کانی‌ خ‌وای گه‌وره بگ‌ریت و
فه‌رزه‌کانی‌ به‌ گه‌وره بزانی، وه‌ خ‌وشی له‌و شتانه‌ پ‌پاریزی که
دروست نیه ده‌ستی بۆ ب‌برد‌ریت و ئەنجام ب‌دریت، ﴿فَهُوَ﴾ جا ئەم به
گه‌وره زانیه، ﴿خَيْرٌ لّٰهُ﴾ چا‌که‌یه که بۆ که‌سی به‌ گه‌وره‌زان، ﴿عِنْدَ
رَبِّهٖ﴾ لای په‌روه‌ردگاری له‌ رووی پاداشت و نزیکیه‌وه، "له‌به‌ر
ئ‌ه‌وی به‌ گه‌وره زانیی خ‌وايه"، جا هەر که‌سی‌ک‌یش خ‌وا به‌ گه‌وره
بگ‌ریت، ئ‌ه‌وه نزیکی ئە‌کاته‌وه و رپزی لی ده‌گ‌ریت، بۆیه ناگاداره.

ئ‌بن و لقه‌یم له‌ کتیبی "الم‌دارج" دا ده‌فهرموویت: (ب‌یگومان
قه‌ده‌غه‌ک‌راوه‌کان هه‌موو ئ‌ه‌وه ئە‌گ‌ریته‌وه، ئ‌ه‌وه‌ش کۆی (حرمة)
قه‌ده‌غه‌یه له‌وهی که‌ پ‌پ‌ویسته‌ رپزی لی بگ‌ریت و پ‌پ‌اریزیت له‌

^{۷۱} بوخاری باسی کردوه له (کتاب الأضاحي - باب في أضحية النبي - صلى الله عليه
وسلم - بَكْبَشَيْنِ أَقْرَبَيْنِ وَيَذَكُرُ سَمِيئِينَ، وقال يحيى بن سعيد: سمعت أبا أمامة بن سهل قال:
كنا نُسَمُّ الأضحية بالمدينة، وكان المسلمون يُسَمُّونَ). دانەر
^{۷۲} سورة الحج .

مافه کان و کهسه کان و کاته کان و شوینه کان، جا به گهوره زابینی
نهوه پیدانی حق و پاراستنیه تی له بهزایه دان^{۷۳} .

پایه سیه م: "تاقی کردنه وهی ته قوای دله کان"، له وانه:
ئه ده ب، هاوه لایه تی کردن، خزمهت کردن له پیناو خوای گهوره،
هر وه کوو خوای گهوره ده فره موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَعْصُونَ
أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^{۷۴} واته: (نهو کهسه مبه ری که دهنگی
خویان نزم ده که نه وه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ نا نه وانه خوای
گهوره دله کانیان تاقی ده کاته وه تا پله و ناسقی ته قوا له دله کانیان
دهر که ویت، وه هر بو نه مانهش لیخوشیون و پاداشتیکی گهوره
هیه و بزیان ناماده کراوه)، جا نه مه نه ده به له گهل پیغه مبه ری
خوا ﷺ له کاتی قسه کردن له گه لی، واته: که سی قسه کهر
دهنگی خوی به سه ر دهنگی نهوا بهرز ناکاته وه، به لکوو دهنگی نزم
ئه کاته وه به نه ده ب و نه رمی و به گهوره زابینی و ریژو پایه دانانه وه
قسه ی له گهل ده کات، پیغه مبه ری خوا ﷺ وه کوو هیچ که سیکیان
نیه به لکوو جیای نه که نه وه له کاتی قسه کردنیان هر وه کوو چوون

^{۷۳} (مدارج السالکین) (ب/۲/۷۴) . دانه ر

^{۷۴} سورة الحجرات .

جیای ئەکەنەو له غەیری ئەو لەبەر فەرزیهتی مافەکەی بەسەر
 ئومەتدا، وە پێویستە ئیمانی پێی بهێنریت، وە ئەو خۆش ویستەش
 بەدەست بهێنریت کە بهۆی ئەو وە نەبیت ئیمان تەواو نابیت، جا
هەلنەسان بە جی بەجی کردنی ئەوانە ئاگادارکراوە و تەرسی ئەو
هەیه کەوا کارو کردەوی بەندە بەتال بێتەو بەی ئەو ش هەستی پێی
بکات، هەر وەکوو چۆنیش بە ئەدەب بوون لەگەڵیا لە
هۆکارەکانی بەدەست هێنانی پاداشت و وەرگیراوی کردەو کەنە،
 ئینجا مەدح و ستایشی ئەو کەسە دەکات کە دەنگی خۆی لای
 پێغەمبەری خوا ﷺ نزم دەکاتەو، بەوێ کەوا خوای گەورە
 دلەکانیان تاقی ئەکاتەو لە رووی تەقواکارییەو، واتە: تاقی
 کردنەو و هەلی سەنگاندن جا لە سەرەنجامی ئەو وە دلەکانیان بۆ
 تەقواکاری دەستی داو تەقوایان بەدەست هینا، پاشان بەلێنی پێداون
 بە لیخۆشبوونی گوناھەکانیان کە زامن کراوە بۆ لادان و لابردنی
 خراپە و ناخۆشی، وە بە دەستھێنانی پاداشتیکی مەزن کەوا هیچ
 کەسیک وەسفی ئەو پاداشتە نازانیت تەنھا خوای گەورە نەبیت، وە
 بە دەستھێنانی هەموو خۆشویستراویکی تێدا یە، جا لەو وە بەلگە یە
 لەسەر ئەوێ کەوا خوای گەورە دلەکان تاقی دەکاتەو بە فرمان
 کردن و قەدەغە کردن و ناخۆشی، جا هەر کەسیک پەیوەست بێت
 بە فرمانی خواو جی بەجیان بکات و شوین رەزامەندی ئەو

بکهوئیت، وه پهلهش بکات بۆ لای نهوه، وه بێ کانیسی لهسهه
ههواو ئارهزووهکهی بیټ و پاک و پوختی بکاتهوه بۆ تهقوا، نهو
کاته دلّه کهی چاک بووه، جا ههر کهسیک زانستی بهوه نهبیټ نهوه
دهست نادات بۆ تهقواکاری .

ههزرهتی حوسهین دهفهرموئیت: (ههر کهسیک خوای گهوره
دلّه کهی نهوی بۆ تهقوا تاقی بکاتهوه، نهوه دروشمه کهی قورئان
دهبیټ، وه داپۆشهره کهشی ئیمان دهبیټ، وه چرا کهی بیر کردنهوه
دهبیټ، وه بۆنه کهی تهقوا دهبیټ، وه دهست نوێزه کهی تهوبه
دهبیټ، وه پاک و خاویینه کهی ههلال دهبیټ، وه جوانیه کهی وه رع
دهبیټ،^{٧٥} وه زانسته کهی زانستی دوارپۆژ دهبیټ، وه
سهرقالیه کهی بهخو دهبیټ، وه مهقامه کهشی له گهڵ خوا دهبیټ،
وه رۆژوووه کهشی تا مردن دهبیټ، فتار کردنهوه کهی له بهههشت
دهبیټ، وه کۆکردنهوه کهی چاکه کان دهبیټ، وه گهنجینه کهی
نیهت پاکی دهبیټ، وه بێ دهنگیه کهی چاودیریکردن دهبیټ، وه
تهماشاکردنه کهشی بینینی شتان دهبیټ)^{٧٦} .

^{٧٥} وه رع: بهمانای تهقواو خو بهدوور گرتن له گوناھو تاوان و شوبوهاټ دیت . وه رگێر
^{٧٦} (روح البیان) (ب/٩/٦٦٤-٦٧) هی اسماعیل حهقی کوری مصطفی ئیستهنبولیه، واته:
خوای گهوره جاری وا دهبیټ شتیکی جیهانی نهو دیوی بۆ نیشان دهوات له رینگای دل و
چاوهوه . وه رگێر

منیش ده‌لیم: نه‌وه پشتگیری کراوه به وتهی خوای گه‌وره

﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^{۷۶} واته: (نه‌وانه لیخوشبوونی خواو
پاداشتیکی مه‌زنیان بو هه‌یه) خوای گه‌وره روونی کردووه‌ته‌وه به
وتهی ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾^{۷۷}
دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً^{۷۸} وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا^{۷۹} واته:
(خوای گه‌وره پاداشت و ریژیکی مه‌زنی داوه‌ته نه‌و تیکوشه‌رانه له
چاو نه‌وانه‌ی که دانیشتون و تیکوشان ناکهن، چه‌ندین پله‌ی
مه‌زن و لیخوشبوون و میهره‌بانیه‌که‌ی خوی بییان نه‌به‌خشیّت، به
راستی خوای گه‌وره به‌رده‌وام لیخوشبوو میهره‌بانه)، پیغه‌مبه‌ری
خواش ﷺ ده‌فهرموویت: (کو که‌روه‌ی ته‌قوا له‌و وتهی خوای
گه‌وره‌یه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^{۷۸}
﴿۹۰﴾ واته: (بیگومان خوای گه‌وره فه‌رمانتان بی ده‌کات که‌وا
دادپه‌روه‌رو چاکه‌کار بن له‌گه‌ل تیکرای دروستکراوانیدا، وه
فه‌رمانتان بی ده‌کات که‌وا سیله‌ی ره‌حم به‌جی بگه‌بینن له‌گه‌ل
خزمه‌کانتان و چاکه‌و پیاوه‌تیاں له‌گه‌ل بکه‌ن، وه قه‌ده‌غه‌شتان
نه‌کات له‌هه‌موو کاریکی خراب و نابه‌جی و له‌سنوور ده‌رچوو،

^{۷۷} سورة الحجرات .

^{۷۸} سورة النحل .

خوای گهوره نامۆزگاریتان ده کات و بۆیه ئەمانهشی بۆ باسکردن
تاوه کوو بیربکه نه وه له سه ره نجامی چاکه کردن و خراپه کردندا) .

بزانه ئەهی براو خوشکی به پێژم: که سیڤک زانستی شه رعی بی
بیه خشریت، ئەوه به راستی خوای گهوره ده رگای هیدایهت و
تهوبه و گه رانه وهی به سه را کردووه ته وه، وه که سیڤکیش زانستی
ناسینی په رو ده رگاریتی پی بیه خشریت، ئەوه به راستی خوای گهوره
ده رگای خو شه ویستی و نزیك بوونه وهی به سه را کردووه ته وه، وه
که سیڤک کرده وهی ناسینی خوای بی بیه خشریت، ئەوه به راستی
چو وه ته سه ر پلیکانه ی نزیك بوونه وه و شت بینینا، وه که سیڤکیش
رێژی لی بگریت به ها وه لایه تی کردنی ئەهلی مه عرفه تی خوایی،
ئەوه به راستی خوای گهوره به هۆی حالێ ئەوانه وه رێژی لینا وه -
که ئەوه ش جیگای رێزو چاکه یه له خوا وه سبحانه و تعالی، هه ر
وه کوو خوای گهوره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ
فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٦﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ
اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾﴾^{٧٩} واته: (هه ر که سیڤک گوێر ایه لی خوا و
پیغه مبه ره که ی بکات ئەوه له رۆژی دوا یی له گه ل ئەو که سانه

^{٧٩} سورة النساء .

دهیّت که خوی گهوره نیعمه‌مهت و چاکه‌ی خوی به‌سه‌را
 ریشتون و بیانیانی به‌خشیوه له پیغمبه‌ره‌کان و راستگویی‌کان و
 شه‌هیده‌کان و چاکه‌کاره‌کاندا، جا ئه‌مانه چاکترین و باشترین
 هاوه‌لن که مروّفه‌کان له‌گه‌لیان بن، ئه‌وه‌ش چاکه‌و میهره‌بانی
 خواجه، وه به‌سه‌ خوی گهوره خوی زاناو ئاگاداره به‌ئه‌حوالی
 گشت بوونه‌وه‌رانیدا، حافیزی سیوتی (رحمه الله) له
 "ته‌فسیره‌که‌یدا" ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالصّٰدِقِیْنَ﴾ هاوه‌له به‌ریژه‌کانی
 پیغمبه‌ره‌کانن (علیهم السلام) له‌به‌ر زیاده‌بیان له "راستگویی و
 به‌راست زانیندا". ﴿وَالشّٰهَدَآءِ﴾ کوژراوه‌کان له پیناو خوا.
 ﴿وَالصّٰلِحِیْنَ﴾ ئه‌وانه‌ی که هه‌له‌هستن به‌جی به‌جی کردنی
 مافه‌کانی خوی گهوره‌و مافه‌کانی به‌نده‌کانی. ﴿وَحَسُنَ اَوْلٰئِكَ
 رَفِیْقًا﴾ هاوه‌لانیك له به‌هه‌شتدا که‌وا چیژ وهر‌بگیریّت به‌هوی
 بینینیان و سه‌ردانی کردنیان و ئاماده‌بوون له‌گه‌لیان هه‌ر چه‌نده‌ش
 شوینه‌کانیان له پله به‌رزه‌کانه له چاو غه‌یری ئه‌وان . عه‌لامه‌ی
 صاوی (رحمه الله) ده‌فه‌رموویت: مانا‌که‌ی وایه: ئه‌و که‌سه‌ی که
 گوێپرایه‌لی خوی گهوره ده‌کات بووه‌ته هاوه‌لی ئه‌و که‌سه‌ که
 باسی کراوه، جا ئه‌وه‌ش به‌هوی سه‌فه‌ر کردن و ماندوو بوون نیه
 به‌لکوو ئه‌و که‌سه‌ی که باسی کراوه بۆی ده‌رئه‌خات و قسه‌ی

له گهڻ ٿه ڪات، له گهڻ هه نديش هه ر يه ڪيڪيان له پله يه ڪي
 خويديا، نه ٿه وه بهرز ٿه بيته وه بو ٿه وه وه نه ٿه وه ش نزم ٿه بيته وه بو
 ٿه وه، خوي گه وه ده فهرموويت: ﴿إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٧﴾ واته: (ٿه هلي به هه شت گشتيان وه ڪوو برا له سه ر ڪورسي
 و قه نه فهو وينه ي ٿه وانه به رام بهر يه ڪري دائه نيشن و هيچ بوغزو
 رق و ڪينه يه ڪيان له دلدا نيه)، جا ٿه گه ر ڪه سيڪ ٿاره زووي
 قسه ڪردن و بينيني پيغه مبهري ڪرد ٿه وه بو ي فراهه م ديت بي
 ماندوو بوون و گواسته وه^{٨١}. هه ر وه ڪوو ٿيمامي ٿه جه دو ٿه بو
 داودو ترمذي له ٿه بو هوره يره وه رپوايه تيان ڪردوه ٿه ويش له
 پيغه مبهروه ﷺ ڪه ده فهرموويت: (الْمَرْءُ عَلَىٰ دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ
 أَحَدَكُمْ مِنْ يُخَالِلُ)^{٨٢} واته: (مروڻ له سه ر ديني دوسته ڪه ي خويه تي،

^{٨٠} سورة الحجر .

^{٨١} (حاشية العلامة الصاوي) (ب/١/٢٢٨): هي شيخ ٿه جه دي ڪوري محمد خه لو تيه ڪه
 به ناويانگه به صاوي (و ١٢٤١ ه). دانهر
^{٨٢} ٿيمامي ٿه جه د له (مسند احمد) (ب/٨/٣٠٧/٨٣٩٨)، وه ٿه بو داود له (سنن أبي
 داود) (٤٨٣٣): هي سليمان ڪوري ٿه شعه سي سيجيستاني ٿه زديه (و ٢٧٥ ه)، ڪتاب
 الأدب - باب ما يؤمر أن يجالس، وه ترمذي له (سنن الترمذي) (٢٣٧٨): ڪتاب الزهد -
 باب ما جاء في أخذ المال في حقه، وه به بهقي له (شعب الإيمان) (ب/٧/٥٥/٧)، محمد ي
 ڪوري عبد الله خه تبي ته بريزي (و ٧٣٧ ه)، له ڪتبي (مشكاة المصابيح) (ب/٣/١٣٩٧) دا
 ده فهرموويت: ٿه جه دو ترمذي و ٿه بو داود وه به بهقي له (شعب الإيمان) رپوايه تيان
 ڪردوه، نه وه ويش ده فهرموويت: سه نه ده ڪه ي سه حيه. دانهر

جا با هەر یه كێك له ئێوه ته ماشا بكات با بزانیته دۆستایهتی كێ
ئه كات) .

ئیمامی غه زالی ده فهرموویته: دانیشتن له گه له كهسی بایه خ
پێدهر به شتان و تێكه لاوی كردن له گه له گرینگی و بایه خ پێدان
ئه جوولینی، وه تێكه لاوی و دانیشتن له گه له كهسی زاهیدو دونیا
نهویست زوه دو دونیا نهویستی به رهههه دیت، له بهر ئه وهی
سروشتی مرۆف خوری به وه وه گرتوو له پێكچواندن و
شوینكه وتندا، به لكوو سروشتی مرۆف له سروشتی مرۆفیکێ تره وه
شت ئه دزی له و رووه وه كه ناشی زانیته^{۸۳} .

هەر بۆیه ش گوتراوه: "من جالس جانس" واته: كه سیك
دابنیشی له گه له كه سیكێ ترا وه كوو یه كه ئه بن و پێك ئه چن، وه
فوزه یلی كوری عیاز ده فهرموویته: "كه سیك له گه له كه سیكێ
بیدعه تكارا دابنیشی ئه وه هیکمه ته پی نادات"^{۸۴} .

^{۸۳} (تحفة الأحوذی) (ب/۷/۴۲): هی ئه بو لههلا محمد عبد الرحمن كوری عبد الرحیم
موباره كفوریه: - (۱۳۵۳هـ)، (مرقاة المفاتیح) (ب/۹/۲۲۴): هی عهلی كوری سولتان
محمدی قاریه (و/۱۰۱هـ) . دانهر
^{۸۴} به بههقی له (شعب الإيمان) (ب/۷/۶۴/۶۴/۹۴۸۲)، وه له (تاریخ مدینه دمشق) (ب/۸/۴
ل/۳۹۸) رپوایه تی کردوو ه . دانهر

وه گيڤدراوه ته وه: كه سيك له گهل ههشت چينا دابنيشي ته وه
 خواي گهوره ههشت شتي بو زياد ئەكات: كه سيك له گهل
 سهركرده كانا دابنيشي: خواي گهوره گهوره يبي و دل رهي بو زياد
 ئەكات. وه كه سيك له گهل دهوله مهنده كانا دابنيشي: خواي گهوره
 پيداگري كردني بو به دهسته ياني دونياو ته وه له ناويدايه بو
 زياد ئەكات. وه كه سيك له گهل ههژاره كان دابنيشي: خواي
 گهوره رازييون به به شي خوي بو زياد ئەكات. وه كه سيك له گهل
 مندالان دابنيشي: خواي گهوره ياري و رابواردني بو زياد ئەكات.
 وه كه سيك له گهل نافرەتان دابنيشي: خواي گهوره نهزاني و
 ئاره زووبازي زياد ئەكات. وه كه سيك له گهل چاكه كارەكان
 دابنيشي: خواي گهوره ئاره زووي له خواپه رستيا بو زياد ئەكات.
 وه كه سيك له گهل زاناکان دابنيشي: خواي گهوره زانست و
 خوڤاري زياد ئەكات. وه كه سيك له گهل گوناھاران دابنيشي:
 خواي گهوره گوناھو دواخستني ته وه يي بو زياد ئەكات.^{۸۵}

^{۸۵} (البرهان المؤيد) (ل ۱۰۹): هي ئيمامي رهباني سهيد نهحمدي ريفاعي - قدس الله روحه:

هەر وه کوو پیغه مبهری خواش که ده فهرموویت: (خِيارُكُمْ
 الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا، ذُكِرَ اللَّهُ بِهِمْ)^{۸۶} واته: (چاکرتینتان ئەو که سانهن که
 کاتیک ئەبیرین، یادی خوی گه وره ده کریت به هوی ئەوانه وه)، وه
 له ئەنه سه وه ریوایه تکراره کهوا ده فهرموویت: وتیان ئەی
 پیغه مبهری خوا ﷺ کامه له ئیمه چاکتره تا وه کوو دابنیشین
 له گه لیاو بیکه بینه ماموستا؟ ئەویش فهرمووی: (اللَّذِي إِذَا رُئِيَ ذُكِرَ
 اللَّهُ لِرُؤَيْتِهِ)^{۸۷} واته: (ئەو که سه یه که کاتیک بینرا یادی خوی
 گه وره ده کریت له بهر بینینه که ی)، وه پیغه مبهر ﷺ ده فهرموویت:
 (أَوْلِيَاءَ اللَّهِ الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذَكَرَ اللَّهُ لِرُؤَيْتِهِمْ)^{۸۸} واته: (ئەو لیاکانی
 خوی گه وره ئەو که سانهن که کاتیک بینران یادو زیگری خوی
 گه وره ده کریت له بهر بینینه که یان)، وه پیغه مبهر ﷺ پرساری لی
 کرا: کامه مه جلیس و دانیشتنه کاغان چاکه؟ ئەویش فهرمووی:
 (مَنْ ذَكَرَكَ اللَّهُ رُؤَيْتَهُ، وَزَادَ فِي عِلْمِكُمْ مَنْطِقَهُ، وَذَكَرَكَ فِي الْآخِرَةِ)

^{۸۶} حه کیمی ترمذی له ئەنه سه وه ریوایه تی کردووه، سهیری (کنز العمال) بکه: هی عهلی
 کوری حسام الدین مودهقی هیندی (و ۹۷۵هـ)، (ب ۱/۴۱۶). دانهر

^{۸۷} حه کیمی ترمذی له ئەنه سه وه ریوایه تی کردووه، سهیری (الدر المنثور) بکه:
 (ب ۴/۲۷۲). دانهر

^{۸۸} نور الدین عهلی کوری ئەبو به کری کوری سلیمانی هه یقه می (و ۸۰۷هـ) له مجمع
 الزوائد (ب ۱۰/۸۰) دا ده فهرموویت: به ززار له شه یخی خوی عهلی کوری حه ره وه
 ریوایه تی کردووه، من ئەو پیاوه نایناسم، به لام باقی پیاوه کانی تر جیی متمانه ن (تقات).
 ئەلبانیش ده فهرموویت: "سه حیحه" له (صحیح الجامع) (ژ ۲۹۸۷)، وه (السلسله
 الصحیحه) (ژ ۱۷۳۳). دانهر

(بیگومان پیاوه موسلمانانه کان و نافرتهه موسلمانانه کان، وه پیاوه
 ئیمانداره کان و نافرتهه ئیمانداره کان، وه پیاوه خواپهرسته کان و
 نافرتهه خواپهرسته کان، وه پیاوه راستگۆیه کان و نافرتهه
 راستگۆیه کان، وه پیاوه نارام گره کان و نافرتهه نارام گره کان، وه
 پیاوه له خواترس و ملکهچه کان و نافرتهه له خوا ترس و
 ملکهچه کان، وه پیاوه خیرکهره کان و نافرتهه خیرکهره کان، وه
 پیاوه به رۆژوو بووه کان و نافرتهه به رۆژوو بووه کان، وه نهو
 پیاو نافرتهه تانهی که دامینی خویان نه پارێژن له حهرام، وه نهو پیاو
 نافرتهه تانهی که زۆر زیگیری خواش ده کهن، نهوه بو ئه مانه ی که باس
 کرا خوی گهوره لیبوردنی خۆی پیمان نه به خشیت و پاداشتیکی
 مه زینشی بو ئاماده کردوون له بهههشته کانی خۆی)، ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ
 وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ واته: نهو موسلمانانه ی له پیاو و نافرتهه تان کهوا به
 وتهو کرده وهو حال ملکهچه ن بو حوکمی خوی گهوره،
 ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ واته: ئیمانداره یه کتاپه رسته کان له
 ههردوو لا، جا ئیمان و بهراست دانان به دل و به بیرو بروا له گهه
 کرده وه کردن به رووکنه کان، "نهوهش جیگای کۆکهره وه ی
 خواپهرسته یه کانه". ﴿وَالْقَنَاتِینَ وَالْقَنَاتِیْنَ﴾ واته: خواپهرست و
 گوپرا یه ل و ملکهچه و زه بوون له گشت عیادهت و
 خواپهرسته یه کان، وه له گشت حالتهه کان و بهردهوام بوون

له‌سه‌ریان. ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ واته: راستگوان له ئیمان و
 نیهت و وتهو کرده‌وه‌کانی‌اندا، وه له په‌یمان و گریبه‌ست و ره‌چاو
 کردنی پاراستنی سنوره‌کانی‌اندا. ﴿وَالصَّادِرِينَ وَالصَّادِرَاتِ﴾ واته:
 نه‌وانه‌ی که نارام ده‌گرن له‌سه‌ر خواپه‌رستی و نارزه‌زووه‌کاندا، وه
 له به‌لاوناخوشی و سه‌ختیه‌کان له هه‌موو نه‌وشتانه‌ی که به‌سه‌ریان
 دادیت له قه‌زاو قه‌ده‌ر. ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ واته: نه‌وانه‌ی
 که ملکه‌چ و خو به‌که‌م زانن به دل و نه‌ندامه‌کانیان له‌به‌ر خوی
 گه‌وره - عَزَّ وَجَلَّ، هه‌ندیکیان و تویانه: (خشوع): ملکه‌چی
 ده‌روه‌وه ژووره‌ویه بو خوی گه‌وره. ﴿وَالْمُتَّصِدِّقِينَ
 وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ﴾ له‌و مال و سامان و گیانه‌ی که هه‌یانه نه‌به‌خشن، جا
 فه‌رژ بی‌ت یاخود سوننه‌ت، بو به‌ده‌سته‌پێانی ره‌زامه‌ندی نه‌و راکردن
 له تووره‌بوونه‌که‌ی. ﴿وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ﴾ واته: نه‌و که‌سانه‌ی
 که له مانگی ره‌مه‌زان و غه‌یری رۆژه‌کانی مانگی ره‌مه‌زاندا به‌رۆژو
 ده‌بن له پیناو خوی گه‌وره - عَزَّ وَجَلَّ، به‌لک‌وو ده‌روون گری
 خو‌یانن به ته‌واوی له‌و شتانه‌ی که خوی گه‌وره پێی رازی نیه،
 ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ واته: نه‌وان دامپنی خو‌یان له
 قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و هه‌موو تاوانه‌کان نه‌پاریژن، وه له داواکردنی
 تپه‌راندن و ده‌ست دریزی کردن به نه‌ندازه‌ی پێویست له حەلال.

بویه وریابه. ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ واته: نهوانه‌ی که زور زیکر ده‌کن به زمان و دل و نه‌ندامه‌کان، وه له هه‌موو نه‌حواله‌کانیان تیّ نه‌کوشن تاوه‌کوو بیّ ئاگا نه‌بن، وه به گشتی سلّ ناکه‌نه‌وه. ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ واته: نه‌وه که‌سانه‌ی که وه‌سفکراون به‌وه سیفه‌تانه له هه‌ر دوو لا (له پیاو و ئافره‌ت): "جوانی بینیی نه‌وه" و "ریژی دواړوژ" - "له لیخوش بوون و به‌هه‌شت و ره‌زامه‌ندیان" بوّ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیّت و پیاو نه‌به‌خشریّت.

عه‌لامه فخر الدینی رازی له "ته‌فسیره‌که‌ی خویدا" ده‌فه‌رموویّت: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوّ پیاو ئافره‌ته‌کان ده‌ پایه باسکراوه: "یه‌که‌م" ئیسلامه‌تی و ملکه‌چی نواندن بوّ فه‌رمانی خوی گه‌وره، "دووه‌م" ئیمان هیّان به‌وه‌ی که فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ی له‌سه‌ره، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌سی داواکراو (مکلف) یه‌که‌م جار هه‌موو نه‌وه شتانه ده‌لیّ که نه‌وه ئه‌لیّ رووتیکه نه‌وه ئیسلامه، جا نه‌گه‌ر خوی شتیکی وت نه‌ویش راستی قسه‌که‌ی وه‌رگرت و بیرو باوه‌ره‌که‌ی راستکرده‌وه نه‌وه ئیمان، ئینجا بیروباوه‌ره‌که‌ی بانگی نه‌کات بوّ کاری جوان و کرده‌وه‌ی چاک، ئیتر ملکه‌چ نه‌بیّت و خواپه‌رستی نه‌کات، وه نه‌وه "پایه‌ی سیّه‌مه" که باسکراوه به‌وته‌ی: ﴿وَالْقَنَاتِینَ وَالْقَنَاتِیْنَ﴾

ئىنجا كاتىك كە ئىمان دىنىت و كردهوى چاك ئەكات كامل
دەبىت و غەبرى خوشى كامل ئەكات، وه فرمان به چاكه ئەكات،
وه برايه كهى خوى نامۆزگارى دهكات، جا له كاتى نامۆزگاريدا
راستگۆ دەبىت له قسه كرده كهى، وه ئەوهش مەبهسته به وتهى:
﴿وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقَاتِ﴾ ئىنجا كه سىك كه فرمان به چاكه و
رېگرى له خراپه دهكات ئەوه توشى ئەزىهت و نازار ئەبىت و نارام
دهگرىت له سهرى، هەر وه كوو خوى گهوره دهفرمووىت:
﴿وَالصّٰدِرِيْنَ وَالصّٰدِرَاتِ﴾ ئىنجا كاتىك كه كامل ئەبىت دهكرىت
شانزای به نهفسى خۆيه وه بكات، وه سهرسام بىت به
خواپهرستيه كانى، جا رېگرى لى دهكات لهو (دهردانه) به وتهى:
﴿وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعَاتِ﴾ ياخود دهلىين له باسكردى ئەو
چاكانه دا ناماژهى بۆ لای ئەو شتانه كردهوه كه ئەبىته رېگر لىيان
ئەوهش يان خوش ويستى نىوبانگه ياخود خوش ويستى ماله له
كاروباره دهره كيه كان، ياخود ئارهزووبازيه له كاروباره
ناوه كيه كان، وه توورهى له ناوياندا دهبىت بۆيهش ئەبىت له بهر
هۆكارى كه مى ناوبانگ ياخود له ناو چوونى مال ياخود رېگرى
کردن له كارىكى هز پىكراودا، جا وتهى: ﴿وَالْخٰشِعِيْنَ
وَالْخٰشِعَاتِ﴾ واته: ئەو خو به كهم زانانهى كه ئارهزووى ناو بانگ

ناکه‌ن له خواپه‌رستیدا، پاشان خوی گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ﴾ واته: ئەو که‌سانه‌ی که مالی خویان ئەبه‌خشن و ماله‌که‌یان ناکه‌نه گه‌نجینه‌و هه‌لیگرن له‌به‌ر زۆر خوش ویستیان، ﴿وَالصَّامِیْنَ وَالصَّامِیَاتِ﴾ ئاماژه‌یه بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌وا ئاره‌زووه ناوه‌کیه‌کان ریگریان لی ناکه‌ن له خواپه‌رستی، ئینجا خوی گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَالْحَافِظِیْنَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ واته: ئەو که‌سانه‌ی که‌وا ئاره‌زووه دامپیه‌کان ریگریان لی ناکه‌ن، ئینجا خوی گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَالذَّاكِرِیْنَ اللّٰهَ كَثِیْرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ واته: ئەوانه له هه‌موو ئەحواله‌کانیان زیكرو یادی خوا ده‌که‌ن، جا ئیسلامه‌تی و ئیمان و به‌ندایه‌تی و راستگویی و ئارام گرتن و ترس و به‌خشین و رۆژوو گرتیان به‌نیه‌تی راستگۆیانه ده‌بیت بۆ خوی گه‌وره، وه بزانه خوی گه‌وره له زۆره‌ی جیگا‌کان که باسی زیكری کردبیت ئەوه لی‌ره‌دا نزیکي خستۆته‌وه به‌زۆرینه، وه له دوی ئەم وته‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِیْرًا ﴿٩١﴾﴾ واته: (ئەو ئەو که‌سانه‌ی که ئیمانتان هیناوه زۆر یادو زیكری خوی گه‌وره بکه‌ن)، وه له پێشدا ده‌فهرموویت: ﴿لَمَن كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ

^{٩١} سورة الأحزاب .

كثيراً ﴿١٦١﴾^{٩٢} واته: (بۆ كهسيكه كهوا ئومىدى به خواو رۆژى دوایى ههيه به چوونه نيو بههشتهوه، وه زيكرو يادى خواش زۆر ئهكات)، لهبهر ئهوهى زياتكردى كرداره لاشهيهكان ناكريت و ناگونجيت ياخود سهخت و گرانه، لهبهر ئهوهى مرؤف خواردن و خواردنهوهو پهيداكردهكهى رپى لى ئهگريت لهوهى كهوا بهردهوام سهرقال بيت به نوژهكان، بهلام هيچ رپگرهك نيه لهوهى كهوا يادى خواى گهوره بكات و خواردنیش بخوات، وه بشخواتهوهو يادى خوا بكات، ياخود به رويشتهوه، ياخود له فرۆشتن، ياخود له كرين، وه ههر بۆ لای ئهوهش ئاماژه كراوه بهو وتهيهى خواى گهوره: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾^{٩٣} واته: (خاوهن ژيرهكان ئهوه كهسانه كهوا زيكرو يادى خواى گهوره دهكهن به رويشتن و دانبشتن و لهسهر لاتهنبشت و دريژبوونهوه)، وه لهبهر ئهوهى ههموو كردهوهكان دامهزراويهكهى پهيوهسته بهزيكرى خواوه ئهويش نيهته، ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لهبهر ئهوهى ليخوشبون لابهري ئهوه گوناهانهيه كه له دونيا نهفس خووى پيوه گرتبوو، وه پاداشتي مهزنيش ئاماژهيه بۆ ئهوه ژيانهى كه له دواى بهجى هيشتنى دونيا له

^{٩٢} سورة الأحزاب .

^{٩٣} سورة آل عمران .

نهفس جا خواى گهوره كردهوه ناشيرينه نازهلپه كان لپى لا نهبات
و رهوشته چاكه فريشتهبييه كانى به بهرا نهكات^{۹۴} .

نهى خويتهرى بهريز بزانه: كهوا خاوهن شهريى داناو چهكيم
له دهقه كانى شهريعتى پيروژدا ريئككهوتن و دهست لهملانيى
داناوه له نيوان روروو گرتن و ههلسان بو خواپهرستى له شهو، نا
نهويه كه باسه كهى له خوارهوه ديت:-

ئيمامى نههمه دو غهبرى نهوئيش ريوايه تيان كردووه، كهوا
پيغه مبهري خوا ﷺ دهفهرموويت: (إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ صِيَامَ رَمَضَانَ
عَلَيْكُمْ، وَسَنَنْتُ لَكُمْ قِيَامَهُ، فَمَنْ صَامَهُ وَقَامَهُ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا خَرَجَ
مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ)^{۹۵} واته: (خواى گهوره روروى مانگى
ره مهزاني له سهر نيوه فهرز كردووه، وه منيش شهوه كانى ره مهزائم
وه كوو سووننه تيك بو نيوه داناوه بو خواپهرستى كردن له
شهوه كانيدا، جا ههر كه سيك به روروو بيت و شهوه كانيش
خواپهرستى تيا بكات به ئيمانه وهش نه كارانه بكات وه
پاداشته كه شى ههر له سهر خوا حيساب و هه ژمار بكات، نهوه له
هه موو تاوانه كانى پاك ده بيته وهوه ده رنه چيت، ههر وه كوو نهوه

^{۹۴} (التفسير الكبير) (ب/۲۵/۱۸۲). دانهر

^{۹۵} سهبرى لاپهره (۹) بكه بو زانيى ته خريجه كهى . دانهر

رۆژهی که له دایکی ده بیټ)، وه ئیمامی بوخاری و موسلم له
 ئه‌بو هوره‌یره‌وه (رضی الله عنه) ریوایه‌تیان کردووه که‌وا
 پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموویټ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا
 وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا
 وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)^{٩٦} وتهی: (إِيمَانًا) واته: هه‌ر
 که‌سیک مانگی ره‌مه‌زان به چوست وچالاک‌ی و دل خۆشیه‌وه به
 رۆژوو بیټ، ئه‌گه‌رچی با رۆژه‌که‌شی درێژو گه‌رم بیټ،
(وَاحْتِسَابًا) به‌و ئومیده‌ش که‌وا لای خوای گه‌وره‌ وه‌رگه‌راو ئه‌بیټ
و پاداشت ئه‌دریټ، یاخود مه‌به‌ست به رۆژیه‌که‌ی ته‌نها له‌به‌ر
 خواو پاداشته‌که‌ی بیټ، یاخود (إِيمَانًا) که‌وا فه‌رژ کراوه له‌سه‌ری،
 وه (اِحْتِسَابًا) پاداشته‌که‌ی هه‌ر لای خوای گه‌وره‌یه، جا که‌سیک
 به‌و جو‌ره‌ی که‌ باسی لێوه کرا رۆژوووه‌که‌ی بگه‌ریت و شه‌وی
 قه‌دری پی‌رۆزیشی به‌و شیوه‌یه هه‌لسیته‌وه ئه‌وه خوای گه‌وره له
 گونا‌هه‌کانی پیش و دوایی خۆش ئه‌بیټ) .

له فه‌رمووده‌یه‌کی درێژدا له ئیبن و عه‌باسه‌وه (رضی الله
 عنهما) ریوایه‌تکراوه ئه‌ویش له پیغمبه‌ره‌وه ﷺ هه‌زه‌تیش له
 خوای گه‌وره‌وه نه‌قلی کردووه که‌وا خوای گه‌وره ده‌فرموویټ:

^{٩٦} سه‌یری لاپه‌ره (٢٥) بکه بو زانینی ته‌خریجه‌که‌ی . دانهر

(أَشْهَدُكُمْ يَا مَلَائِكَتِي أَنِّي جَعَلْتُ ثَوَابَهُمْ مِنْ صِيَامِهِمْ شَهْرَ رَمَضَانَ
 وَقِيَامِهِمْ رِضَائِي وَمَغْفِرَتِي)^{٩٧} واته: (ئەوی فریشتە کام ئیوێ شاهیید
 بن پاداشتە کەوی ئەوانم کە رەزامەندی لێخۆش بوونی منە لە
 رۆژووگرتنی مانگی رەمەزان و خواپەرستی شەوێ کانیا م داناو)، وە
 ئیمامی بوخاری و موسلم لە ئەبو ھورەیرە وە (رضي الله عنه)
 رپوایەتیان کردوو کەوا پێغەمبەری خوا بو خواپەرستی لە
 شەوێ کانی رەمەزان هانی خەلکی ئەدا بئ ئەوێ فەرمانیان پئ
 بکات بە سووربوون لەسەری دەیفەرموو: (من قام رَمَضَانَ إِيمَانًا
 وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، جا پێغەمبەر ﷺ وەفاتی کرد
 کارە کە بەو جۆرە مایەو، پاشان کارە کە ھەروا مایەو تا سەردەمی
 ئیمامی ئەبو بە کرو ھەندیکیش لە خەلافەتی ئیمامی عومەر^{٩٨} .

وە لە رپوایەتی ئیمامی ئەحمەد لە عوبادەوی کور صامیتەو
 ھاتوو کەوا فەرمووی: ئەوی پێغەمبەری خوا ھەوآلمان بدەری
 دەربارەوی (ليلة القدر) شەوی قەدر، ئەویش فەرمووی: (هي في
 رَمَضَانَ التَّمِسُّوْهَا فِي الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ، فَاِنَّهَا وَتُرُّ فِي اِحْدَى وَعَشْرِينَ،
 اَوْ ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ، اَوْ حَمْسٍ وَعَشْرِينَ، اَوْ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ، اَوْ تِسْعٍ

^{٩٧} (تاریخ مدینە دمشق) (ب/٥٢/٢٩٢): ھی ئیبن و عەساکر . دانەر

^{٩٨} ئیمامی موسلم لە (صحیح مسلم) (ژ١٧٧٧): کتاب صلاة المسافرین وقصرها - باب
 الترغیب فی قیام رمضان، وهو التراویح، رپوایەتی کردوو. دانەر

وَعِشْرِينَ، أَوْ فِي آخِرِ لَيْلَةٍ“ فَمَنْ قَامَهَا إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ”^{۹۹} واته: (ئەو شەووە لە رەمەزاندایە داوای بکەن و بە هەڵی بزانی لە دە شەووەکانی کۆتاییدا، لەبەر ئەووی تاکە لە بیست و یەكەمینە، یاخود لە بیست و سی یەمینە، یاخود لە بیست و پینجەمینە، یاخود لە بیست و حەوتەمینە، یاخود لە بیست نۆیەمینە، یاخود لە کۆتایی شەووەکەدایە“ جا هەر کەسیک شەووەکان بە خواپەرستی زیندوو بکاتەووە ئیمانیشی بەفەرزیبونی هەبیّت و پاداشتی رۆژوووەکە لەسەر خوا هەژمار بکات و چاوەرپی کەسی ترنەکات بۆ پاداشتدانەووە، ئەووە خوای گەورە لە گوناوەکانی پیش و دواوەی خۆش دەبیّت)، و تەوی (وَمَا تَأَخَّرَ) جیی گومان بردن و ئومید بوون بە خوای گەورە - عَزَّ وَجَلَّ، جا هەر کەسیک ئەم شەووەی بۆ ریککەوت ئەووە کۆتایی و مردنەکە باش دەبیّت، ان شاء الله تعالی، وە چاکەو فەزلی خوای گەورە فراوانە بۆ ئەم ئومەتە رەحم پیکراوە، خۆی لە تیف و واسع و عەلیمە - جَلَّ جَلَالُهُ وَعَمَّ فَضْلُهُ وَتَوَالَهُ .

^{۹۹} نیمامی ئەحمەد لە (مسند أحمد) (ب ۱۶ / ۴۰۸ / ۴ / ۲۲۶۴۰ ژ) رپوایەتی کردووە. حمزە ئەحمەد زین دەفەر موریت: سەنەدە کەوی حەسەنە. دانەر

هەر وه کوو خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ﴾^{۱۰۰} جا خوی گهوره ههوالی داوه کهوا له شهوی (لیله
 القدر) دا قورئانی دابهزاندوو، که شهویکی پیروزو بهره کهتداره
 که خوی گهوره دهرحقی دهفهرموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 مُبْرَكَةٍ﴾^{۱۰۱} قورئانمان دابهزاند له شهویکی موبارهک که شهوی
 (لیله القدر) ه که له مانگی رهمهزاندایه، له بهر وتهی خوی گهوره
 ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾^{۱۰۲} واته: (مانگی
 رهمهزان مانگیکه کهوا قورئانی تیدا دابهزینراوه)، ئیبن عهباس و
 غهیری ئه ویش (رضی الله عنهما) دهفهرموون: خوی گهوره
 قورئانی بهیه کجاری له له وحی مهحفووزه وه دابهزاند بو مالی
 عزیزهت (بَيْتُ الْعِزَّةِ) که مالیکه له ئاسمانی دونیایه، ئینجا سورته
 سورته ئایهت ئایهت به پیی رووداو به سه رهاته کان و ئه وهی
 له بهرزه وهندی موسلماناندا بووایه ئه هاته خواره وه به سه ر
 پیغمبهری خوی ﷺ له ماوهی بیست و سی سالان .

^{۱۰۰} سورة القدر .

^{۱۰۱} سورة الدخان .

^{۱۰۲} سورة البقرة .

بۆیەش ناونراوه (لیلة القدر) له‌بەر گه‌وره‌یی رۆژو پایه‌که‌ی، چونکه کتییکی خاوه‌ن رۆژی تیدا هاتووته خواره‌وه، له‌ رۆی فریشته‌یه‌کی خاوه‌ن رۆژ، بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی خاوه‌ن رۆژ، بۆ ئومه‌تییکی خاوه‌ن رۆژ، وه‌ خواپه‌رستیش تیایدا رۆژیکی مه‌زن و گه‌وره‌ی هه‌یه، وه‌ پاداشتی زۆریشی تیدا‌یه له‌ خوای به‌رزو مه‌زنه‌وه، یاخود نه‌ندازه دانان بۆ کاروباری سال، وه‌ ده‌رخستنیان بۆ چوار فریشته‌که: که‌ جبریل و میکائیل و عزرائیل و ئیسرافیله - علیهم السلام، بۆ ئه‌وه‌ی جی‌ به‌جییان بکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فه‌رمانیان پینکراوه، وه‌ غه‌یری ئه‌مانه‌ش .

﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، واته: فیرت ئه‌که‌م ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری رۆژدار ﷺ، ﴿مَا﴾ مه‌زنی پایه‌ی ئه‌و شه‌وه، ﴿لَيْلَةَ الْقَدْرِ﴾، پایه‌ی ئه‌و شه‌وه سه‌رسام که‌ره، ﴿لَيْلَةَ الْقَدْرِ﴾ گه‌وره‌یه‌که‌ی، ﴿خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ ﴿٣﴾، کردنی خواپه‌رستی له‌م شه‌وه‌دا گه‌وره‌تره له‌ عیبادته‌ی هه‌شتاو سی‌ سال و چوار مانگ به‌ عیباده‌تییکی ته‌واو و تیکۆشان له‌ پیناو خوای گه‌وره، ئه‌مه له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته ره‌حم پینکراوه‌یه - له‌بەر کورتی ته‌مه‌نیان و که‌می کرده‌ویان، جا خوای گه‌وره شه‌وی (لیلة القدر) ی‌ پی‌ به‌خشوون، له‌بەر تکه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ ئومه‌ته‌که‌ی. ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَكِ﴾ فریشته‌کان دائه‌به‌زن،

ئەمە روونکردنەوہیہ بۆ ئەو (شەوہ) کەوا گەورە کراوہ بەسەر ھەزار مانگ، وە فریشتەکان دائەبەزە سەر زەوی و ئاسمانی دونیا، یاخود نزیك ئەبنەوہ لە ئیمانداران. ﴿وَالرُّوحُ﴾ "ئیامی نەسەفی" دەفەر موویت: واتە: جبریل، یاخود بوونەوہ رانیکی ترن لە غەیری فریشتەکان و فریشتەکان نایان بینن تەنھا لەم شەوہدا نەبیّت، لەبەر وتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ کە دەفەر موویت: (إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ نَزَلَ جِبْرِيلُ (عليه السلام) فِي كُتُبَةٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يُصَلُّونَ عَلَى كُلِّ عَبْدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ يَذْكُرُ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ) ۱۰۳ واتە: (کاتیکی کە شەوی (لیلة القدر) دەبیّت جبریل (علیه السلام) لە گەل کۆمەلێک لە فریشتەکان دائەبەزیت و ھەموویان داوی لیخۆشبوون دەکەن بۆ ھەر کەسێک کە راوہستاوہ یاخود دانیشتوہ زیکرو یادی خوا ی گەورە دەکات) .

﴿فِيهَا﴾ واتە: لەو شەوہدا لە ئاسمانی دونیا بۆ سەر زەوی، "ئین و کەئیر" دەفەر موویت: (واتە: فریشتە یەکی زۆر دائەبەزیت لەو شەوہدا لەبەر زۆری بەرە کەتە کەمی، وە فریشتەکانیش دائەبەزن لە گەل دابەزینی بەرە کەت و رەحمەت، ھەر وە کوو دائەبەزن لە کاتی خویندنی قورئانی پیروژدا، وە دەوری بازنە ی زیکر ئەدەن و

۱۰۳ بەیھەقی لە (شعب الإيمان) (ب/۳/۳۴۳/۳۷۱۷) . دانەر

به ده‌وریانه‌وه ئه‌بن، وه باله‌کانیان رانه‌خهن بۆ که‌سی قوتابی و داواکاری زانست به که به راستگویی داوای ده‌کات، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر به مه‌زن زانیی) ^{۱۰۴}. ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، "ئیمامی نه‌سه‌فی" ده‌فه‌رموویت: واته: دائه‌به‌زن له‌به‌ر هه‌موو فه‌رمانیک که خوای گه‌وره برپاری له‌سه‌ر داوه بۆ ئه‌و ساله تا سالی داها‌توو ^{۱۰۵}. ﴿سَلَّمَ هِيَ﴾ "ئیمامی نه‌سه‌فی" ده‌فه‌رموویت: واته: له غه‌یری سه‌لامه‌تی و ئارامی هه‌یچی تر نیه ... واته: خوای گه‌وره برپار نادات له‌و شه‌وه‌دا ته‌نها سه‌لامه‌تی و چاکه نه‌بیّت، وه له غه‌یری ئه‌م شه‌وه برپاری به‌لاو سه‌لامه‌تی ئه‌دات، یاخود له غه‌یری سه‌لام کردن هه‌یچی تر نیه له‌به‌ر زۆری سه‌لام کردنیان له ئیمانداران، گو‌تراوه: کاتیك که به ئیمانداریک ده‌گهن له‌و شه‌وه‌دا ئه‌وه سه‌لامی لی ئه‌که‌ن، جا ئه‌وانه‌ی کافرو بیباوه‌رن بی به‌شن له‌و سه‌لام کردنه. ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ واته: سه‌لامی فریشته‌کان له‌و شه‌وه‌دا له‌سه‌ر ئیماندارانه تا ئه‌و کاته‌ی که رۆژ هه‌لدی، جا به‌لای ئیمانداری پیاو ئافره‌تدا نارۆن مه‌گه‌ر الا سه‌لامی لی ئه‌که‌ن. والله أعلم ^{۱۰۶}.

^{۱۰۴} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۴/۵۳۲). دانهر

^{۱۰۵} (تفسیر النسفی) (ب/۴/۳۵۰). دانهر

^{۱۰۶} (تفسیر النسفی) (ب/۴/۳۵۰). دانهر

"وه نهی شاروهی شهوی (لیلة القدر):" ئهوه بۆ زیاتر کردنی خواپهرستییه کانه، له بهر ئهوهی پله کانی نزیك بوونه وهیه بۆ لای مهولا - عَزَّ وَجَلَّ، جا نزیکی له وهدا له ده رگای یه قین و دلنیا ییه له خواپهرستی، وه کارکردن تیایدا به تیکۆشانی کات و یه قین و باشتێر کردن بێت - له رووی "سووربوون و نزیکبوونه وه" .

زاناکان راجیایان ههیه له سه ر دیاری کردنی شهوی (لیلة القدر) راکانیش ده گاته چل وته، ئهوهی سه حیح و تهواو بێت له کۆکردنه وهی هه موو فه رمووده کان و پشتکردنه ئه وهش که وا پیچه وانهی ئه وه یه: شهویکه ده گوازیته وه له شهویکه وه بۆ شهویکی تر له کۆتایی ده شه وه که ی هه موو مانگیکی ره مه زان، یه کیك له وانه: وته ی پیغه مبه ری خوایه ﷺ که ده فه رموویت: (تَحْرَوُا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْاٰخِرِ مِنْ رَمَضَانَ) ^{١٠٧} واته: (له ده شه وه که ی کۆتایی ره مه زان شهوی (لیلة القدر) بدۆزنه وه)، وه له وانه: وته ی پیغه مبه ری خوایه ﷺ که ده فه رموویت: (تَحْرَوُا لَيْلَةَ

^{١٠٧} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ٢٠٢٠): کتاب فضل لیلة القدر - باب تحری لیلة القدر فی الوتر من العشر الاواخر، وه ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ ٢٧٦٨): کتاب الصیام - باب فضل لیلة القدر، والحث علی طلبها و بیان محلها وأرجی أوقات طلبها. دانهر

الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ^{۱۰۸} واته: (له ده شهوه تاكه كهى كوتايى ره مهزان شهوى (ليلة القدر) بدوزنه وه)، وه فهرموودهى نه بو سه عیدی خودریه (رضي الله عنه) كه ده فهرموویت: پیغه مبهرى خوا پی فهرمووم: (من كان اعتكف معي، فليعتكف العشر الأواخر، وقد أريت هذه الليلة ثم أنسيتها، وقد رأيتني أسجد في ماءٍ وطينٍ من صبيحتها، فالتمسوها في العشر الأواخر، والتمسوها في كل وتر، فمطرت السماء تلك الليلة، وكان المسجد على عريش، فوقف المسجد، فبصرت عيناى رسول الله - ﷺ، على جبهته أثر الماء والطين، من صبح إحدى وعشرين)^{۱۰۹} واته: (نه گهر كه سيك نهيه ویت بمیته وه له مزگهوت له گهل من با له ده شهوه كهى كوتايى له گه لم بمیته وه، به راستی نیمشهو شهوى (ليلة القدر) یان نیشاندام، بویه داواى كه ن و به دهستی بهین له هه موو شهوه تاكه كاندا، جا نهو شهوى باران بارى، وه مزگهوتیش سه ره كهى به كه پر داپوشرابوو، ئیت باران له كه پره كه وه نه هاته نیو مزگهوت وه، منیش سه یری پیغه مبهرى خوام كرد ﷺ، بینیم له سه ر نیو چاوانی موباره کی شوینه واری قور

^{۱۰۸} نیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۰۱۷): کتاب صلاة التراويح - باب تحری

ليلة القدر في الوتر من العشر الأواخر. دانهر

^{۱۰۹} نیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۰۲۷): کتاب الاعتكاف - باب الاعتكاف

في العشر الأواخر. دانهر

هه‌بوو، ئەمه له به‌یانیه‌که‌ی بیست و یه‌که‌مین ر‌ه‌مه‌زاندا، وه له‌وانه: فه‌رمووده‌ی عبد الله کوری ئونه‌یسه‌ که‌وا ییغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ ده‌فه‌رموویت: (أُرِيْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيْتُهَا، وَأَرَانِي صُبْحَهَا أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ، قَالَ: فَمَطَرْنَا لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ، فَصَلَّى بِنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْصَرَفَ وَإِنَّ أَثَرَ الْمَاءِ وَالطِّينِ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ، قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أُنَيْسٍ يَقُولُ: ثَلَاثٌ وَعَشْرِينَ)^{١١٠} واته: (شهوی (لیلة‌ القدر) م نیشان‌درا پاشان له بیرم کرد، وه به‌یانیه‌که‌م بینی که‌وا سو‌جده‌م ئەبرد له ناو ئاو و قورا، جا ئەو هاوه‌له‌ به‌رپ‌رزه‌ ده‌فه‌رموویت: بارانمان به‌سه‌را باری له شهوی بیست و سییه‌مین مانگی ر‌ه‌مه‌زان، جا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ نوێژی به‌ ئیمه‌ کردو ر‌ویش‌ت شوینه‌واری ئاو و قور به‌سه‌ر لووت و نیوچه‌وانی موباره‌کیه‌وه‌ بوو، عبد الله کوری ئونه‌یس ده‌یفه‌رموو: ئەوه شهوی بیست و سییه‌مین بوو)، وه له‌وانه: وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ که‌ ده‌فه‌رموویت: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ أَرْبَعٍ وَعَشْرِينَ)^{١١١}

^{١١٠} ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ٢٧٦٧): کتاب الصیام - فضل لیلة‌ القدر، والحث علی طلبها، و بیان محلها، وأرجی أوقات طلبها. دانەر

^{١١١} ته‌به‌رانی له (المعجم الکبیر) (ب١/ل٣٦٠/ژ١١٠٢): هی سلیمان‌ی کوری ئەحمدی ته‌به‌رانی (و٣٦٠هـ). وه به‌زار له (مسند البزار) (ب٤/ل٢١١/ژ١٣٧٦). وه ته‌بالیسی له (مسند الطیالسی) (ب١/ل٢٨٨/ژ٢١٦٧) ریوایه‌تیان کردوه. حمزه ئەحم‌د زین ده‌فه‌رموویت: سه‌نده‌که‌ی سه‌حیحه، با سه‌یری (المسند الإمام أحمد) (ب١٧/ل١٦١) وه (١٦٢) بکریت. دانەر

واته: (شهووی (لیلة القدر) شهوی بیست و چواره مینه)، له بهر وتهی (أنزل الله صحف إبراهيم في أول ليلة من رمضان، وأنزل التوراة على موسى لست خلون من رمضان، وأنزل الزبور على داود في إحدى عشرة ليلة خلت من رمضان، وأنزل القرآن على محمد - ﷺ - في أربع وعشرين خلت من رمضان)^{۱۱۲} واته: (خوای گهوره صوحوفی ئیبراهیمی (علیه السلام) له یه کهم شهوی ره مهزانداندابه زاند، وه تهورات دابه زیه سهر حه زره تی موسا (علیه السلام) پاش تیپه ربوونی شه شی ره مهزان، وه زه بووریش دابه زیه سهر حه زره تی داود (علیه السلام) پاش تیپه ربوونی یانزه ی ره مهزان، وه

^{۱۱۲} نه بو یه علا له (مسند أبی یعلی) (ب/۴/۱۳۶/۱/۲۱۹۰) ربوایه تی کردووه، له ربوایه تیکی تردا هاتووه: "أنزلت صحف إبراهيم أول ليلة من شهر رمضان، وأنزل التوراة لست مضین من شهر رمضان، وأنزل الإنجیل لثلاث عشرة مضت من شهر رمضان، وأنزل الزبور لثمان عشرة خلت من شهر رمضان، وأنزل القرآن لأربع وعشرين خلت من شهر رمضان"، سیوتی له (الجامع الكبير) ده فهرموویت: ئیمامی نه حمد (ب/۴/۱۰۷/۱۰۲۵/۱۷۰)، وه ته بهرانی له (المعجم الكبير) (ب/۲۲/۷۵/۱۸۵)، وه به بهقی له "شعب الإيمان": (ب/۲/۴۱۴/۲۲۴۸) ربوایه تیان کردووه، وه ههروه ها ته بهرانی ربوایه تی شهی کردووه له (المعجم الأوسط) (ب/۴/۱۱۱/۳۷۴)، هه بنقه می له (الجمع الزوائد) (ب/۱/۱۹۷/۹۵۹) ده فهرموویت: ئیمامی نه حمد، وه ته بهرانی له "الكبير"، و"الأوسط"، وه عیمرانی کوری داودی قه تنانی تی دابه یه حیا به زه عیفی داناوه ابن حبان به باوه پینکراوی داناوه، نه حمد ده فهرموویت: ئومیدم وایه فهرمووده کی چاکه، وه باقی پیاوه کانیش باوه پینکراون . دانهر

قورئانیش دابه‌زیه سهر حه‌زرتی محمد ﷺ پاش تیپه‌ربوونی بیست
و چواری رهمه‌زان) .

وه له‌وانه: فه‌رمووده‌ی عوباده‌ی کورپی سامته (رضی الله
عنه) که پرساری له پیغه‌مبه‌ری خوا کرد ﷺ ده‌بارهی شه‌وی
(لیلة القدر)، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمووی: (فی رَمَضَانَ،
فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْاٰخِرِ، فَاِنَّهَا فِي وِثْرِ فِي اِحْدَى وَعِشْرِينَ، اَوْ
ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ، اَوْ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ، اَوْ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، اَوْ تِسْعٍ
وَعِشْرِينَ، اَوْ فِي اٰخِرِ لَيْلَةٍ“ فَمَنْ قَامَهَا اِبْتِغَاءَهَا اِيْمَانًا وَاِحْتِسَابًا، ثُمَّ
وُقِفَتْ لَهُ غُفْرًا لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ)، واته: (ئه‌و شه‌وه له
رهمه‌زاندایه، له ده شه‌وه‌که‌ی کۆتاییدا به ده‌ستی بهین و داوای
بکه‌ن، له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌شه‌وه تا‌که‌کاندایه له بیست و یه‌ک، یاخود
بیست و سی، یاخود بیست و پینچ، یاخود بیست و حه‌وت،
یاخود بیست و نۆ، یاخود له کۆتایی شه‌وه‌که‌دایه“ جا ههر
که‌سی‌ک به ئیمان‌ه‌وه وه داواکردنی پاداشته‌که‌ش ههر له‌خوای
گه‌وره‌ی بویت شه‌وه‌که‌ی زیندوو بکاته‌وه‌و هه‌لسیته‌وه بو
خوایه‌رستی، ئینجا شه‌وه‌که‌ی بو ریک‌که‌وت و به ده‌ستی هینا ئه‌و
کاته‌ خوای گه‌وره له‌گونا‌ه‌کانی پیش و پاشینی خو‌شبو‌وه)، وه
له‌وانه: وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ که ده‌فه‌رموویت: (مَنْ كَانَ

مُتَحَرِّبَهَا فَيُتَحَرِّهَا لَيْلَةَ سَعٍ وَعِشْرِينَ ^{۱۱۳} واته: (نه گهر که سبک
 نهیه ویت شهوی (لیلة القدر) به دهست بهیّی با له شهوی بیست
 حوته میندا به دهستی بهیّیت)، وه له وانه: وتهی پیغه مبهری
 خواجه علیه السلام که ده فهرموویت: (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ تِسْعِ
 يَبْقَيْنَ أَوْ سَبْعِ يَبْقَيْنَ أَوْ حَمْسٍ يَبْقَيْنَ أَوْ ثَلَاثٍ يَبْقَيْنَ أَوْ آخِرِ
 لَيْلَةٍ) ^{۱۱۴} واته: (نهو شهوه به دهست بهیّین له ده شهوه که ی
 کۆتایی لهو نو شهوه ی که ده میبیتته وه، یاخود حهوت شهوه که ی که
 ده میبیتته وه، یاخود پینج شهوه که ی که ده میبیتته وه، یاخود لهو سی
 شهوه ی که ده میبیتته وه، یاخود له کۆتایی شهوه که ده)، وه له بهر
 وتهی پیغه مبهری خوا علیه السلام که ده فهرموویت: (أُعْطِيَتْ أُمَّتِي حَمْسَ
 خِصَالٍ فِي رَمَضَانَ، لَمْ تَعْطَاهَا أُمَّةٌ قَبْلَهُمْ: خُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ
عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَتَسْتَغْفِرُ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى يُفْطَرُوا،
وَيُزَيِّنُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ، كُلَّ يَوْمٍ جَنَّتَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: يوشكُ عبادي
الصَّالِحُونَ أَنْ يُلْقُوا عَنْهُمْ الْمُنْزَةَ وَالْأَدَى وَيَصِيرُوا إِلَيْكَ، وَيَصْفَدُ فِيهِ
مَرْدَةُ الشَّيَاطِينِ، فَلَا يَخْلُصُوا إِلَى مَا كَانُوا يَخْلُصُونَ إِلَيْهِ فِي غَيْرِهِ،

^{۱۱۳} نیمام نه محمد له (مسند أحمد) (ب) ۴۰۸/ل/۴۰۸ (۴۸۰۸۳/۴۰۸) ربوایه تی کردووه: نه محمد محمد
 شاکر ده فهرموویت: سه نه ده که ی سه حیجه، وه هه یته میش له (مجمع الزوائد) (ب) ۳/ل/۱۷۶)
 ده فهرموویت: نه محمد ربوایه تی کردووه پیاوه کانیشی پیاوانیکی سه حیجن. دانهر
^{۱۱۴} نیمام نه محمد له (مسند أحمد) (ب) ۱۵/ل/۲۰۵ (۲۰۲۸۳/۲۰۵). وه ترمذی له (سنن
 الترمذی) (ژ) ۷۹۴): کتاب الصوم - باب ماجاء فی لیلة القدر، ربوایه تیان کردووه، وه
 ده فهرموویت: فهرمووده یه کی حه سدن و سه حیجه. دانهر

وَيُغْفَرُ لَهُمْ فِي آخِرِ لَيْلَةٍ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَهِيَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ؟ قَالَ:
 لَا، وَلَكِنَّ الْعَامِلَ إِنَّمَا يُوفَىٰ أَجْرُهُ إِذَا قَضَىٰ عَمَلَهُ^{١١٥} واته: (پینچ
 سیفدت به نومته ته کهم به خشراوه له مانگی رهمه زاندا، که به هیچ
 نومه تیکی پیشووتر نه به خشراوه، بونه پیسه کهی ده می رۆژووه وان
 لای خوی گه وره خوشتره له بونی میسک، وه فریشته کان داوی
 لیخوشوونیان بو ده کهن تا نه وکاتهی فتار نه که نه وه، وه خوی
 گه وره هموو رۆژیکه رهمه زان به هه شته کهی جوان و رازاوه
 نه کات، پاشان ده فرموویت: "نزیکه به ننده چاکه کانم له و بارگرانی
 و نازاره ی سهرشانه کانیان دابنن و بخرینه سهری و به ره و لای تو
 بین، وه شه پتانه کانیش کووت و به ند نه کرین تا وه کوو ده ستیان
 نه گات به و شته ی که پیشتر ده سه لاتیان به سه ریدا هه بووه له غهیری
 مانگی رهمه زان، وه خوی گه وره له کووتایی شهوی مانگی
 رهمه زانیشدا لییان خوش نه بییت، وه به پیغه مبهری خوا گوترا: نایا
 نه و شه وه شهوی (لیلة القدر) ه؟ فرمووی: نه خیر، به لام کاتیک
 کریکار کاره کهی خوی ته و او نه کات کریکه ی خوی بی نه دری)

بویه لهم فرموودانه و غهیری نه وانهش نه وه ده رده که وییت:

کهوا شهوی (لیلة القدر) ده شه وه کهی کووتایی مانگی رهمه زاندا

^{١١٥} تیمام نه محمد له (مسند أحمد): (ب/٨/٣١/٤٣/٧٩٠). دانهر

دهبیت، جاریکیان ئەکهوئته شهوی بیست و یه کهمین، وه جاریکی تر ئەکهوئته شهوی بیست و سی یهمین، وه جاریکی تر ئەکهوئته شهوی بیست و چوارهمین، وه جاریکی تر ئەکهوئته شهوی بیست و پینجمین، وه جاریکی تر ئەکهوئته شهوی بیست و ههوتهمین، وه له چهند ریوایه تیکدا یاخود به ئاماژه باسکراوه، کهوا جاریکیان له شهوی بیست و ههوتهمینه، یاخود له کۆتا شهوه، که "شهوی سی رهمهزانه"، بۆیه لهسه ر ئەم لیكدانهوهو تهئویله هیچ په لپیک (تعارض) له فەرمووده کانا نیه. الله أعلم .

وه لای ئەو کهسانه ی که خهریکی کاری رووحي ئیسلامین بۆ چوونیکه موباره کبان ههیه، ئەویش ئەوهیه: ئەو شهوه دهگۆرپت به گۆرانی یه کهم رۆژی مانگی رهمهزانی پیرۆز، وه لهسه ر ئەم بۆ چوونهش دوپاتیان کردووتهوه و وتویانه:

وإن جميعاً إن نسم جمعة

في "تاسع العشرين" خذ ليلة القدر

وإن كان يوم السبت أول صومنا

"فحادي وعشرين" اعتمده بلا عذر

وإن هلّ يوم الصوم في أحد فقل

في "سابع العشرين" ما رمت فاستقر

وإن هلّ بالاثنين فاعلم بأنه

يوافيك نيل الوصل في "تاسع العشر"

ويوم الثلاثاء إن بدا الشهر فاعتمد

على "خامس العشرين" تحظى بها فادر

في الأربعاء إن هلّ يا من يريدها

فدونك فاطلب وصلها "سابع العشر"

ويوم الخميس إن بدا الشهر فاجتهد

توافيك بعد "العشر" في ليلة الوتر

واته: (گەر ههموومان له رۆژی جومعه بهرۆزوو بین ئەوه (لیلة
القدر) ئەکهوێته شهوی بیست و حهوتهمین و وهریگروه به ههلی
بزانه، وه ئەگەر رۆژی شهمه یه کهم رۆژی گرتنمان بوو ئەوه
شهوی (لیلة القدر) له بیست یه کهمینهو پشقی پێی ببهسته بهبی
پۆزش هینانهوه، وه ئەگەر مانگی یه که شهوه له رۆژی یه که شهم به
دیار کهوت بۆ بهرۆزوو بوون ئەوه بلی له بیست و حهوتهمینهو
لهو شهوه دهرنهچوهو جیگیره، وه ئەگەر مانگی یه که شهوه له
رۆژی دوو شهم به دیار کهوت ئەوه بزانهو هیوای گهیشنت پیت

ئەدات لە شەوی بیست و نۆ، گەر مانگیش لە رۆژی سێ شەم بە
 دیار کەوت ئەو پشت بیهسته بە شەوی بیست و پینجەمین ئەزانی
 بە بەشی خۆت ئەگەیت، گەر لە رۆژی چوار شەم مانگ دەرکەوت
 ئەو ئەو کەسە کە بە دواى ئەم شەویدا ئەگەر پێ با لە شەوی
 بیست و حەوتەمدا داواى بکات، گەر لە رۆژی پینج شەم مانگ
 دەرکەوت ئەو تى کۆشەو لە شەو تا کە کانی ئەو دە شەو پێ
 ئەگەى، بەلام وتەکیان بۆ شەوی "بیست و حەوتەمین" ئەو لە
 ئیمامى عەلى و حەزرتى ئیبن و مەسعود (رضي الله عنهما)
 رىوایەتکراوه، وه وتەشیان بۆ شەوی "بیست و حەوتەمین" ئەو
 ئەبو داود بە (مەرفوعى) لە ئیبن مەسعودهوه (رضي الله عنه)
 رىوایەتى کردووه، وه غەیری ئەبو داودیش بە (مەوقوفى) رىوایەتیان
 کردووه، کەوا ئەو شەو (شەوی بەدره) ^{۱۱۶} کە شەوی هەینی بوو،
 وه ئەو رۆژهبوو کەوا خواى گەوره دەرەقى فەرموویەتى: ﴿يَوْمَ
 الْفُرْقَانِ﴾ ^{۱۱۷} واتە: (لە رۆژی بەدردا کە رۆژێک بوو بۆ
 جیاکردنەوی حەق لە باتل) .

^{۱۱۶} ئەو شەوی کە پینجەمبەر ﷺ لە گەل ھاوڵە بەرێژە کانی بۆ شەری کافرەکان نامادەى

جەنگ بوون بۆ بەیانیه کەى . وه رگێز

^{۱۱۷} سورة الأنفال .

هەر بۆیەش کار بەو بەلگەو بۆ چوونە پەسندانە ئەکریت بۆ
دەست پێوەگرتن و دلنیاترینی بەلگەکان کە لە پێشینەو پاشینەو
ئەم ئوممەتەو هاتووە - بۆ دە شەو کە ی کۆتایی، یاخود بۆ شەو
تاکەکان، ئینجا دەست گرتن بە یاسای "کەسە بە کردەو کانی
رووحی ئیسلامی" هەر وەکوو لە هۆنراو کە ریمان بووردو
بەجیمان هیشت، جا کۆکردنەو ی بەلگەکان لە وەدا دلنیاترو
نزیکترە بۆ لای خوای گەورە - جَلَّ جَلَالُهُ - بۆیە سەرکەوتن و
بەرزبوونەو تە بۆ بەهەشتی پەروردگارت و رەمەزامەندیە کە ی - جَلَّ
جَلَالُهُ وَعَمَّ فَضْلُهُ وَتَوَالَهُ .

خۆشەویستە کەم بزانه: کەوا پاداشتی خواپەرستیه کان لە
 مانگی رەمەزاندایەدەبیت، هەر وەکوو سەلمانی فارسی (رضی
 اللہ عنہ) لە پیغمبەرەو ﷺ رپوایەتی کردوو: کەوا پیغمبەری
 خوا لە کۆتا رۆژی مانگی شەعبان وتاری بۆ داین و فەرمووی: (یا
 أيها الناس قد أظلمكم شهر عظیم شهر مبارک، شهر فيه ليلة خير
 من ألف شهر، جعل الله صيامه فريضة، وقيام ليله تطوعاً، من
 تقرب فيه بخصلة من الخير، كان كمن أدى فريضة فيما سواه، ومن
 أدى فيه فريضة كان كمن أدى سبعين فريضة فيما سواه، وهو شهر
 الصبر، والصبر ثوابه الجنة، وشهر المواساة، وشهر يزداد فيه رزق
 المؤمن، من فطر فيه صائماً، كان مغفرةً لذنوبه وعتق رقبته من

النار، وكان له مثل أجره من غير أن ينتقص من أجره شيء)، قالوا: ليس كلنا نجد ما يفطر الصائم، فقال رسول الله - ﷺ : (يعطي الله هذا الثواب من فطر صائماً على تمر، أو شربة ماء، أو مدقة لبن، وهو شهر أوله رحمة، وأوسطه مغفرة، وآخره عتق من النار، من خفف عن مملوكه غفر الله له واعتقه من النار، واستكثروا فيه من أربع خصال:- خصلتين ترضون بهما ربكم، وخصلتين لا غنى بكم عنهما، فأما الخصلتان اللتان ترضون بهما ربكم: فشهادة أن لا إله إلا الله، وتستغفرونه، وأما اللتان لا غنى بكم عنهما: فتسألون الله الجنة، وتعوذون به من النار، ومن أشبع فيه صائماً سقاه الله من حوضي شربة لا يظماً حتى يدخل الجنة)^{١١٨} واته: (نهى خه لكينه وا مانگيكي مهزن و پيرۆز ته شريفى ليتان نزيك بوته وه، لهو مانگه دا شه ويكي تي دايه جا پاداشتي خواپه رستي لهم شه وه دا گه وره تره له پاداشتي خواپه رستي هه زار مانگ، خواى گه وره رۆژوو گرتنى تي دا فهرز كردوو، وه خواپه رستي شه وه كانيشى به سوننه ت داناوه، جا كه سيك به چا كه يه كه لهو مانگه له خواى گه وره نزيك بيته وه، وه كووه نه وه وايه كه فهرزيكي له غه يري ره مه زانا جي به جي كردي، وه كه سيكيش به فهرزيك لهو مانگه له خواى گه وره

^{١١٨} ثين و خوزه يمه له (صحيح ابن خزيمة): ريوايه تي كردوو، هي نه بو به كر محمدى كورى إسحاقى كورى خوزه يمه سوله يمه نه يسابوريه: - (١٠٣١ هـ)، (ب/٣/١٩١٧/١٨٨٧)، وه ده فهرمويت: هه واليكي سه حجه. دانهر

نزيك بيتهوه، نهوه وهكوه نهوه وايه حهفتا فهپزي جي بهجي
 كردي له غهيري رهمهزانا، مانگي نارام گرته، وه نارام گرته
 پاداشته كهى بههشته، وه مانگي دلدانهوى ههژارانهو هاوبهشى
 كرديانه له خواردن و بهخشينا، وه مانگي كه رۆزي ئيماندار تيايدا
 زياد دهبيت جا ههژار بيت ياخود دهوله مهنده، جا ههر كهسيك فتار
 به رۆزووه وانيك بكاوهوهو شتيكي بداتي تاوهكوه رۆزووه كهى پي
 بشكيئي، نهوه بههوى نهوه كردهوه پيروزه خوى گهوره لى
 نهبوورى و له ناگرى دۆزه خيش رزگارى نهكات، وه پاداشتي
 كهسه رۆزووه وانه كهشى بو نهوسرپت وهكوه نهوه بى نهوهى له
 پاداشتي رۆزووه وانه كه كه م بيتهوه، هاوه له كانيش به پيغمبهه ﷺ
 وت: نهوه بو ههموومان ريك ناكهوى تاوهكوه فتار به رۆزووه وان
 بكهينهوه، پيغمبهه ريش ﷺ فهرموى: خوى گهوره نهوه پاداشته
 بهكاملى نه داته نهوه كهسهش كه ههژارو نه داره كه فتار به
 رۆزووه وان نه كاتهوه با به دهنكه خورمايهك بيت ياخود به قومه
 ناويك ياخود به شيريك كه ناوى له گهل تيكل كرابت، وه
 مانگي كه سهره تاكهى رهحهته، وه ناوهنده كهى ليبورده، وه
 كو تاييه كهشى رزگار بوونه له ناگرى دۆزهخ، جا ههر كهسيك به
 بارگرانى بهندهو كه نيزه كانى سووك و ئاسان بكات و يارمه تيان
 بدات له كاروباره كانيان تاوهكوه نهوانيش به ئاسانى به رۆزوو بن،

ئەو خەوای گەورە لىٰى خۆش دەبىت و رزگارى دەكات لە ئاگرى دۆزەخ، جا چوار سىفەت هەن زۆر لەو مانگەدا داواى بکەن و بىلینەو، دوو سىفەت لەوانە پەرورەدگارى خۆتان پىٰ رازى ئەکەن، وە دووسىفەتەکەى تریش پىٰوستان پىٰى هەیه بو بەدەستەینانى، جا هەر چى ئەو دوو سىفەتەیه کە بەهۆیهو پەرورەدگارتان پىٰ رازى ئەکەن ئەو گوتنى شایەتومانە لا الە الا الله، وە داواى لىٰخۆش بوونتانه (استغفار)، وە دوو سىفەتەکەى تری کە پىٰوستان پىٰى هەیه بو بەدەستەینانى، ئەو داواى بەهەشتى لىٰ ئەکەن و پەناش ئەگرن پىٰ لە ئاگرى دۆزەخ، جا هەر کەسک رۆژوووانىک تىٰرئاو بکات، ئەو خەوای گەورە لەسەر حەوزەکەى مەن تىٰرئاو ئەکات و تینووى نایب تا ئەچیتە بەهەشتەو.

"یه کىک لە خواپەرستیه مەزنەکان لەو مانگە پىٰرۆزە" ئەویش (قیام رمضان) کە نوپى تەراویحە" پاداشتىکى زۆر گەورەى هەیه، بەلام کەمالى ئەو پاداشتە مەزنە بە کردنى بیست رەکەت نوپى تەراویح بە دەست ئەهینریت، هەر وەکوو خەلکى سىٰ سەدەکە وتووینە^{۱۱۹} (رضي الله تعالي عنهم) .

^{۱۱۹} مەبەست پىٰ (سەلەفی سالیحە) . وەرگىر

زانست خوازن له نوژی تهراوچدا راجیان، هندیکیان وای
 بو چونه: کهوا چل و یهک ره کهعتان نهکات له گهل نوژی (وهر)،
 نهوش وتهی: خهلکی مه دینهیه، جا کار کردنیش له سهر نه م شیوهیه
 نهوه له مه دینهیه لای خویان، وه زوربهی زانست خوازن بو نهوه
 چونه: ههر وه کوو ریوایه تکراره له ئیمامی عومرو ئیمامی علی
 و غیری نه دووانهش له هاوهله کانی پیغمبری خوا ﷺ کهوا
 بیست ره کهعته، نهوش وتهی (سهوری و ئین و موبارهک و
 شافعیه) (رضی الله عنهم)، وه ئیمامی شافعی ده فرموویت: بهو
شیوهیه پی گهیشتوم کهوا له شاری مه کهدا بیست ره کهعت
نوژیان ده کرد، وه ئیمامی نه محمد ده فرموویت: بو نهوه چهن دین
رهنگ واته: (چهن دین جوړ) ریوایه تکراره بریار له سهری بهشتیک
(به حوکمیک) نه دراوه^{۱۲۰}. ئیسحاقیش ده فرموویت: به لکوو

۱۲۰ زانا بهر پیره کانی مزه بهی حنه لیلی له (شرح زاد المستقنع) دا فرموویانه: تهراویح
 سونه تیکی مونه که که ده یه... بیست ره کهعته، ههروه کوو نه بو به کر عبد العزیز له کتیی
 "الشافی" دا له ئین و عه باسه وه ریوایه تی کردوه کهوا پیغمبر ﷺ له یه که مین روژی
 مانگی ره مهزان له دوی نوژی عیشاوه بیست ره کهعت نوژی به کومه لی نه کرد له
 مزگهوت دوو ره کهعت دوو ره کهعت له گهل وهر، وه ههروه کوو له ههردوو کتیی
 (صه حیه نیدا) له دایکمان عایشه وه ریوایه تکراره کهوا پیغمبر ﷺ چهن دین شوانیک
 نوژی کرد جا خهلکانیش نوژیان له گهل کرد، پاشان دوا کهوت و نوژی له مالی خزیدا
 کرد لهو روژانه ی که مابویه وه له مانگه که، وه فرمووی: من ترسام نه یادا له سهرتان فهرز
 بکریت و توانانان نه بیت نه جامی بدن، وه له ریوایه تی بوخاریدا هاتوه: کهوا ئیمامی
 عومرو (رضی الله عنه) خهلکه که ی کو کرده وه تا نوبه ی کوری که عب ئیمامه تیان بو بکات

بیست و یەك رەكەت ھەلئەبژیرین ھەروەکوو لە ئوبەى كورپى كەعبەوہ رپوایەتکراوہ، وە ئین و موبارەك و ئەھمەد و ئیسحاق ئەوہیان ھەلبژاردووہ كەوا نوێژەكە لە گەل ئیمام دەبیت لە مانگی رەمەزان، شافعی ئەوہى ھەلبژاردووہ كەوا ئەگەر پیاو قورئان خوین بوو ئەوہ بە تەنیا بۆ خوێ نوێژ ئەكات، وە لەو (بابەدا) لە عائیشەو نوعمانی كورپى بەشیرو ئین و عەباسەوہ (رضي الله عنهم) رپوایەتکراوہ. كۆتایی ھات^{۱۲۱}.

شیخ ئین و تەیمیہ (رحمہ اللہ) دەفەر موویت: خودی نوێژی تەراویح پیغەمبەری خوا ﷺ ژمارە یەکی دیاری كراوی دانەناوہ، بەلكوو پیغەمبەری خوا ﷺ لە رەمەزان و غەیری رەمەزاندان لە سیانزە رەكەتان زیاتری نەدەکرد،" بەلام رەكەتەكانی درێژ ئەكردوہ، "جا كاتیک ئیمامی عومەر خەلكەكەى كۆ كرددوہ تا ئوبەى كورپى كەعب ئیمامەتیان بۆ بكات، ئەویش بیست رەكەت نوێژی پى ئەكردن پاشان بە سى رەكەت وەتر كۆتایی پى

ئەویش پيش نوێژی بۆ كردن. وە ئیمامی ئەھمەد رپوایەتى كرددووہو ترمذیش بە سەحیحى داناوہ: كەوا ھەر كەسێك لە گەل ئیمام نوێژەكانى بە كۆمەل بكات تا لى ئەبیتەوہ لە نوێژەكان ئەوہ بۆى بە شەو نوێژ ئەنوسریت . دانەر

^{۱۲۱} ترمذی رپوایەتى كرددووہ لە (سنن الترمذی) (۸۰۶د): كتاب الصوم - باب ما جاء فى قيام رمضان . دانەر

ئەھيئا"۱۲۲، وہ رپەكەتەكانى كورت ئەكردنەوہ بە ئەندازەى
ژمارەى رپەكەتەكان، لەبەرئەوہى ئەو كورت كردنەوہىە سووك و
ناسانترە لەسەر موصلمانان لە دريژكردنەوہى يەك رپەكەتدا،
پاشان كۆمەلەيەك لە سەلەفى سالىح چل رپەكەتيان ئەكرد وە بە سى
رپەكەت وەتريش كۆتاييان پى دەھيئا، وە ئەوانى تر سى و شەش
رپەكەتيان ئەكرد و بە سى رپەكەت وەتريش كۆتاييان پى دەھيئا،
جا ھەموو ئەوانە رپيپدراوہ، بۆيە بە ھەر چۆنيەك ھەلسا بن بۆ ئەنجام
دانى ژمارەى ئەو نوپژانە لە مانگى رپەمەزان ئەوہ بيگومان شتيكى
چاكەو (قەدەغە كراو نپە)، وە كامەشيان باشترە ئەوہ دەگۆرپت بە
گۆيرەى حالى نوپژ خويناكان، جا ئەگەر توانايان ھەبيت بۆ دريژ
كردنەوہى نوپژو مانەوہ تيايدا ئەوہ بە دە رپەكەتان نوپژەكە
دەكرى و لەگەل سى رپەكەت وەترەكەى دواى تەراويحەكە،
ھەر وەكوو پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆ خوۋى نوپژى دەكرد لە رپەمەزان
و غەيرى رپەمەزاندا چونكە ئەوہ گەورەترە، وە ئەگەر تواناشيان

۱۲۲ منيش لە ھەندىك شىخەكائمانەوہ ئەگيرمەوہ كەوا فەرمويانە: كۆبوونەوہى ھاوہلە
 بەرپژەكان لەسەر بيست و سى رپەكەت ئەوہ ئيجتھادو بۆچوونى ئيمامى عومەر بوو،
 لەبەر ئەوہى پيغەمبەرى خوا ھەشت رپەكەت نوپژى (تەھەججود) و نوپژى وەترى لەسەر
 فەرز كرا، ئينجا بە ھەمان ئەو ژمارەى دوو رۆژان ياخود سى رۆژان نوپژى تەراويحى لە
 مانگى رپەمەزان لە مژگەوت كرد، جا نوپژەكانى لەو شەواندا بيست رپەكەت بوون
 لەگەل وەتر. جا ھاوہلان لەسەر ئەوہ كۆبوونەوہ، ئەوہش كۆ كردنەوہى رپوايەتەكانى
 نيوان ھەشت رپەكەتى و رپوايەتەكانى بيست رپەكەتيە والله اعلم . دانەر

نهبوو بهو شیوهیه نویژ بکهن ئەوه با بیست ره کعەت بکهن چونکه
 ئەوه گهوره تره، ههروه کوو زۆربهی موسلمانان کاری پێ ئەکەن،
 چونکه ناوهنده له نیوان دهو چل دایه، وه ئەگەر چل ره کعەت و
 غهیری چل ره کعەتیش بکات دروسته، وه هیچ قهدهغه کردنیک
 لهسهه ره زیاد کردنهش نیه، چونکه دهقی پێشهواکانی وه کوو
 ئیمام ئەحمەدو غهیری ئەویشی لهسههه، هههه کهسێک وا گومان
 بیات کهوا (قیام رمضان) نویژی تهراویح ژمارهیهکی دیاریکراوه له
 لایهه پێغه مبهروه وه نه زیاد ئەکری وه نه کهمیش ئەکری ئەوه
 بهراستی ئەوه کهسه ههلهی کردوه، جا ئەگەر ئەم فراوانیه له
 خودی ژمارهی نویژه که بی، ئەهی چۆن گومان ئەبری به زیاد
 کردنی نویژه که له بهر (پارانه وهی قونوت) یا خود واز لی هینانی،
 ئیتر هه موو ئەمانه رپیدراوه، وه بیگومان پیاو ههیه چالاک و گورج
 و گۆله ئەوه بو ئەوه وا باشتره کهوا په رستشه کان درێژ بکاته وه، وه
 پیاویش ههیه چالاک نیه جا بو ئەوه و اباشتره کهوا کورتی بکاته وه،
 نویژه کانی پێغه مبهری خوا ﷺ رپک بوون: ئەگەر بیته و
 راوه ستانه کهی درێژ کردبایه وه ئەوه روکوع و کرنوشه کانی درێژ
 نه کرده وه، وه ئەگەر کورتیشی بکردبایه وه ئەوه روکوع و
 کرنوشه کانی کورت نه کرده وه، ئا بهم شیوازه ئەهی کرد له نویژه
 فه رزه کان و شهو نویژه کان و نویژی رۆژگیران و غهیری ئەوانهش،

ئیتر مشتومر له سه ر سی و ته کراوه، ئایا کامه بیان گه وره تره مانه وه
 له ناو نوێژ یاخود زۆر بردنی رۆکوع و سوجه یاخود هه ر
 دووکیان یه کسانن؟ راستینیان هه ر دووکیان یه کسانن، له بهر
 ئه وه ی وه ستان له ناو نوێژدا تایبه ت کراوه به خویندنه وه ی قورئان
 چونکه گه وره تره له زیکرو له پارانه وه، وه خودی کړنووشیش
 گه وره تره له وه ستان، جا ده کری هه ر کاتیک وه ستانه که ی درێژ
 کرده وه ئه وه رۆکوع و کړنووشه که ی درێژ بکاته وه، ئا ئه وه
 درێژی قونوته که پیغه مبه ری خوا ﷺ وه لامی له باره وه داوه
 کاتیک پرسیا ری لی کراوه کامه نوێژ گه وره تره؟ ئه ویش فه رمووی:
 (طُولُ الْقُنُوتِ) ۱۲۳ واته: (زۆر وه ستانه له ناو نوێژ بو خویندنی
 قورئان)، له بهر ئه وه ی زۆر وه ستان له ناو نوێژ به رده وامی
 په رستشه کانه جا له حالته ی وه ستاندا بی ت یاخود رۆکوع یاخود
 کړنووش، هه روه کوو خوا ی گه وره ده فه رمووی ت: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَلْبَتْ
 عَائَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ ۱۲۴ واته: (ئاخو ئه و که سه ی له کاتی

۱۲۳ ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ ۱۷۶۶): صلاة المسافرين وقصرها - باب أفضل
 الصلاة طول القنوت، وه ئیمامی نه جمه له (مسند أحمد) (ژ ۱۴۲۳)، وه ترمذی له (سنن
 الترمذی) (ژ ۳۸۷): كتاب الصلاة - ما جاء في طول القيام في الصلاة، وه ئیبن و ماجه له
 (سنن ابن ماجه) (ژ ۱۴۲۱): كتاب إقامة الصلاة والسنة فيها - باب ما جاء في طول القيام في
 الصلاة، ربوایه تیان کردوه . دانهر
 ۱۲۴ سورة الزمر .

شەودا خواپەرسى ئەكات و زۆر بە بېيەو ئەوەستى بۆ نوپۇز زۆر ئەمىنەتەو لە كرنوشەكەيدا، وەكوو ئەو كەسەيە كە ئەمانە ناكات؟) وەلامەكەى جىگىر كروووەو ناوى زۆر مانەوەى لە كاتى كرنوشى لىناو، بە ھەمان شپۆش ناوى زۆر مانەوەى لە كاتى وەستانى لىناو^{۱۲۵}.

مامۆستاو شەيخم (شېخ مصطفى كمال الدين ھەرشەمى) -
 خىواى گەورە رۇح و يادو خۆلى پاكتر و بۆن خۆشترى بكات -
 دەفەرموويت: ھەروەكوو ئەزانىن كەوا قورپان ھەندىك ئايەتى
 راقەى ھەندىك ئايەتى تر ئەكات، وە ئەشزانىن كەوا ھەندىك
 فەرموودە راقەى ھەندىك فەرموودە ئەكات، بۆيە چاككترىن
 تىگەيشنىك بۆ فەرموودە ئەوەيە پشتگىرى بكرىت بەھوى
 فەرموودەيەك ياخود چەند فەرموودەيەك، وە ئەگەر زانىمان كەوا
 فەرموودە ھەندىكىان راقەى ھەندىكى تر ئەكەن، جا ئەگەر بىت و
 لە دەقى فەرموودەيەكدا لەفزيك ھاتبىت و دوو ماناى لە خۇدا
 ھەلگرتبىت وە ھەر دووكيشيان لە زمانى عەرەبىدا گشتى بن
 ياخود يەككىيان، ئەوى ترىش تايبەت بىت لای زاراوہزانان
 (اصطلاح)، وە لە فەرموودەيەكى تردا دۆزرايەوہ كەوا پەسندى

^{۱۲۵} (مجموع الفتاوى) (ب/۲/۴۷۹ - ۴۸۰): ناوى ئەبو عەباس ئەھمەدى كورى عبد
 الحلیمى كورى تەيمەى حەرانیە (۷۲۸ھ). دانەر

مانایه کیانه، ئیتز بو تیگه‌یشتن لهو له‌فزه‌ی که هاتوو هه‌کرئ لئی تیبگه‌ی له‌رپی ئه‌و فهرمووده‌یه‌وه بکریت به‌مانایه‌کی راقه‌کار بو فهرمووده‌که‌ی تر، "ئه‌وه قاعیده‌یه‌که له‌حقیقه‌ته‌کانی (أصول الفقه) وه (زانستی فهرمووده)"، جا به‌راستی له‌کۆن و نوپوه‌بی ئاگایه‌ک رابوورد به‌سه‌ر بی‌ئاگاکانا به‌گومانی ئه‌وه‌ی که‌وا دژایه‌تی هه‌یه له‌نیوان فهرمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر، به‌لام له‌واقع و خودی خویدا دژایه‌تی نیه، ئه‌وه واده‌کات که‌وا گومانی دژایه‌تی بوون دروست بییت.

جا رویشتن به‌پیی ئه‌و قاعیده‌یه‌ ئه‌وه لای من په‌سند ئه‌کات له‌و باسانه‌ی که‌وا دژایه‌تی هه‌لگرتن تیایدا نامییت، وه‌نمونه‌شمان دوو فهرمووده‌ی پیرۆزه، بو تیگه‌یشتن لییان پرساری لی‌کرا، هه‌روه‌کوو له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ رپوايه‌تکراوه، که‌وا ده‌فهرموویت: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ) ^{۱۲۶} واته: (نزیکتزین کات که‌ به‌نده له‌ په‌روه‌ردگاری خو‌یه‌وه نزیک بییت ئه‌وه له‌ کاتی کرنوش بردنیدا‌یه)، وه‌له‌وه

^{۱۲۶} ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ ۱۰۸۳): کتاب الصلاة - باب ما یقال فی الرکوع والسجود، وه‌ئهبو داود له (سنن أبی داود) (ژ ۸۷۵): کتاب الصلاة - باب فی الدعاء فی الرکوع والسجود، وه‌نه‌سانی له (سنن النسائی) (ژ ۱۱۳۷): کتاب التطیق - باب أقرب ما یكون العبد من الله عز وجل، وه‌ ئیمام نه‌حمد له (مسند أحمد) (ژ ۹۴۱۵) رپوايه‌تیا ن کردوو ه. دانهر

ریوایه تکراره کهوا ده فەرموویت: (أَفْضَلُ الصَّلَاةِ طُولُ الْقُنُوتِ) ۱۲۷
 واتە: (گه وره ترین نوێژ ئەو نوێژهیه کهوا زۆر بوهستی له ناویدا بۆ
 قورئان خویندن)، جا لیڕه دا هیچ دژایه تی کردنهک له خو
 هه لئاگری ئەگه رچی له (قنوت) وا ده رکی بی بکریت به مانا
 زمانه وانیه که ی که "ملکه چی ته واوه" یاخود به مانا زار اوه
 شه رعیه که ی که "پارانه وه یه"، وه کوو ئەو که سه ی که له نوێژی
 به یانی دوای هه ستانه وه له روکوع له ره که ته تی دووهم لای
 شافیعیه کان، جا به مانا زار اوه ییه که ی فەرموو ده پیروژه که په سن دیتی
 و به چاک زانیی درێژ کردنه وه ی پارانه وه (قنوت) ده رئه خات له و
 نوێژانه ی کهوا (قونوتیان) تیا ئەخوینریت، بۆیه لیڕه دا بواری
 گو مان دژایه تی بردن نیه له گه ل فەرموو ده که ی یه که مدا که روون
 و ئاشکرایه ده رباره ی گه وره یی کړنووش له نوێژه کان له و کاته ی
 که به نده نزیکر تین کاتی ئەبیت له په روه ردگاری خو ی .

به لام ئەو قاعیده یه ی که باسکرا مانا زمانه وانیه که په سن د
 ئەکات لای ئیمه بۆ له فزی (قنوت) له فەرموو ده ی دووهم دا، به
 به لگه ی رینمایه ی فەرموو ده ی یه که م، له بهر ئەوه ی بنجینه ی نوێژ:
 په رستش و ملکه چی ته واوه بۆ په روه ردگاری جیهانیان، وه

۱۲۷ بۆ زانیی راویه کانی ئەو فەرموو ده یه بگه رپۆه بۆ (لا په ره ۹۳) . وه رگێر

بیگو مان ملکه چی و کرده وه پیکردنی سی پله ی ههیه که نوپژ
 کوپان ئە کاته وه، له نزمترینانه وه ئە گوازیته وه که وه ستانه له بهر
 دهستی خوی گه وه، بۆ ناوه نده که ی که رپوکوع بردنه، بۆ
 بهرزترینان که کورنوش بردنه، وه ههر کاتیک به نده
 ملکه چیه که ی بۆ پهروه ردگاری زیادی کرد، وه رگیران و
 نزیکیه که یه که شی له لای ئەو زیاد ئە بیّت، فەرمووده ی یه که م بۆ
 له فزی (أقرب) نزیکت رینمایمان ئە کات، وه (مِنْ) مادده ی نزیکی
 به (مِنْ) گه رپراوه ته وه بۆ (إلی) جا نزیکیه که ماددیه، وه ئە گه ر
 گه رپراوه بۆ (مِنْ) نزیکیه که مه عنه ویه، وه نزیکی مه عنه ویش لیره
 ئە وه: رازیوونی پهروه ردگار وه رگیرانه که یه تی، ملکه چی به نده وه
 په رستشه کانی، جا له ههر شوینیک به نده نزیکت بیّت ئە وه له ویدا
 ملکه چتر ئە بیّت، بۆ یه کورنوش بردن به دهقی ئەو فەرمووده یه
 ته واوترینی کرده وه کانی قونوته، واته: "ملکه چی نواندن له
 نوپژدا"، ئەو رینماییه به سه که بگهینه رینماییه ئە وه ی (قونوت) له
 دهقی دو وه مدا: (أَفْضَلُ الصَّلَاةِ طُولُ الْقُنُوتِ) مه به ست پیی مانا
 زمانه وانیه که یه تی، واته: "ملکه چی ته واوا"، جا گه وره ترین نوپژ
 ئە وه یه که وا قونوتی تیدابیت له هه موو کرده وه کانی قونوت، وه
 ئاسته کانی شی له نزم ترینانه وه بۆ بهرز ترینانه ریک له گه ل ئە وه ی
 که پیغه مبه ری خوا ﷺ کاری له سه ر کردو وه، نه ک ئەو نوپژه ی

کهوا کهم و کوری کردهوهکانی قونوتی تیدا نهنجام نهدریت ههر
 یهکهیان به سنووری خوئی، نهو دوو فهرمایشته پیروژه نهوهمان تی
 نهگهینی: کهوا باشترین نویژ نهو نویژهیه که تهواوی ملکهچی و
 دل نارامی تیدا بنویتریت، وه کرنوشیش له کردهکانیتی که بهرز
 ترین شوینی قونوته، نا بهو جوړه فهرمووده رافهی ههندیک
 فهرموودهی تر نهکات^{۱۲۸} .

- "وه لیکۆلینهوهی نهو باسه": که مانگی رههمهزانی پیروژه به
 چهندین تاییهتمندیتی جیا نهکریتهوه، لهوانه شهو نویژهکانی که
 تهراویچه باسی لیوه کرا، چهند رهکعتیکه که له دواى نویژی
 عیشاوه نهنجام نهدریت له شهوهکانی رههمهزان، نوممت کوکن
 لهسهه سوونتهت بوونی نهم نویژه وه هیچ کهسیک لهوانهه کهوا
 راکانیان جینگای قهبولن راجیاییان لهسهه نیه، بهلام راجیاییان
 لهسهه ژمارهه رهکعتهکانه وه راجیاییه که بههیز بوو سات له
 دواى سات، جا کوّمه لیک ههشت رهکعات نهکهن وه نهوانی تر
 بیست، نهوانهه ههشت رهکعات نهکهن ئینکاری نهوانه نهکهن
 کهوا بیست رهکعات نهکهن لهبهه نهوهه نهوهه له دواى نهم

^{۱۲۸} (النجم الزاهر) (ل ۸۹ - ۹۰): هی نهکنهل یونس کیشموله . دانهر

ههشت ره کعه ته وه نه کریت نه وه زیاده وه بیدعه یه هیچ بینا غه یه کی
له شه رعدا نیه .

نه ی خوینه ری به ریژ نه وه ش بوچوونی زانا به رزه کانه له گهل
به لگه کانیاں ده باره ی ره کعه ته کانی ته راویح کهوا کامه یان دروسته
تا کاری له سهر بکریت .

- بزانه: کهوا یه کهم که سیک که نویژی ته راویچی به کومه ل
نه نجامد ابیت پیشه وای پاریزکاران و شوینکه وتوی چاکه کاران و
بیلبله ی چاوی نویژ خوینان حه زره تی محمدی پیغه مبه ری
خوایه ﷺ، نیمامی بوخاری له (سه حیحه که ی) به سه نه دی خو ی
له عائیشه ی دایکی نیمانداران (رضی الله عنها) ریوایه تی کردو وه،
(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - ﷺ - خَرَجَ لَيْلَةً مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، فَصَلَّى فِي
الْمَسْجِدِ، وَصَلَّى رِجَالٌ بِصَلَاتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا، فَاجْتَمَعَ
أَكْثَرُ مِنْهُمْ فَصَلَّى فَصَلُّوا مَعَهُ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا، فَكَثُرَ أَهْلُ
الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّلَاثَةِ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ - ﷺ - فَصَلَّى فَصَلُّوا
بِصَلَاتِهِ، فَلَمَّا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةَ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ، حَتَّى
خَرَجَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ، فَلَمَّا قَضَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَتَشَهَّدَ، ثُمَّ
قَالَ: "أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ مَكَانُكُمْ، وَلَكِنِّي حَشِيتُ أَنْ
تَفْرَضَ عَلَيْكُمْ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا" فَتُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ - ﷺ - ، وَالْأَمْرُ

(على ذلك) ^{۱۲۹}. واته: (شهویکیان پیغمبهری خوا ﷺ له نیوه شهودا له مال دهرچوو له مزگهوتدا نویژی کرد، وه کومه له پیویکیش له گهلی نویژیان کرد، جا که بهیانی داهاات خه لکی باسی نهو نویژهیان کرد، ئیتر خه لکیکی زورتر کوبونه وه نویژیان له گهلی پیغمبهری خوا ﷺ کرد، دووباره که خه لکی بهیانی کرده وه باسی نهو نویژهیان کرد، جا بو شهوی سی یم خه لکی زور له مزگهوته که ی کوبونه وه چاوهروانی نهو نویژهیان نه کرد، ئیتر پیغمبهری خوا ﷺ دهرچوو بو نه وه ی نویژ بکات له مزگهوت نه وانیش نویژیان له دوايه وه کرد، جا بو شهوی چواره م له مزگهوت جیگای خه لک نه ما له بهر زوری هاوه له بهریره کان، به لام پیغمبهری خوا ﷺ دهرنه چوو بو نویژی بهیانی له مال دهرچوو ها ته ی مزگهوت ئیتر دوا ی نه انجامدانی نویژی بهیانی هاوه له بهریره کان روویان تی کرد، پیغمبهری خوا ﷺ شایه تی هیناو فهرمووی: اما بعد: نهو حاله ی ئیوه له من نه شار دراوه ته وه ناگدارم به ئیوه به لام ترسام نه وه کا نهو نویژی تهراویجه تان له سه ر فهرز بکریت ئیوه ش نه توانن نه نجامی بدن" جا پیغمبهری خوا ﷺ

^{۱۲۹} نیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۰۱۲): کتاب صلاة التزویح - باب فضل

لیلة القدر، ربوایه تی کردووه . دانهر

وهفاتی کرد کاره که هەر بهو جوړه مایه وه) واته: وازی له نویژی ته راویچی به کومهل هینا، پاشان کاره که بهو شیوازه بهرده وام بوو تا خهلافه تی ئیمامی نه بو به کر و هه ندی کیش له خهلافه تی ئیمامی عومەر (رضی الله عنهما) .

پیغمبهری خوا ﷺ نویژی ته راویچی نه کرد ته نها سی شهوان نه بیّت، نه ویش بیست و سی و بیست و پینچ و بیست و حهوتی رهمه زانه به گویره ی نه و ریوايه تانه ی که رابوورد وه زوریکیش له و ریوايه تانه ی غهیری نه مانه، پیغمبهری مهزن ﷺ رینمووی ئیمه ی کرد بو نه وه که وا هوکاری (علة) وازهینانی له نویژی ته راویچی به کومهل له و شهوانه ی که مابوویه وه، نه و هوش له بهر ترسانی نه وه کا خوای گه و ره فهرزی کات له سهر ئوممهت نه گهر بیّت و بهرده وام بیّت، ئیت له دوا ی وه فاتیه وه نه م هوکاره (علة) نه ماوه ههروه کور و زانراوه له قاعیده ی ئوسولا: (أن مدار الحکم مع العلة وجوداً وعدمًا) ۱۳۰ واته: (ته وهری نه و حوکم و بریاره له گهل هوکاره که یه له کاتی بوون و نه بوونیدا)، هەر له بهر نه و هوش بوو که وا ئیمامی فاروق عومهری کورپی خهتاب به سوننه تی دانا (رضی الله عنه)، تاوه کوو نویژی ته راویح به کومهل بکریت له هه موو شه وه کانی

۱۳۰ ((شرح جمع الجوامع)): (ب ۲/۲۸۸). دانهر

رهمهزان، نیتز لهو کاتهوه ئوممهتی ئیسلام لهسه‌ری یه‌ک ده‌نگن تا سه‌رده‌می ئیمه‌هه‌روه‌کوو ئه‌یینین .

له سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه: که‌وا عبد الرحمن کوری عبد القاریء ئه‌فه‌رموویت: (خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه لَيْلَةَ فِي رَمَضَانَ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَإِذَا النَّاسُ أَوْزَاعٌ مُتَّفَرِّقُونَ، يُصَلِّي الرَّجُلُ لِنَفْسِهِ، وَيُصَلِّي الرَّجُلُ فَيُصَلِّي بِصَلَاتِهِ الرَّهْطُ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَرَى لَوْ جَمَعْتُ هَؤُلَاءِ عَلَى قَارِيٍّ وَاحِدٍ لَكَانَ أَمْثَلًا، ثُمَّ عَزَمَ فَجَمَعَهُمْ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ، ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ لَيْلَةَ أُخْرَى وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ قَارِيَّتِهِمْ، قَالَ عُمَرُ: نَعَمْ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)^(١٣١). واته: (شه‌ویکیان له‌مانگی رهمه‌زاندا له‌گه‌ل عومه‌ری کوری خه‌تاب (رضی الله عنه) ده‌رجووم بۆ مزگه‌وت، بینیمان خه‌لک په‌رت و بلاؤ ببونه‌وه، پیاو هه‌بوو بۆ خووی به‌جیا نویتزی ئه‌کرد، پیاویش هه‌بوو کۆمه‌لێک به‌دوایه‌وه نویتزی ئه‌کرد، جا ئیمامی عومه‌ر فه‌رمووی: گه‌ر بیټ و ئه‌مانه‌م کۆکردبایه‌ته‌وه له‌دوای قورئان خوینیکه‌وه نویتزه‌که‌بان به‌کۆمه‌ل ئه‌نجام بده‌یه ئه‌وه باشتر ئه‌بوو وه پاداشته‌که‌شی کامل تر ئه‌بوو، ئینجا پینداگری کرد له‌وه‌ی که ئه‌بویست، بۆیه هه‌موویانی

^{١٣١} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ٢٠١٠): کتاب صلاة التراويح - باب فضل

من قام رمضان، رپوايه‌تی کردووه . دانهر

کۆ کردوه تا ئوبه‌ی کورپی که‌عب نوێژیان بۆ بکات، پاشان هه‌ر له‌گه‌ڵ ئیمامی عومه‌ر شه‌وی دواتر چووینه‌ مزگه‌وت بینیمان خه‌لکی نوێژی به‌کۆمه‌ڵ نه‌که‌ن له‌ دوا‌ی ئه‌و هاوه‌له‌ به‌پێژه‌وه‌، ئیمامی عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌وه‌ چاکترین بیده‌یه‌).

جا به‌هۆی ئه‌و به‌لگه‌ دره‌وشاوانه‌ بنجینه‌ی ته‌راویح و به‌ کۆمه‌ڵکردنی ئه‌و نوێژه‌ سه‌لمینرا، ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمان مابیت روونکردنه‌وه‌ی چۆنیه‌تی ئه‌نجامدانه‌که‌یه‌تی له‌ رووی ژماره‌ی ره‌که‌ته‌کانه‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌لین: شه‌رعزانه‌کان راجیان له‌ کۆن و نوێه‌ له‌ باره‌ی ژماره‌ی ره‌که‌ته‌کانی نوێژی ته‌راویح ئیمامی مالیک له‌ کتیبه‌که‌ی خۆی (الموطأ) له‌ سائیی کورپی یه‌زیده‌وه‌ رپوایه‌تی کردوه‌ که‌وا ده‌فه‌رموویت: (أَمَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَبِيَّ بْنَ كَعْبٍ وَتَمِيمًا الدَّارِيَّ أَنْ يَقُومَا لِلنَّاسِ بِإِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، قَالَ: وَقَدْ كَانَ الْقَارِيُّ يَقْرَأُ بِالْمِئِينَ، حَتَّى كُنَّا نَعْتَمِدُ عَلَى الْعَصِيِّ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ، وَمَا كُنَّا نَنْصَرِفُ إِلَّا فِي فُرُوعِ الْفَجْرِ)^{١٣٢}، واته‌: (ئیمامی عومه‌ر فه‌رمانی به‌ ئوبه‌ی کورپی که‌عب و ته‌میمی داری کرد (رضی الله

^{١٣٢} ئیمامی مالیک له‌ (موطأ) (٢٣٢): کتاب النداء للصلاة - باب ما جاء في قيام رمضان رپوایه‌تی کردوه‌، هی ئیمامی ئه‌بو عبد الله مالیک کورپی ئه‌نه‌سی ئه‌صبه‌حیه‌: (و١٧٩هـ).

عنهم) کهوا یانزه ره کععت نویژی تهراویح بو خه لکی بکهن، جا
 سائیی کوری یهزید (رضی الله عنه) ده فهرموویت: نهوانه کی که
 پیش نویژیان بو ئیمه نه کرد لهو هاوه له بهر یزانه نهو سور هتانه یان
 نه خویند که ژماره ی نایه ته کانیا ن سه دو له سه رووی سه د نایه ت
 نه بوو، هه تا ئیمه خو مان نه خسته سه ر داریک تاوه کوو خو مان ی پی
 راگیر بکهین له بهر در یژی نویژه که، وه له نویژه که ش نه نه بووینه وه
 تا نزیکه ی نویژی به یانی) جا له بهر نه م ریوایه ته ئیمامی مالیک یانزه
 ره کععتی هه لبژاردووه، هه شت ره کععتیان بو تهراویح سی که ی
 تریش بو وه تر، وه له ریوایه تیکی تری ئیمامی مالیکدا که له
 یهزیدی کوری رومانوه هاتووه، کهوا فهرموویته تی: (کان الناس
 یقومون فی زمان عمر بن الخطاب فی رمضان بثلاث وعشیرین
 رکعة)^{۱۳۳}، واته: (له زهمانی ئیمامی عومه ردا خه لکان له مانگی
 ره مه زان بیست و سی ره کععت نویژیان نه کرد)، وه فهرمووده ی
 جابریش که ئین و حیبان ریوایه تی کردووه و نه فهرموویت: (صلی
 بنا رسول الله ﷺ فی شهر رمضان ثمانی رکعات وأوتر)^{۱۳۴} واته:

^{۱۳۳} ئیمامی مالیک له (موطأ) (ژ ۲۳۳): کتاب النداء للصلاة - باب ما جاء فی قیام رمضان،

ریوایه تی کردووه . دانهر

^{۱۳۴} ابن حبان ریوایه تی کردووه سهیری (موارد الظمان إلی زوائد ابن
 حبان) (ب ۱/ ۲۳۰/ ۹۲۰) بکه: هی حافیزی نه بو حه سه ن نور الدین علی کوری نه بو

(پیغمبر صلی الله علیه و آله) خواهری له مانگی ره مهزانداهشت ره کعته نوژی تهراویح و پاشان سی ره کعته نوژی وهتری به نیمه کرد، وه نهو فهرموده یهش که بوخاری له نهو سهلهمهی کوری عبد الرحمن وه ریوایهتی کردوه که پرساری له دایکمان عائشه کردوه (رضی الله عنها) کهوا نوژی پیغمبر صلی الله علیه و آله له مانگی ره مهزانداه چون بووه، نهویش نهفهرموویت: (ما کان یزید فی رمضان ولا فی غیره علی احدى عشرة رکعة، یصلی اربعاً، فلا تسأل عن حُسنهنَّ وطولهنَّ، ثمَّ یصلی اربعاً، فلا تسأل عن حُسنهنَّ وطولهنَّ، ثمَّ یصلی ثلاثاً، فقلت: یا رسولَ الله، اثنامُ قبل أن تُوترَ؟ قال: (یا عائشةُ، إنَّ عینی تَنَامانِ ولا یَنَامُ قلبی) ۱۳۵، واته: (له مانگی ره مهزان وغیری مانگی ره مهزانشدا له یانزه ره کعتهان زیاتری نه نه کرد، چوار ره کعتهی نه کرد، جا مه پرسه له جوانیه کهی و درژییه کهی، پاشان چوار ره کعتهی نه کرد، جا مه پرسه له جوانیه کهی و درژییه کهی، پاشان سی ره کعتهی نه کرد، منیش وتم نهی پیغمبر صلی الله علیه و آله)

به کری کوری سلیمانی ههیسهمیه که به ناوبانگه به نین و حجهری ههینهمی (و ۸۰۷هـ)،
 حوسین سلیم دارانی نهفهرموویت: سهتهده کهی حهسه نه . وهرگیر
 ۱۳۵ نیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۰۱۳): کتاب صلاة التواویح - باب فضل
 من قام رمضان، ریوایهتی کردوه . دانهر

خوایا ئایا ئەخەوی پێش ئەوەی نوێژی وەتر بکە؟ ئەویش
فەرمووی: " ئەی عایشە چاوەکانم ئەخەون بەلام دلەم ناخەوی " .

بەلام ئەو بەلگانهی که سەلمینراون بو بیست رەكعەتە که ئەو
ئەمانەن: ئیمامی ترمذی ئەفەرموویت: زۆر بەی زانستخوازان لەسەر
ئەو رپوایەتەن کهوا لە ئیمامی عەلی و ئیمامی عومەر و غەیری ئەم
دوانە لە هاوێلە بەرپێزەکانی پێغمبەر ﷺ رپوایەتکراوە که بیست
رەكعەتە، ئەو هەش و تەهی سو فیانی سەوری و ئین و موبارەك و
شافیعیە، وە ئیمامی شافیعی دەفەرموویت: لە شارەکه مان که
مەكکەیه هەر بەو شیۆیه بیست رەكعەتی ئەکەن) ۱۳۶ .

وە لە "تحفة الأحوذی" دا هاتوو: ئیمامی بەیبهقی لە سونەنی
خویدا وە ئین و ئەبی شەیهش لە ئەبو حەسنائەو رپوایەتی
کردوو: (أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَمَرَ رَجُلًا أَنْ
يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ خَمْسَ تَرْوِيحَاتٍ عِشْرِينَ رُكْعَةً) ۱۳۷ واتە: (عەلی
کۆری ئەبو تالیب (رضي الله عنه) فەرمانی بە پیاویک کرد کهوا
بیست رەكعەت نوێژی تەراویح چوار رەكعەت چوار رەكعەت بو
خەلکی بکات)، وە ئین و ئەبی شەیه لە (مصنف ابن أبي شيبة) دا

۱۳۶ بگەرێو بە لاپەرە (۹۰) بو زانیی تەخریجە کە . دانەر

۱۳۷ (تحفة الأحوذی): (ب/۳/۶۱۲) . دانەر

له عبد العزیزی کوری روفه یعهوه رپوایه تی کردووہ کہ
 ده فہرموویت: (کان اُبی بن کعب: یُصلِّي بالنَّاسِ فِي رَمَضَانَ
 بِالْمَدِينَةِ عِشْرِينَ رَكْعَةً، وَيُوتِرُ بِثَلَاثٍ)^{۱۳۸} واتہ: (توبہی کوری
 کہعب (رضی اللہ عنہ) له مانگی رہمہزان له شاری مہدینہ دا
 بیست رہ کعت نوٹزی تہراویچی بہ خہلکی تہ کرد، وہ سی
 رہ کعت وتیشی له دوایہ وہ تہ کرد)، وہ ئین و تہبی شہیہ و
 تہہرانی و بہیہقی بہ سہنہدی خوین له ئین عہباسہ وہ رپوایہ تیان
 کردووہ (رضی اللہ عنہم): (أَنَّ النَّبِيَّ كَانَ يُصَلِّي فِي رَمَضَانَ
 عِشْرِينَ رَكْعَةً سِوَى الْوَتْرِ)^{۱۳۹}، واتہ: (بیغہمبہری خوا ﷺ له
 مانگی رہمہزان بیست رہ کعت نوٹزی تہراویچی تہ کرد بی له
 وتیش)، وہ ہروہ کوو بہیہقی له سونہنی خویدا له سائیہی
 کوری یہزیدہ وہ رپوایہ تی کردووہ کہ ده فہرموویت: (کانوا
 یقومون علی عہد عمر بن الخطاب - (رضی اللہ عنہ)، فی شہر
 رمضان بعشرين رکعة، قال: وكانوا یقرؤون بالمئين وكانوا یتوکون
 علی عصيهم فی عہد عثمان بن عفان - (رضی اللہ عنہ)، من شدة

^{۱۳۸} ئین تہبی شہیہ له (مصنف ابن اُبی شیبہ) (ب/۲/۱۶۳/۱۶۸۴): ہی تہبو بہ کر عبد
 اللہ کوری محمدی کوری تہبی شیبہی کوفیہ (و ۲۳۵ھ) . دانہر

^{۱۳۹} ئین و تہبی شہیہ (مصنف ابن اُبی شیبہ) (ب/۲/۱۶۴/۱۶۹۲): تہہرانی (المعجم
 الأوسط): (ب/۱/۲۴۳/۷۹۸). دانہر

القيام)^{١٤٠}، ئيمامى نهوهوى له كتيبي "خلاصة الأحكام" دا دهفهرموويت: سه نه ده كهى سه حيه^{١٤١}، واته: (له سه ر ده مى ئيمامى عومهر (رضي الله عنه) له مانگى ره مه زاندا خه لكى بيست ره كههت نويزى ته راويحيان نه كرد، وه نه وانهى كه پيش نويزيان نه كرد له وه هاوه له بهر پزانه نه وه سور ه تانه يان نه خوينا كه ژماره ي نايه ته كانيان سه دو له سه رووى سه د نايهت نه بو، وه له سه ر ده مى ئيمامى عوسمان (رضي الله عنه) خويان نه خسته سه ر داريك تاوه كوو خويانى پي راگير بكن له بهر دريژى نويزه كه).

ئيمامى نهوهوى له كتيبي (أذكار) ه كهيدا نهفهرموويت: بزانه كه وا نويزى ته راويح سونه ته به بهك دهنگى زانايان، وه بيست ره كههت له هه موو دوو ره كههتيكدا سه لام نه دريته وه، وه شيواى نويزه كهش وه كوو نويزه كانى تره^{١٤٢}.

له كتيبي "العناية شرح الهداية" له كتيبه بروا پيكر اوه كانى هه نه فيه كانه خاوه نى نه م كتيبه نهفهرموويت: (رپوايه تكاروه له

^{١٤٠} بهيهقى له (سنن البيهقي الكبرى) (ب ٢/٤٩٦/٤٣٩٣) رپوايه تى كردووه . دانهر
^{١٤١} "خلاصة الأحكام" (ب ١/٥٧٦/١٩٥٩): هى نه بو زه كهريا محي الدين به حياى كورى شهرفى نهوهوى ديمه شقيه (و ٦٧٦هـ). وه رگير
 (١٤٢) (الأذكار) (ل ١٦٤): هى نه بو زه كهريا محي الدين به حياى كورى شهرفى نهوهوى ديمه شقيه (و ٦٧٦هـ). دانهر

پيغەمبەرەۋە ﷺ، كەۋا شەۋيڭ لە شەۋەكانى رەمەزان لەمان دەرچوو بىست رەكەت نوپۇزى كرد، جا كاتىڭ بوۋە شەۋى دوۋەم خەلكى كۆبۈنەۋەۋە پيغەمبەرىش ﷺ لە مان دەرچوو ھاتە مزگەوت بىست رەكەت نوپۇزى پىي كردن، ۋە كاتىكىش بوۋە شەۋى سىيەم خەلكى زۆر كۆبۈنەۋە، ۋە پيغەمبەرىش ﷺ لەمان دەرنەچوو، جا پيغەمبەرى خوا ﷺ پىي فەرموون: (ئاگادارم بە كۆبۈنەۋەۋى ئىۋە بەلام ترسام نەۋەك لەسەرتان فەرز بكرىت)، جا خەلكى ھەر يەكەيان بۆ خۇيان بە تەنيا نوپۇزيان ئەكرد تا زەمانى ئىمامى عومەر (رضي الله عنه)، ئىمامى عومەرىش پىي فەرموون: من ۋا ئەينىم كەۋا ئەم خەلكانە كۆكەمەۋەۋە ئىمامىڭ نوپۇزيان بۆ بكات، بۆيە ئەۋانى كۆكردەۋەۋە ئوبەى كورى كەعبى بۆ ديارى كردن تا نوپۇزيان بۆ بكات، ئەۋيش بىست رەكەت نوپۇزى تەراۋىچى پىي كردن چوار رەكەت چوار رەكەت) ^{۱۴۳}.

بەلام ئىبن و قودامەۋى مەقدىسى حەنبەلى لە كىتابە جوان و رىكەكەۋى "المغني" دا ئەفەرموۋىت: (ئەۋەۋى لای ئەبو عبد الله ھەلبىزىردراۋىت "مەبەستى پىي ئىمامى ئەھمەدە كە خاۋەن مەزھەبەۋە بە ناۋبانگە، بۆ رەكەتەكانى نوپۇزى تەراۋىچ ئەۋە بىست رەكەتە،

^{۱۴۳} (العناية بشرح الهداية) (ب/۲/۲۳۵): ھى محمدى كورى محمود بابەرتىبە (۷۸۶ھ).

وه ئىمامى سەورى و ئەبو حەنىفەو شافعى فەرموويانە بىست
 رەكەتە، ئىمامى مالك دەفەرمووئىت: سى و شەش رەكەتە، واى
 بۆ چووه كەوا كارەكە كۆنە پەيوەستە بە خەلكى مەدىنەو، لەبەر
 ئەوەى سالىحى بەندەى جەك دەفەرمووئىت: گەيشتەم بە خەلكان
 كەوا چل و يەك رەكەت نوئۆزى تەراوئىحيان ئەكرد، پىنچ رەكەتەيان
 لەوانە بە وەر كۆتايى بى ئەهيننا، واتە: (سى و شەش رەكەت
 تەراوئىح پىنچ رەكەتەيش وەر)، وه بۆ ئىمەش (مەبەست پى
 مەزەهەبى ئىمامى ئەحمەدە) كەوا ئىمامى عومەر (رضي الله عنه)،
 كاتىك خەلكى كۆكردەو تا ئوبەى كورپى كەعب نوئۆزىيان بۆ
 بكات، ئەوە بىست رەكەتەى بۆ كردن، وه رىوايتكراو لە ماليكى
 كورپى يەزىدى كورپى رومانەو كەوا ئەفەرمووئىت: خەلكى لە
 زەمانى ئىمامى عومەردا (رضي الله عنه)، لە مانگى رەمەزانداسى
 و سى رەكەت نوئۆزىيان ئەكرد، وه لە ئىمامى عەليەو
 رىوايتكراو كەوا فەرمانى بە پىاوئىك كرددووه كە بىست رەكەت
 نوئۆزى بۆ خەلكى بكات لە مانگى رەمەزان ئەوەش وەك يەكەنگى
 زانايان واى، بەلام هەرچى ئەوەى سالىح كە رىوايتەى كرددووه ئەو
 سالىح پىاوئىكى بى هيزە لە رووى فەرموودەو، پاشان نازانرئىت
 كەوا كى لەووه رىوايتەيان كرددووه هەواليان پىداو؟ ئەكرى بە
 كۆمەلە خەلكانىك گەيشتىت كەوا ئەوەندە رەكەتەيان كرددىت

ئەوئەش نابیئە بەلگە، پاشان ئەگەر چەسپا کەوا خەلکی مەدینە
 ھەموویان ئەوئەیان کردیبت ئەوئە ئیمامی عومەر ئەیکردو وە
 ھاوئەلئە کانیش لەسەری یەك دەنگ ئەبوون، وە شایانتر ئەبو بۆشوین
 کەوتن^{۱۴۴}.

شەیخولئیسلام شەیخ زەکەریای ئەنساری (رضي الله عنه)
 دەفەر موویت: بیست رەكەتە بە دە سەلام دانەوئە لە ھەموو
 شەویکی رەمەزاندا، ھەر وە کوو بەیھەقی غەیری ئەوئەش بە
 سەنەدیکی سەحیح رپوایەتیان کردووە: واتە: (ئەوان لەسەردەمی
 ئیمامی عومەردا لە مانگی رەمەزان بیست رەكەت نوێژی
 تەراویجیان ئەکرد، وە ئیمام مالیک لە "موطأ" بە سی و سی
 رەكەت رپوایەتی کردووە، جا بەیھەقی ئەو دوو رپوایەتە
 کۆکردووەتەوئە بەوئە کەوا ئەوان نوێژی وەتریان بەسی رەكەت
 ئەکرد^{۱۴۵}.

"بەلئە خوئەوئەستە کەم" بزانه کەوا سوودەکانی تەراویج و
 ئەنجامدانی بیست رەكەتە کەئە حیکمەت لەوئە ئەمانەئە:—

^{۱۴۴} (المغني) (ب/۱/۴۵۶): ھئەبو محمد عبد الله کورئە ئەھمدئە کورئە قودامەئە مەقدیسئە
 (ت/۶۲۰ھ). دانەر

^{۱۴۵} (أسنى المطالب شرح روض الطالب) (ب/۱/۲۰۰، ۲۰۱): ھئەبو یەحیای زەکەریای
 ئەنساریئە (و/۹۲۸ھ). دانەر

۱. لِيَخْرُشِيُونِي تَاوَانَه كَانَه“ له بهر وتهی پیغهمبهری خوا (وَمَنْ قَام لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) ^{۱۴۶}.
۲. کۆبوونهوهی موسلمان له گهل برای موسلمانى له يهك شويندا كاريكه كهوت مه بهسته كهى شهريعت هانى له سهر نه دات .
۳. به دهسته پىنانى شهو نويزه له سهره تاكهى تا كوتاييه كهى .
۴. له بيست ره كهعت نويزا ماناى نهو شهو نويزه ي كه لهو فهرموده ي باسى ليوه كرا بو موسلمان به دهست ديت، به لام كه سيك له بيست ره كهعت كه مژ بكات نهوه پاداشته كامله كهى له دهست نه چيت .
۵. به نه ده ب بوون له شوينكه وتنى جينيشينه راسته كان بهرام بهر كارو كرده وه كانيان و له وان هاش كه فهرمانيان پيكراره به كردنيان له بهر وتهى پیغهمبهرى خوا كه نه فهرموويت: (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ) ^{۱۴۷} واته: (له سهرتانه كهوا شوين سووننه تي من و جينيشينه راست و رينمووي كراوه كان بكهون، به ددانه كانتان بيگرن و دهستي پيوه بگرن بهرى مه دهن) .

^{۱۴۶} بگهريوه بو لاپه ره (۲۴) بو زانينى راويه كان و رافه كرده كهى . وه رگير
^{۱۴۷} نه بو داود له (سنن ابي داود) (ژ ۶۰۷): كتاب السنة - باب في لزوم السنة، وه ترمذي له (سنن الترمذي) (ژ ۲۶۷۶): كتاب العلم - باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، وه ده فهرموويت: نهوه فهرموده يه كي هسهن و سه حيه . دانهر

ئىمامى حولەيمى و ئىبن و عەللان و زەبىنى عىراقى دەفەر مومون:
 سووننەتە بەردەوامە كان لە غەيرى مانگى رەمەزانداندا ژمارەيان دەيه
 گونجاوہ ئە گەر بکرىتە بىست رەكعت وەسى رەكعتىش وەترى
 لە گەل بىت، ئەمەش لە رىوايەتدا هاتووہ: (أَن الْفَرِيضَةَ فِي رَمَضَانَ
 بِسَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهِ، وَالنَّافِلَةَ فِيهِ بِفَرِيضَةٍ)^{١٤٨} واتە: (فەرزيك
 لە مانگى رەمەزانداندا بەرامبەر حەفتا فەرزه لە غەيرى مانگى
 رەمەزان، وە سووننەتتىكىش لە مانگى رەمەزانداندا بەرامبەر فەرزيكە).
 ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ .

- ھەر وھا يە كىك لە پەرستشە مەزنە كان لە مانگى
 رەمەزانداندا: "خویندەنە وەى قورئانى پىرۆزە": ھەر وھە کوو پىغەمبەرى
 خوا دەفەر مومويت: (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
 يَقُولُ الصِّيَامُ: أَيْ رَبِّ، مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ، فَشَفَعَنِي
 فِيهِ، وَيَقُولُ الْقُرْآنُ: مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ، فَشَفَعَنِي فِيهِ قَالَ:
 فَيُشَفَّعَانِ)^{١٤٩}، واتە: (لە رۆژى دوايىدا رۆژوو قورئان بۆ بەندە

^{١٤٨} بۆ زانينى رايوھە كانى بگەرپوھ بۆ لاپەرە (٨٦) . دانەر

^{١٤٩} ئىمامى ئەحمەد لە (مسند أحمد) (ب/٦/١٨٨/٦٦٢٦٦)، أحمد محمد شاکر دەفەر مومويت:
 سەنەدە كەى سەحیحە، وە ئىبن و كەسرىش نەقلی کردووہ لە (فضائل القرآن) (ل/٩٣)،
 دەربارەى ئەو بابەتە، وە لە ((مجمع الزوائد)): (ب/٣/١٨١) هاتووہ، ئىبن و حەجەرى
 ھەيسەمى دەفەر مومويت: أحمد وە تەبەرانىش لە "الكبير" رىوايەتياں کردووہ، پياوھە كانى
تەبەرانى پياوانىكى سەحیحە، وە حاکم لە "المستدرک" (ب/١/٥٥٤)، لە رێئى ئىبن و

ئەبنە تەككار، رۆژوو ئەلى: پەرورەدگارم، خۆراك و ئارەزوو كەنت
 لى قەدەغە كرد لە كاتى رۆژدا، بىكە تەككار بۆى، وە قورئانىش
 ئەلى: بىكە تەككار بۆى، هەردوو كيان تەكای بۆ ئەكەن)،
 هەرورەكوو خوای گەرورە دەفەر مووئیت: ﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾^{۱۵۰} واتە: (شویى پى كافرەكان
 مەكەو و گوپۆر ئیان مەبە، وە بە تىكۆشانىكى گەرورە تىكۆشە
 لە گەلئیان بەهۆى ئەو قورئانەو)، ﴿وَجَاهِدْهُمْ بِهِ﴾ واتە: بە قورئان
 و بەلگەكانى كە گەرورەترین زىكرو یادخەرەو هەبە، هەرورەكوو
 خوای گەرورە دەفەر مووئیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجْرَةً لَّن تَبُورَ
 لِيُؤْفِقَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾^{۱۵۱}
 واتە: (بىگومان ئەو كەسانەى كە قورئان ئەخوئینەو وە
 نوئژ ئەكەن و لەو مالەى كە پىمان داون ئەببەخشن بە نەپى و بە
 ئاشكرا، ئا ئەوانە بە ئومىدى بازرگانەكن كە هەرگىز خەسارەت
 مەند نابن، تاو و كوو خوای گەرورەش لەبەر امبەر ئەو كارە چاكانە

وەهەبەو لە حویەى كورى عبد الله بەو سەنەدەو رىوايەتى كردووە، وە دەفەر مووئیت:
 سەحیحە لەسەر شەرتى موسلىم بەلام تەخرىجیان نەكردووە. وە زەهەبىش موافقە .

دانەر

۱۵۰ سورة الفرقان .

۱۵۱ سورة فاطر .

که کردوویانه پاداشتیان بداته‌وه وه له به‌هروه میهره‌بانی خویشی
 بۆیان زیاد بکات، به راستی خوای گه‌وره زاتیکه لیخو‌شبووی
 گونا‌هه‌کانه وه پاداشت دهره‌وه‌ی چاکا‌که‌نیشه).

ئیمامی ئەحمەد له ئەبو سه‌عیدی خودریه‌وه رپوایه‌تی کردووه
 که‌وا فه‌رموویه‌تی: پیاویک هاته لام و وتی: ئامۆزگاریم بکه، پێشه
 تۆ پرسیارم دهرباره‌ی ئامۆزگاری له پێغه‌مبه‌ری خوا کرد ﷺ
 هه‌روه‌کوو تۆ پرسیارت له باره‌یه‌وه کرد، فه‌رمووی: (أَوْصِيكَ
 بِتَقْوَى اللَّهِ فَإِنَّهُ رَأْسُ كُلِّ شَيْءٍ، وَعَلَيْكَ بِالْجِهَادِ فَإِنَّهُ رَهْبَانِيَّةُ الْإِسْلَامِ،
 وَعَلَيْكَ بِذِكْرِ اللَّهِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، فَإِنَّهُ رَوْحُكَ فِي السَّمَاءِ، وَذِكْرُكَ فِي
 الْأَرْضِ)^{١٥٢}، واته: (ئامۆزگاریت ئەکه‌م که ته‌قوای خوات هه‌بیت
 له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌ری هه‌موو شتیکه، وه له‌سه‌رته که‌وا تینکۆشان
 بکه‌ی چونکه ره‌هبانیه‌تی ئیسلامه، وه له‌سه‌رته که‌وا زیکری خوا
 بکه‌یت، وه قورئان بخوینیته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی دابه‌زینی نه‌سیمی
 رحه‌ته بو‌سه‌ر تۆ له ئاسمانه‌وه، وه یادی ناوی تۆشه له‌سه‌ر زه‌وی).

^{١٥٢} ئیمام ئەحمەد له (مسند أحمد) (ب/١٠/٢٥٨/١١٧١٣) رپوایه‌تی کردووه، حمزه
 ئەحمەد زین ده‌فه‌رموویت: سه‌نده‌که‌ی سه‌سه‌نه، هه‌بینه‌میش له هه‌تاوه‌یه‌تی له (الجمع
 الزوائد) (ب/٤/٢١٥/٧١١١٣) وه ده‌فه‌رموویت: ئەحمەد و ئەبو‌یه‌علا رپوایه‌تیان کردووه،
 وه پیاوه‌کانی ئەحمەد باوه‌رینکراون. دانەر

ئيمامى ترمذى له ئيبين و عه باسه وه (رضي الله عنه) رپوايه تى
 كردووه و ئه فهرموويت: (قال رجل: يا رسول الله ﷺ، أي العمل
 أحب إلى الله؟ قال: (الحال المُرْتَحِلُ) قال: وما الحال المُرْتَحِلُ؟
 قال: (الذي يضرب من أوّل القرآن إلى آخره كلّما حلّ ارتحل) ١٥٣،
 واته: (پياويك وتى: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ، كامە كردووه به لای
 خواوه خۆشه و یستره؟ ئەویش فەرمووی: (حالیکی جی گۆرکیکەر)
 وتیان: حالیکی جی گۆرکیکەر چیه؟ فەرمووی: ئەو کەسەى کە
 له سەرەتای قورئانەوه دەست پێ ئەکات تا کۆتاییه کەى جا هەر
 کاتیک تهواو بوو جی گۆرکی ئەکات)، واته: دەست به خەتمی
قورئان ئەکات تا کۆتایی کە تهواوی کرد خەتمیکی تر ئەکات، وە
قورئان خوینەکان ئەولیاو خۆشه و یستانی خواى گەورەن، له
 ئەنەسى كورپی مالیکه وه (رضي الله عنه) رپوايه تکراره کهوا
 پيغەمبەرى خوا ﷺ ده فەرموويت: (إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ)
 قالوا: يا رسول الله ﷺ، من هم؟ قال: (هم أهل القرآن أهل الله

١٥٣ ترمذى له (سنن الترمذى) (٢٩٤٨): كتاب القراءات - باب ما جاء أن القرآن أنزل
 على سبعة أحرف، وه ده فەرموويت: ئەوه فەرموودەيه کى غەريبه، وه دارەمى له (سنن
 الدارمى) (٣٤٧٦): كتاب فضائل القرآن - باب في ختم القرآن، هي ئەبو عبد الله كورپی
 عبد الرحمن الدارمى (٢٥٥هـ) . دانەر

وَخَاصَّتُهُ^{۱۵۴}، واته: (خوای گهوره له ناو خه لکیدا که سانیکي تاییه تی هه نه که لای ئەو زۆر بهرپۆن) وتیان: ئەوانه کین ئەی پیغه مبهری خوا ﷺ؟ ئەویش فەرمووی: ئەوانه قورئان خویننه کانن که که سانیکي تاییه تن گرینگی پیدراون لای خوای مهزن)، وه له عبد الله کوری عه مری کوری عاسه وه (رضي الله عنهما) رپوايه تکراره کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرموویت: (من قام بِعَشْرِ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ، وَمَنْ قَامَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْنَطِرِينَ)^{۱۵۵} واته: (ههر که سیك له کاتی شهودا ده ئایه تان بخوینی ئەوه ناوی له گه ل ئەو که سانه نانوسریت که بی ناگان له خوای گهوره، وه ههر که سیکیش سه د ئایه ت بخوینی ئەوه ناوی له گه ل ئەو که سانه ئەنوسریت که ملکه چ و زۆر خواپه رستی ئە که ن له ناو نوێژه کانیا ن زۆر ئە میننه وه، وه ههر که سیکیش هه زار ئایه ت بخوینی ئەوه ناوی له گه ل ئەو که سانه ئەنوسریت که پاداشته که یان به ئەندازه ی قینتار ده بی ت "قینتاریش وه کوو چیا ی ئو حوده"، ئیمامی بوخاری له ئەبو

^{۱۵۴} ئیمامی ئە حمده له (مسند أحمد) (ب/۱۰ل/۴۰۹/۱۲۲۱۹)، وه ئین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ/۲۱۵): المقدمة - باب فضل من تعلم القرآن وعلمه، وه داره می له (سنن الدارمی) (ژ/۲۳۲۶): کتاب فضائل القرآن - باب فضل قرأ القرآن، حمزه أحمد زین ده فەرموویت: سه نه ده که ی سه حیه، وه حاکم به سه حیه داناهه له (المستدرک)

(ب/۱ل/۵۵۶)، وه زه هه بیه موافقه له سه ری. دانهر

^{۱۵۵} ئەبو داود له (سنن أبي داود) (ژ/۱۳۹۸): کتاب الصلاة - باب تحزيب القرآن .

سه عیدی خودریه وه (رضی الله عنه) ریوایه تی کردووه کهوا
 پیغمبری خوا ﷺ به هاوه له کانی فهرموو: (أَيَعِجُزُ أَحَدُكُمْ أَنْ
 يَقْرَأَ ثُلُثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ)، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، وَقَالُوا: أَيُّنَا يُطِيقُ ذَلِكَ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ، فقال: (اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ثُلُثُ الْقُرْآنِ) ^{۱۵۶}، واته:
 (ایا کهسیک له نیوه نه توانی له شهوینکدا سیّ یه کی قورئان
 بخوینی؟) نه مهش سهخت بوو له سهریان که بییان نه کریت، وتیان:
 نهی پیغمبری خوا ﷺ کامه له بیمه نه توانی، فهرمووی: (الله
 الواحد الصمد (واته: سورتهی الإخلاص) نه وه خویندنه کهی
 سییه کی قورئانه)، وه پیغمبری خوا ﷺ ده فهرموویت: (من قرأ
 قل هو الله أحد ثلاث مرات فكأنما قرأ القرآن كله) ^{۱۵۷}، (هر
 کهسیک سیّ جاران " قل هو الله أحد " بخوینیت وه کوو نه وه وایه
 که گشت قورئانی خویند بیت)، وه ههروه ها ده فهرموویت: (من قرأ
 قل هو الله أحد حتى يختمها عشر مرات بنى الله له قصراً في
 الجنة)، فقال عمر بن الخطاب: إذا استكثرت يا رسول الله، فقال

^{۱۵۶} بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۵۰۱۵): فضائل القرآن - فضل ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 (الإخلاص: ١)﴾ . دانهر

^{۱۵۷} جهنابی شیخ نه م فهرمووده یی به مانا نه قل کردووه له م فهرمووده وه (من قرأ: قل هو
 الله أحد فقد قرأ ثلث القرآن) ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۹۳۹) ریوایه تی کردووه، واته:
 "هر کهسیک " قل هو الله أحد " بخوینی وه کوو نه وه وایه سیّ یه کی قورئانی خویند بیت، جا
 سیّ جار خویندنی نهو سووره ته وه کوو نه وه وایه هه موو قورئانی خویند بیت . وه رگتیر

رسول الله ﷺ: (الله أَكْثَرُ وَأَطْيَبُ) ١٥٨. (هەر كه سێك ده جاران "قل هو الله أحد" بخوینیت ئەوه خوای گهوره كۆشكێكى له بهههشت بۆ دروست ئەكات و پێی ئەبه خشیئت)، ئیمامی عومەریش فەرمووی: كهواته ئیّمەش زۆری ده خوینین ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ، پیغمبەریش فەرمووی: (خوای گهورهش زیاتر پاداشتان ئەداتەوه وه پاك و بى گەردە له ههموو كهه و كورپهك كه پاداشتیشت ئەداتەوه به پاكترین و كاملتین نه بى به بهنده كانى خوای نادات). .

ئیمامی طیبی (رحمه الله) ده فەرموویت: واته خوای گهوره زیاتر وهلامی پارانەوه کانتان ئەداتەوه، وه گوتراوه مانا کهى: بههره وه فەزلى خوای گهوره زۆره" واته بههره و ریزه فراوانه کهى خوای که ئەیهه خشیئت زۆرتره بهرامبەر نزا کانتان که ئەیلین و پیشکەشى ئەکەن بهرامبەر به خوای مهزن" وه گوتراوه: خوای گهوره پاداشت و به خشیینه كانى زۆر تره له وهى که ئیوه له دهروونه كانى خوأتان وینهى بۆ ئە کیشن، بۆیه زۆر خه یالى بۆ بکهن و وینهى بۆ

١٥٨ ئیمام ئەحمەد له (مسند أحمد) (ب ١٢/٢٤٨/١٥٥٤٧٣)، وه داره می (سنن الدارمی) (ز ٣٤٢٩): كتاب فضائل القرآن - باب فضل ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١). دانەر

بکیشن به نارہ زووی خوتان“ له بهر ئه وهی خوی گه وره به رامبه ر
 نزا کانتان پاداشتی زورترو شایانتری داناهه) (۱۵۹). وه له ریوایه تیکی
 تردها هاتوه: (مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ بُنِيَ لَهُ بِهَا قَصْرٌ
 فِي الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَرَأَ عِشْرِينَ مَرَّةً بُنِيَ لَهُ بِهَا قَصْرَانِ فِي الْجَنَّةِ، وَمَنْ
 قَرَأَهَا ثَلَاثِينَ مَرَّةً بُنِيَ لَهُ بِهَا ثَلَاثَةُ قُصُورٍ فِي الْجَنَّةِ)، فقال عمرُ بن
 الخطاب: والله يا رسولَ اللهِ ﷺ، إِنْ لَنُكْثِرَنَّ قُصُورَنَا، فقال
 رسولُ اللهِ ﷺ: (اللهُ أَوْسَعُ مِنْ ذَلِكَ) ١٦٠، واته: (هه ر كه سيك ده
 جاران " قل هو الله أحد " بخوينيت ئه وه خوی گه وره كوشكيكي
 له به ههشت بو دروست نه كات و پي ئه به خشيت، وه هه ر
 كه سيك بيست جاران بخوينيت ئه وه دوو كوشكي له به ههشت بو
 دروست نه كات، وه هه ر كه سيكيش سي جاران بخوينيت ئه وه سي
 كوشكي بو دروست نه كهن)، ئيمامي عومر ريش فهرمووي: سويند
 به خوا ئه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ ئيمهش كوشكه كانمان زور ئه كه ين،
 پيغه مبه ري خواش ﷺ فهرمووي: خوی گه وره زور له وه فراوانتره
 له وه ي كه ئيوه پاداشتي خوا له دهرووني خوتاندا ويته بكه ن و
 خه يالي بو بكه ن)، له بهر ئه وه ي پاداشته كاني خوی گه وره

١٥٩ تحفة الأحوذی(ب ١٠٠/١٨٠). دانهر

١٦٠ داره می له (سنن الدارمی) (ژ ٣٤٢٩): كتاب فضائل القرآن - باب فضل ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ

أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١). دانهر

ناژمیردرین و سنووردار نا کرین. "ئهی پەروەردگارم له گەنجینهی
میهره بانی و ئەوین و سۆزی خۆت بی بەشەمان مەکه، اللّهم یا الله،
نامین نامین".

ترمذی و نەسائی له پیغەمبەری خواوە ﷺ رپوایەتیان
کردوووە که ئەفەر موویت: (أُنزِلَتْ عَلَيَّ آيَاتٌ لَمْ يَرِ مِثْلَهُنَّ قَطُّ:
المُعَوِّذَتَيْنِ)^{١٦١}، واتە: (ئایەتانیکی دابەزینراو تە سەرم لەمەو پێش
وینەیان نەبینراو هەرگیز، ئەویش: (قل أعوذ برب الفلق، وه قل
أعوذ برب الناس)ه.

ئیمامی نەووەوی له کتیبی "الأذکار" دا دەفەر موویت: حافیزی
ئەبو بەکر ئەبو داود بە سەنەدی خۆی له ئیمامی عەلییەو (رضی
الله عنه) رپوایەتی کردوووە: (من هیچ کەسێک نابینم گەر هۆشی
هەببیت بجهوویت پێش ئەوێ ئەو سی ئایەتانی کۆتایی سورەتی
(البقرة) بخوینیت، واتە: ئەگەر خاوەن عەقل بێت ئەو
ئەیاخوینیت)^{١٦٢} سەنەدە کەشی سەحیحە لەسەر شەرتی بوخاری و
موسلیم.

^{١٦١} ئیمامی موسلیم له (صحیح مسلم) (١٨٨٩): کتاب فضائل القرآن - باب فضل
قراءة المعوذتين . دانەر
^{١٦٢} (الأذکار) (٧٧) . دانەر

وه ههروهها له ئيمامى عهليهوه (رضي الله عنه) رپوايه تڪراوه
 كه ده فهرموويت: (نابينم كهوا كه سيك خاوهن هوش بيت و
 هاتبيته نيو ئيسلام بجهويت ههتا (آية الكرسي) ده خوينيت)^{١٦٣}

وه له ابراهيمي نوخه عيهوه رپوايه تڪراوه كهوا ئه فهرموويت:
 ئه و كه سانهيان فيرى (قل أعوذ برب الفلق، وة قل أعوذ برب
 الناس) ئه كرد كاتيك كه ئه چوونه سه ر جيگا كانيان .

وه له رپوايه تيكي شدا هاتوو: ئه و سى سورته تيان به سونهت
 ئه زانى كهوا له هه موو شه ويكدا بچونين ئه و سورته تانهش (قل هو الله
 أحد، قل أعوذ برب الفلق، قل أعوذ برب الناس)^{١٦٤} سه نه ده كهى
 سه حيحه له سه ر شه رتى موسليم .

وه بوخارى و ئه بو داود و ترمذى و ئيبين و ماجه له عايشه وه
 رپوايه تيان كردوو: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلِّ
 لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ^{١٦٥} فِيهِمَا، فَقَرَأَ فِيهِمَا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
 و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، ثُمَّ يَمْسَحُ
 بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ، وَوَجْهِهِ، وَمَا أَقْبَلَ

^{١٦٣} ئيبين و ئه بى شه بيه له (مصنف ابن أبى شيبة) (ب/٦/٤٠) رپوايه تى كردوو . دانهر

^{١٦٤} (الأذكار) (ل/٧٧) . دانهر

^{١٦٥} زمانه وانيه كان ئه فهرموون: النفث: فرويه كى ناسكه و تفى له گهل نيه . دانهر

من جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ١٦٦، واته: (پیغمبره‌ری خوا ﷺ) هموو شه‌ویک که نه‌چوه سهر جیگاکه‌ی بۆ خه‌وتن ده‌سته‌کانی کۆ نه‌کرده‌وه پاشان فووی پیا ده‌کردو ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ وه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ نه‌خویند، پاشان به نه‌ندازه‌ی گه‌یشتنی ده‌سته‌کانی بۆ لاشه‌ی ده‌ستی پیا نه‌هینا، سهره‌تا له‌سه‌ری موباره‌کیه‌وه را ده‌ستی بیّ نه‌کرد، ئینجا ده‌م و چاوی و نه‌وه‌ی له‌ لاشه‌ پیرۆزه‌که‌ی ده‌ستی بیّ نه‌گه‌یشت، ئەم کاره‌ی سیّ جارن دووباره‌ نه‌کرده‌وه .

ئیمامی نه‌حمه‌د و ترمذی له‌ نه‌بو سه‌عه‌یدی خودریه‌وه (رضی الله عنه) ریوایه‌تیان کردووه که‌وا پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: نه‌گهر که‌سه‌یک چووه سهر جیگاکه‌ی بۆ خه‌وتن ئەم زیکره‌ سیّ جارن بخوینیت: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ"، نه‌وه خوای گه‌وره له‌ تاوانه‌کانی خو‌ش نه‌بیّت نه‌گهر چی وه‌کوو که‌فی سهر ده‌ریاش زۆربن، وه نه‌گهر چی به

١٦٦ ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری)(ژ٥٠١٧): کتاب فضائل القرآن - فضل المعوذات، وه نه‌بو داود له (سنن أبي داود)(ژ٥٠٥٦): کتاب الأدب - باب ما يقال عند النوم، وه ترمذی له (سنن الترمذی)(ژ٣٤٠٢): کتاب الدعوات - باب ما جاء فيمن يقرأ القرآن عند النوم، وه ئین و ماجه له (سنن ابن ماجه)(ژ٣٨٧٥): -- کتاب الدعاء - باب ما يدعو به إذا أوى إلى فراشه، ریوایه‌تیان کردووه، . دانهر

ئەندازەى ژمارەى گەلای دار بېت، وه ئەگەر چى به ئەندازەى ژمارەى رەملى بىابان بېت، وه ئەگەر چى به ئەندازەى ژمارەى رۆژەکانى دونيا بېت) ^{۱۶۷} .

بوخارى و ترمذى له شه ددادى كورى ئەوسه وه (رضي الله عنه) رىوايه تيان كردوه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ ده فەر موويت: (گه وهى هه موو داواى لى خوشبوونه كان (سيد الاستغفار) ئەوه وه كه وا بلىي: "اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِدُنْيِي، فَأَغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الدُّنْيَا إِلَّا أَنْتَ"، جا هه ر كه سيك له كاتى رۆژدا به دلنيايه وه بيخويئته وه ئەگەر مرد پيش ئەوهى ئىواره دا بېت ئەو كه سه به هه شتیه، وه هه ر كه سيكيش له شه ودا به دلنيايه وه بيخويئت جا ئەگەر مرد پيش ئەوهى به يانى دا بېت ئەو كه سه به هه شتیه) ^{۱۶۸} .

^{۱۶۷} ئىمام ئەحمەد له (مسند أحمد) (ب/۳/ل/۱۰/۸۹/۱۱۰) وه ترمذى له (سنن الترمذى) (ژ/۳۳۹۷): كتاب الدعوات، رىوايه تى كردوه، وه ده فەر موويت: فەر مووده كى حه سه نه . دانهر

^{۱۶۸} ئىمامى بوخارى له (صحيح البخارى) (ژ/۵۹۴۷): كتاب الدعوات - فضل الاستغفار، وه ترمذى له (سنن الترمذى) (ژ/۳۳۹۳): كتاب الدعوات، رىوايه تى كردوه . دانهر

"خۆشه‌ویسته‌که‌م": له‌سه‌رته‌که‌وا به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر زی‌کری
 خ‌وای گه‌وره، وه‌ خ‌وین‌ده‌وه‌ی ق‌ورئانی پ‌ی‌رۆز، وه
 دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئەو زی‌ک‌رو ته‌سی‌ح‌اتانه‌ی که‌ له‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ری
 خ‌واوه‌ ه‌ات‌وه‌ له‌ گ‌شت کات و حاله‌ته‌کانت، به‌ تاییه‌ت له
 کاته‌کانی شه‌و و به‌یانیدا، وه‌ له‌ کاته‌کانی شه‌وو ه‌ه‌ردوو ته‌ره‌فی
 ر‌ۆژا، به‌ل‌کوو خ‌وای گه‌وره‌ پاکت کاته‌وه‌ له‌و فیتانه‌ی که‌ له‌ شه‌و
 و ر‌ۆژدا په‌یدا ئەبن و دروست ئەبن، وه‌ کۆمه‌کی خ‌وای گه‌وره‌ت
 به‌سه‌ به‌ ح‌ول و ه‌یزی خ‌وی که‌وا بت‌پاریزی له‌ خ‌راپه‌ی ئەو
 که‌سانه‌ی که‌ به‌ فیل و جادو دوژمنایه‌تیت ئە‌که‌ن .

وه‌ ترمذی له‌ ئەبو سه‌عیدی خودریه‌وه‌ (رضی الله عنه)
 ر‌ی‌وایه‌تی کرد‌وه‌ که‌وا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ فه‌رموویه‌تی که‌وا
 خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (مَنْ شَغَلَهُ الْقُرْآنُ وَذَكَرِي عَنْ مَسْأَلَتِي
 أُعْطِيَهُ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ، وَفَضَّلُ كَلَامِ اللَّهِ عَلَى سَائِرِ
 الْكَلَامِ كَفَضَّلِ اللَّهُ عَلَى خَلْقِهِ)^{١٦٩}

خ‌وای گه‌وره‌ له‌و که‌سانه‌مان بگ‌ی‌ریت که‌ به‌ر میه‌ره‌بانی ئەو
 ئە‌که‌ون، وه‌ ئەو که‌سانه‌ش که‌ نه‌سیمی ر‌ووح و ح‌وانه‌وه‌
 هه‌ل‌ئه‌مژن به‌ مینه‌ت و سه‌خاوه‌تی خ‌وی .

^{١٦٩} ترمذی له‌ (سنن الترمذی) (٢٩٢٦): کتاب فضائل القرآن، ر‌ی‌وایه‌تی کرد‌وه‌ . دانهر

خوايه گيان داوات ليّ ته كه م به هموو نهو ناوانه ي كه هي
 خوئن وه ذاتي خوئت پي ناو ناوه، ياخود كه سيكت له
 بوونه وهراني خوئت پي فير كردوه، ياخود داتبه زان دووه له
 په رتووكي خوئدا، ياخود هه لتگرتووه پيچاوتوه لاي خوئت
 له زانستي غه بيتدا، قورئانمان بو بكه سه ركرده و رينيشاندهر، وه
 كوژينه ره وه ي هه له و تاوانه كانمان بيت، وه بو دلّه كانمان به هار
 بيت، وه بو گونا هه كانمان تكارار بيت، وه بو روخساره كانمان
 سهير كردن و نوور بيت، وه بو چاوه كانمان بيليله و خوشي بيت،
 پهروه ردگارم زمانمان به هويه وه بخه كارو قسه ي پي بكات، وه
 پاداشته كانمان به هويه وه زور بكه، چاره نوسمان به هويه وه چاك بكه،
 وامان لي بكه ي هه لسين پي و كاري پي بكه ين وه به هويه وه
 لي مان رازيبه، پهروه ردگارم نه م قورئانه بكه شيفا بو غه م و
 ده رده كانمان، وه بو پيوستيه كانمان، وه له روژي دو اييشدا بيتسه
 به رزبونه وه و مه دح و سه نا، به سوزو ميه ره باني خوئت نه ي
 ميه ره بانتريني مه ره بانان، اللهم صلّ وسلّم وبارك على حبيب رب
 العالمين وخاتم الأنبياء والمرسلين. وعلى آله وأصحابه أجمعين. والحمد
 لله رب العالمين .

وه يه كيتك له خواپه رستيه مه زنه كان له مانگي رهمه زاندا: "نزاو پارانه وويه" كه ره وشتيكه له ره وشته كاني قورثاني پيروز .

"خوشه ويسته كه م": بزانه كه وا "نزاو پارانه وه" نارزه ووو كردنه بو لاي خواي گه وره له وه ي نه وشتانه ي كه لايه تي له چاكه و لالانه وه له به رده ميا به هوي داوا كردن و بانگ كردنه وه له وه كاته ي كه داواي لي نه كه ي وه له وه كاته ش كه داواي كو مه كي لي نه كه ي.

وه "نزاو پارانه وه": په رستش و كو مه كي كردنه، وه نيشانه ي نيمانه كه به لگه يه له سه ر ملكه چي و لالانه وه بو لاي په روه ردگار، وه تكا كردنه لي - جل و علا، وه گومان باشيه به و، وه چاوه پروان كردني چاكه يه له به ره وه فه زلي نه وه وه به دلنبايه وه، به و مانايه نه وه: ره وشتيكه له ره وشته كاني قورثاني پيروز، وه به ره يه كه له به ره كاني نيسلامي مه زن، وه لايه نيكه له رپوشوني پيغهمبهر ي ريزدار، نه مه ش له گرينگترين پله كاني به ندايه تيه .

وه به لگه يه له سه ر مه زني مه قامه كه ي، پيغهمبهر ي خوا ﷺ ده فهرمويت: (الدُّعَاءُ مَحُّ الْعِبَادَةِ)^{۱۷۰}، (پارانه وه كاكله و رووحي

^{۱۷۰} ترمذي له (سنن الترمذي) (ژ ۳۳۷۱): كتاب الدعوات - باب منه، رپوايه تي كردوه، وه ده فهرمويت: فهرموده يه كي غه ريه . دانهر

خوابه رستیه) وه دهفهرموویت: (لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْ الدُّعَاءِ)^{۱۷۱}، (هیچ شتیك به لای خوی گهوره نه وهنده ریزدار تر نیه له پارانه وه)، وه دهفهرموویت: (مَنْ فَتِحَ لَهُ مِنْكُمْ بَابُ الدُّعَاءِ فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الرَّحْمَةِ، وَمَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا يَعْنِي أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ الْعَافِيَةَ)^{۱۷۲}، (کهسیك له ئیوه نه گهر ده رگای پارانه وهی به سهردا کرایه وه نه وه ده رگای میهره بانی به سهردا کراوه ته وه، وه شتیکیش له خوی گهوره داوا نه کراوه واته خو شه ویستر بیت له داوا کردنی عافیهت و بی به لای)، وه دهفهرموویت: (إِنَّ الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ، وَمِمَّا لَمْ يَنْزَلْ، فَعَلَيْكُمْ عِبَادَ اللَّهِ بِالدُّعَاءِ)^{۱۷۳}، (بیگومان پارانه وه سوودی ده بیت کاتیک که دابه زی، وه له و کاتانهش که دانابه زی، بویه له سهرتانه نهی بهنده کانی خوا که وا دهست به پارانه وه بگرن و نرخمی بزائن)، وه دهفهرموویت: (لَا يَرُدُّ الْقَضَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبِرُّ)^{۱۷۴}، (قهزاو قهدهر

^{۱۷۱} نیمام نه محمد له (مسند أحمد) (ب/۸/ل/۴۰۸/۸۷۳۳)، رپوایه تی کردوه، أحمد محمد

شاکر دهفهرموویت: سهنه ده کهی سه حیحه . دانهر

^{۱۷۲} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ/۳۵۴۸): کتاب الدعوات - باب فی دعاء النبی، رپوایه تی

کردوه، وه دهفهرموویت: فهرمووده یه کی غه ریه . وه رگبر

^{۱۷۳} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ/۳۵۴۸): کتاب الدعوات . باب فی دعاء النبی ﷺ،

رپوایه تی کردوه، وه دهفهرموویت: فهرمووده یه کی غه ریه . دانهر

^{۱۷۴} ترمذی له (سنن الترمذی) (ذ/۲۱۳۹): کتاب القدر - ما جاء: لا یرد القدر إلا الدعاء،

رپوایه تی کردوه، وه دهفهرموویت: فهرمووده یه کی حه سه ن و غه ریه . دانهر

ناگیردریته‌وه‌ته‌ن‌ها‌به‌پارانه‌وه‌نه‌بی‌ت،‌وه‌هیچ‌شتی‌ک‌ته‌مه‌ن‌دری‌ژو‌زیاد‌ناکات‌ته‌ن‌ها‌چاکه‌نه‌بی‌ت،‌وه‌خوای‌گه‌وره‌(جَلَّ جَلَالُهُ)‌ده‌فه‌رمووی‌ت: (ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ،‌وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لِاهِ) ^{۱۷۵}، (له‌خوای‌گه‌وره‌پارینه‌وه‌و‌داوا‌بک‌هن،‌وه‌یه‌قینیش‌تان‌هه‌بی‌ت‌له‌پارانه‌وه‌کاندا‌که‌خوای‌گه‌وره‌قه‌بو‌ولی‌ده‌کات‌و‌وه‌لام‌تان‌ئه‌داته‌وه،‌وه‌ناگاداربن!‌خوای‌گه‌وره‌وه‌لامی‌پارانه‌وه‌ی‌دل‌یک‌ناداته‌وه‌که‌بی‌ناگاو‌سه‌رقال‌بی‌ت)،‌وقال: (من‌لم‌یسأل‌الله‌یغضب‌علیه) ^{۱۷۶}، (که‌سی‌ک‌له‌خوای‌گه‌وره‌نه‌پارینه‌وه‌ئه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌لی‌ت‌توره‌ئه‌بی‌ت)‌وه‌ده‌فه‌رمووی‌ت: (سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ،‌يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ،‌وَأَفْضَلُ الْعِبَادَةِ أَنْتَظَارُ الْفَرَجِ) ^{۱۷۷}، (داوای‌به‌خشش‌و‌به‌هره‌ی‌خوای‌گه‌وره‌بک‌هن‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌پی‌ی‌خوشه‌

^{۱۷۵}‌ته‌بو‌داود‌له‌(سنن‌أبی‌داود)(ذ۱۴۹۶):‌کتاب‌الصلاة‌-‌باب‌الدعاء،‌وه‌ترمذی‌له‌(سنن‌الترمذی)(ذ۳۴۷۹):‌کتاب‌الدعوات‌-‌باب‌ما‌جاء‌فی‌جامع‌الدعوات‌عن‌النبي‌-‌ﷺ،‌وه‌ئین‌و‌ماجه‌له‌(سنن‌ابن‌ماجه)(ژ۳۸۵۵):‌کتاب‌الدعاء‌-‌باب‌اسم‌الله‌الأعظم‌.‌دانه‌ر

^{۱۷۶}‌ترمذی‌له‌(سنن‌الترمذی)(ژ۳۳۷۳):‌کتاب‌الدعوات‌.‌وه‌ئین‌و‌ماجه‌له‌(سنن‌ابن‌ماجه)(ژ۳۸۲۷):‌کتاب‌الدعاء‌-‌باب‌فضل‌الدعاء،‌ریوایه‌تیان‌کردووه‌.‌وه‌نیام‌ئه‌حمد‌له‌(مسند‌أحمد):‌(ب‌۹/۲۹۲/ژ۹۶۸۰)،‌به‌له‌فری: (مَنْ لَمْ يَدْعُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ غَضِبَ عَلَيْهِ)‌ریوایه‌تی‌کردووه،‌همزه‌أحمد‌زین‌ده‌فه‌رمووی‌ت:‌سنه‌ده‌که‌ی‌سه‌حیحه‌.‌دانه‌ر

^{۱۷۷}‌ترمذی‌له‌(سنن‌الترمذی)(ژ۳۵۷۱):‌کتاب‌الدعوات‌-‌فی‌انتظار‌الفرج‌و‌غیر‌ذلك،‌ریوایه‌تی‌کردووه‌.‌دانه‌ر

لبي داوا بكریت، وه باشرین خواپه رسته كه چاوه پروان كردنی
 دهور لی كرده وه و ده چوونه له ناخوشی)، وه ریوایه تکراره (سمع
 النبي ﷺ، رجلاً يدعو في صلاته فلم يصل على النبي ﷺ، فقال
 النبي ﷺ: (عَجَلْ هَذَا)، ثم دعاه وقال له أو لغيره: (إذا صلي
 أحدكم فليبدأ بحمد الله والشأن عليه ويصلي على النبي ﷺ ثم
 يُدعُ بما شاء)^{١٧٨}، وه له فوزالهی كوری عوبهیده وه (رضي الله
 عنه) ریوایه تکراره كهوا پیغمبر ﷺ گویی له كه سیك بوو كه
 پارایه وه به لام سه له واتی له سهر پیغمبر ﷺ لی نه دا، پیغمبریش
 فرمووی: "ئه وه په له ی كرد" پاشان بانگی كرد بهو یان به غیری
 ئهوی فرموو: ئه گهر كه سیك له ئیوه له خوا پارایه وه با سه ره تا

^{١٧٨} نیمام نه محمد له (مسند أحمد): (ب١٧٧/ل١٧٧/ذ٢٣٨٢١). ترمذی له (سنن
 الترمذی) (٣٤٧٧): كتاب الدعوات - باب ما جاء في "جوامع الدعوات، وه
 ده فرموویت: فرموده یه کی حه سه ن و سه حیه، ئین و حه جهری عه سقلانی (الدراية في
 تخريج أحاديث الهداية) (ب١/ل١٥٧) ده فرموویت: خاوه ن سی سونه نه كه ریوایه تیان
 كردوه، وه ترمذی و ئین و خوزه به و ئین و حبان و حاكم به سه حیه یان داناوه: محمدی
 كوری عبد الله حاكیمی نه یسابوری (و ٤٠٥هـ)، له (المستدرک) (ب١/ل٣٥٤)
 ده فرموویت: ئه وه فرموده یه کی سه حیه له سهر شه رتی موسلیم به لام ریوایه تی
 نه كردوه، وه ههروه ها له (المستدرک) (ب١/ل٤٠١) ده فرموویت: ئه وه فرموده یه کی
 سه حیه له سهر شه رتی شه حه ین، وه نازانریت كهوا عیلله تی هه بیته، به لام ریوایه تیان
 نه كردوه، وه شاهیدی هه یه له سهر شه رتی هه ر دوو کیان . دانهر

سوپاس و ستایشی خوای گهوره بکات وه سهلهوات لهسه ر
پیغمبر لی بدات پاشان چۆن ئاره زووی لی بوو با بیارپته وه .

خۆشه ویسته کهم بزانه: کهوا پله کانی ئەم دینه پیرۆزه سینه:
خوایه رستیه کان، نزیکه ره وه کان، خۆشویسته زاوه کان وه بیگومان
نزاو پارانه وهش له نزیکه ره وه کانه بو لای خوای گهوره .

وه "نزاو پارانه وه" له قورئانی پیرۆزدا له دوای رۆژوو گرتن و
زیکر کردن باسکراوه، ههروه کوو خوای گهوره ده فهرموویت:
﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ
مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا
يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُم
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ
دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ
﴿١٨٦﴾﴾^{١٧٩}، واته: (مانگی رهمه زان نهو مانگه یه کهوا قورئانی تیدا
دابه زینرا، وه رینیشاندهره بو خه لکی، وه چه ن دین به لگه ی رۆشنی
تیدایه بو شاره زا بوونی رینگای حه ق، وه جیا کردنه وه ی حه ق و

ناحق، جا ئەگەر كەسبىك لە ئۆپە كەوتە نۆ مانگى رەمەزانەو بەرپۆزوو بىت، وە ئەگەر كەسبىكىش لە ئۆپە نەخۆش بوو ياخود لەسەفەردا بوو ئەتوانى رۆزوو كەى بشكىيىت لە رۆزانيكى تردا رۆزوو كە قەزا بكاتەو، خواى گەورە خۆشى و كار ئاسانى بۆ ئۆپە دەووت نايەووت بارتان گرانكات و تووشى سەختى و ناپەختى بن، وە ئەيەووت رۆزوى ئەو مانگە بە ئاسانى تەواو بكەن، وە بۆ ئەوئەو خواى گەورە بە گەورە بزنان لەسەر ئەوئەو كە هيدايەتى دان و يارمەتى دان لەسەر بەرپۆزوو بوون، وە پيويستيشە كەوا شوكرانە بژيرى ئەو بكەن و بەدئەك نەبن بەرامبەرى، ئەى محمد هەر كاتىك بەندەكام پرسیاريان لى كرى دەربارەى من ئايا نزيكم يان دوورم لىيانەو دەبى بزنان كەوا من نزيكم لىيانەو، وەلامى پارانەو وە لالانەوئەو ئەو كەسە ئەدەمەو كە لىم ئەپاريتەو، دەبا ئەوانيش وەلامى بانگەوازى دىنەكەى من بەدەنەو ئىمانى پى بەين و گوپرايەلم بن، بەلكوو رىگاي راست بۆ خۆ بگرنە بەر) .

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ نزيكه لە بەندەو موناكات لەگەن كەرەكانى - بەهوى بينين و وەلامدانەوئەو تەوفىقدانى .

جا په یوه ندى نهم نایه ته به وهی پيشه خوږه وه“ خوی گه وره له
 دوی فېرېز بوونی رږوژوو و روونکردنه وهی نه حکامه کانیدا
 فېرموویته: ﴿وَلْيُكْفِّرُوا بِاللَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَّكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ﴾، بویه فېرمانی به بنده کردوه به ته کبیر لیدان (الله
 اکبر) که زیکو شوکرانه بڅیریه، وه به لوتف و میهره بانی خوږی
 روونی کردوه ته وه، کهوا نزیکه له بنده، ناگاداره به زیکو
 شوکرانه بڅیریه که ی، جا گوږی له هاوړه کانی نه بیت، وه وه لایمی
 پارانه وه کانی نه داته وه، وه نائومیډی ناکات له تکاو ره جا کانیدا .

ئین و که سیر (رحمه الله) ده فېرموویت: هوکاری باس کردنی
 نهو نایه ته و تیکه لاویه که ی له گهل نه حکامه کانی رږوو گرتنا، نه وه
 رینمایي کردنه بو تیکوژشان له "نزاو پارانه وه" له کاتی ته او کردنی
 واده ی دیاری کراو، به لکوو له کاتی هه موو فتار کردنه وه یه کدا،
 هه روه کوو ئیمامی نه بو داود له عبد الله کورې عومه روه ریوایه تی
 کردوه که ده فېرموویت: گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ که
 نه یغه رموو: (للصائم عند إبطاره دعوة مستجابة) واته: (بو که سی
 رږوژوو هوان له کاتی فتاریدا پارانه وه یه کی وه لام دراوه ی هه یه)، جا
 عبد الله کورې عومه ر (رضي الله عنهما) کاتیک که رږوژووی
 نه شکاندو فتاری نه کرده وه بانگی مال و منداله کانی نه کرد وه

نه پاره يوه) ^{۱۸۰}. وه ئيبين و ماجه له سونه نه كه ي خويدا له عبد الله
 كورې عومره وه (رضي الله عنهما) رپوايه تي كړدوه، كهوا
 پيغه مبر عليه السلام ده فهرموويت: (إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لِدَعْوَةَ مَا
 تُرَدُّ) ^{۱۸۱}، واته: (بيگومان پاران هويه كي رت نه كراوه ههيه بو
 كه سي رږووه وان له كاتي فتار كړنه ويدا)، عبيد الله كورې نه بي
 موله يكه ده فهرموويت: گويم له عبد الله كورې عومهر بوو له
 كاتي فتار كړنه ويدا نه يفهرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي) ^{۱۸۲}، واته: (پهروه دگارم داوات لي
 نه كه م به ميهره باني خوت كه هه موو شتيك به هويه وه فراون كړدوه
 ليم بيوره)، وه ئيمامي نه حمده دو ترمذي و ئيبين و ماجه له نه بو
 هوره يره وه (رضي الله عنه) رپوايه تيان كړدوه كهوا پيغه مبري
 خوا عليه السلام ده فهرموويت: (ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الإِمَامُ الْعَادِلُ،
 وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ يَرْفَعُهَا اللَّهُ دُونَ الْعَمَامِ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ، وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَيَقُولُ: بَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ
 حِينٍ). اهـ ^(۱۸۳). واته: (سي جوړه كهس هه ن كهوا نزاكانيان رت

^{۱۸۰} ئيمامي ته ياليسي له (مسند الطيالسي) (ژ ۲۲۶۲). دانه ر

^{۱۸۱} (سنن ابن ماجه) (ذ ۱۷۵۳): كتاب الصيام - باب في الصائم لا ترد دعوته . دانه ر

(۱۸۲) (تفسير ابن كثير) (ب ۱/ ۲۲۰). دانه ر

(۱۸۳) ئيمامي نه حمده له (مسند أحمد): (ب ۹/ ۲۹۸/ ۴/ ۹۷۰). وه ترمذي له (سنن
 الترمذي) (ژ ۳۵۹۸): كتاب الدعوات - باب في العفو والعافية، وه ده فهرموويت: نه وه

ناکریتهوه: ئیمامیکی دادپهروه، رۆژوو گریک تا فتار ئە کاتهوه له کاتی بهربانگا، وه نزای کهسیکی ستهم لیکراو که خوای گهوره له رۆژی دوایدا بهبی ههور^{۱۸۴} نزاکی بهرز ئە کاتهوه، وه ده رگاکی ئاسمانی بۆ ئە کریتهوه، وه ده فهرموویت: سویند بههیزو دهسهلاتی خۆم به دلنیاپیهوه سهرت ئە خهم ئە گهر چی له دوای ئیستا کهوش بی). کۆتایی هات

ته بهرانی له ئیمامی علیهوه (کرم الله وجهه) ریوایهتی کردووه، کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموویت: (کُلُّ دُعَاءٍ

فهرمووده کی حهسه نه . وه ئین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ ۱۷۵۲): کتاب الصیام - باب فی الصائم لا ترد دعوته، ریوایه تیان کردووه . دانهر

^{۱۸۴} بهبی ههور: مه بهست پی و تهی خوای گهوره یه ﴿وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ ﴿۱۵﴾﴾ سورة الفرقان، واته: (بههوی ده رکهوتی نووری نهو ههوره وه لهو رۆژهداد ئاسمان شهق شهق نه بیته)، وه له ئایه تیکی تر دا هاتووه: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ ﴿۱۶﴾﴾ سورة البقرة، واته: (ئایا نهوانه کی ریازی ئیسلامیان ناویت چاوه رپی چی نه کهن مه گهر نهو نه بیته له رۆژی دوایدا فه رمانی خوای گهوره دائه بهزیت له نیو سیهریکی پهله ههوریدا لی پیچینه و هیان له گهل نه کات)، باسهیری (سنن ابن ماجه بشرح محمد فؤاد عبد الباقي) (ب/۱/۵۵۷/۱۷۵۲) بکریته. واتای فهرمووده کهی سه ره وه بهو شیوه یه: واته له رۆژی دوابی ئهم ههوره به دیار ده که ویت فه رمانی خوای گهوره ی له گه لایه بۆ لی پیچینه وهی بهنده کانی، جا که سه ستهم لیکراوه که له بهر نهوی ستهمه کهی زۆر گهوره یه لای خوا له رۆژی دوایدا پیویست به ده رکهوتی ئهم ههوره ناکات یه کسه ر ئاسمانه کانی بۆ ده کریتهوه وه لامی نه دریتهوه، والله أعلم . وه رگیز

مَخْجُوبٌ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ^{١٨٥} واته: (هه موو پارانه وهیهك راگیراوه هه تاوه کوو سه له وات له سه ر پیغه مبهرو ناله که ی له ئه دریت "صلي الله عليه وآله وسلم").

وه ته بهرانی له گه وره مان حه سه نی کوری عه لی نه ویش له ئیمامی عه لیه وه (علیهم السلام والرضوان) ریوایه تی کردوه که ده فهرموویت: (مَا مِنْ دُعَاءٍ إِلَّا بَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حِجَابٌ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ فَإِذَا صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ انْخَرَقَ الْحِجَابُ، أُسْتَجِيبَ الدُّعَاءُ، وَإِذَا لَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ لَمْ يُسْتَجِبِ الدُّعَاءُ)^{١٨٦}، واته: (هه ر نزاو پارانه وهیهك هه بیته مه گه ر الا په رده له نیوان نهو ئاسمان و زه ویدا هه یه تاوه کوو سه له وات له سه ر پیغه مبهرو ﷺ لی ئه دریت، جا ئه گه ر لیدرا په رده که ش نامی بیته و وه لامی نزا که ئه دریت هه وه، ئه گه ر بیته و سه له وات له سه ر پیغه مبهرو ﷺ لی ئه دریت نه وه وه لامی نزا که نادریت هه وه).

^{١٨٥} ته بهرانی له (المعجم الأوسط) (ب/١/٢٢٠/٧٢١ ژ) هه قیته می ده فهرموویت: ته بهرانی ریوایه تی کردوه پیاوه کانیشی باوه ریپیکراون (المجمع الزوائد) (ب/١٠/١٦٠/١٧٢٧٨ ژ).
ئهلانیش به حه سه نی داناوه له (صحیح الجامع) (ژ٥٢٣). دانهر
^{١٨٦} بویه بی هه رته می و اسماعیل نه صبه هانی له حه سه نی کوری عه رفه وه ریوایه تیان کردوه، با سه یری (أنیس الساری فی تخریج أحادیث فتح الباری) (ل/١٣١٤). بکریت. وه رگیز

ئىمامى ئەھمەد لە ئەنەسى كورپى مالىكەو (رضى الله عنه) رپوايه تى كردوو كەوا پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موويت: (مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ وَحَطَّ عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ) ^{۱۸۷}، واتە: (هەر كەسك سەلەواتىكم لەسەر لیبىدات ئەو خواي گەورە دە رەحمەتى بەسەرا ئەبارىن و دە گوناھىشى لەسەر لائەبات و ئەيسریتەو). .

ترمذى و ئىبن و حىبان لە عبد الله كورپى مەسعودەو (رضى الله عنه) رپوايه تيان كردوو كەوا پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موويت: (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً) ^{۱۸۸}، واتە: (شايانترين كەس لە رۆژى دوايى كە بەر شەفاعەتى من بکەوئ و لەمنەو نزيك بئت ئەو ئەو كەسەتانه كە زۆر سەلەواتم لەسەر لیبەدات). .

وە حافىزى ئىبن و عەساكير لە ئەبو موساوە (رضى الله عنه) رپوايه تى كردوو كەوا پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موويت: (مَنْ

^{۱۸۷} ئىمامى ئەھمەد لە (مسند أحمد): (ب/۱۱/۲۶۴/۱۱۹۳۷ - ۱۳۶۸۹) رپوايه تى كردوو، حەمزە ئەھمەد زىن دەفەر موويت: سەنەدە كەى سەحیحە . دانەر

^{۱۸۸} ترمذى لە (سنن الترمذى) (ژ/۴۸۴). وە ابن حبان لە (صحیح ابن حبان) (ب/۳/۱۹۲/۹۱۱۳) رپوايه تيان كردوو، ترمذى دەفەر موويت: فەرمودەيە كى حەسەن و غەربە . دانەر

كَانَتْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَاجَةٌ فَلْيَدْعُ بِهَا دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَفْرُوضَةٍ^{۱۸۹}، واته: (هر كه سيك پيويستيه كي به خواي گهوره ههيه با له دواي هه موو نويزي كه وه نزاو پارانه وه بكات) .

ههروه ها ده فهرمووي ت: (دُعَاءُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابَةٌ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ بِهِ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلِكُ: آمِينَ وَلَكَ مِثْلُ ذَلِكَ)^{۱۹۰}، واته: (نزاو پارانه وه ي مروفي موسلمان بو براي موسلماني به نهيني وه لام دراويه وه وه رگيراه، له بهر نه وه ي له لاي سه ريه وه فريشته يه كي سه ريه رشي كار هه يه جا هه ر كاتي ك به نزا ي چا كه بو برا كه ي پارايه وه نه وه فريشته كه پي ده فهرمووي ت: نامين نه وه نده ي تريش بو تو له نزا كه، واته: "چ نزا يه ك بكه ي بوي به هه مان شي وه بو خوشته نه و نزا يه") .

"به ريزه كه م": به ليني خواي گهوره راسته، وه خواي گهوره ش پيچه وانه ي به ليني خوي ناكات و به لين ناشكي ني، به لام نه ونده هه يه وه لامدانه وه ي نزا نه وه ناگه يني كه وا پيويسته كاره كه جي به جي بكريت، له كاتي وه لامدانه وه ي نزا بنده ده لي: نه ي پهروه ردگارم، خواي گهوره ش ده فهرمووي ت: له خزمه ت دام

^{۱۸۹} ثين عساكير له (تاريخ دمشق) (ب/۵/۱۵۷) رپوايه تي كردوه . دانهر
^{۱۹۰} عهدي كوري حومه يد له (مسند عبد بن حميد) (ب/۱/۹۸/۲۰۱) رپوايه تي كردوه
دانهر .

بهنده كهَم (لبیک یا عبدی). ئەمه فه‌رمانیکی به‌لین پیدراوه و له بۆ گشت ئیمانداریکیشه، وه جی به‌جی کردنی پیداو یستیه: پیدانی ئەوهی که مه‌به‌سته" جا ده‌کری ئیستا که ئەو مه‌به‌سته بیته جی، یاخود دواى ماوهیهك، یاخود له دوارۆژ، جارى وا ههیه چاکه له غەیری ئەو مه‌به‌سته‌دایه که داوا کراوه، هەر وه‌کوو پیغه‌مبه‌رى خوای ده‌فه‌رموویت: (ما من مُسْلِمٍ یَدْعُو بِدَعْوَةٍ لیس فیها اَثمٌ وَلَا قَطِیْعَةٌ رَحِمٍ، إِلَّا اَعْطَاهُ اللهُ بِهَا اِحْدَى ثَلَاثٍ: اِمَّا اَنْ تُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَاِمَّا اَنْ یُدْخِرَهَا لَهُ فِی الْاٰخِرَةِ، وَاِمَّا اَنْ یَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوْءِ مِثْلَهَا) قالوا: اِذَا نُكِّثْرُ. قال: (اللهُ اَكْثَرُ) ١٩١، واته: (هەر موسلمانیک بیاریته‌وه به پاران‌ه‌وهیهك ئە‌گەر بیټ و گونا‌هو پ‌چ‌رانی سیله‌ی ره‌جی تیدا نه‌بیټ، ئە‌وه الا خوای گه‌وره یه‌کیك له‌و سى شتانه‌ی بى ده‌به‌خشیت: یان په‌له‌ی بۆ ئە‌کات بۆ جی به‌جی کردنی داواکە‌ی، یاخود بۆ‌ی هه‌ل‌ده‌گرى له‌ رۆژى دوا‌یى پادا‌شته‌کە‌ی ئە‌داتە‌وه، وه یاخود خراپه‌یه‌ك له‌ برى داوا‌کاریه‌که‌ له‌سه‌رى لادە‌بات و له‌ قه‌ده‌ردا ئە‌ی‌گریتە‌وه، وتیان: ده‌که‌واته ئی‌مه‌ش پاران‌ه‌وه

١٩١ ئیمامی ئە‌حمەد له (مسند أحمد) (ب/١٠/٥٩٤/١١١٣٣)، حمزه أحمد زین ده‌فه‌رموویت: سه‌نه‌ده‌کە‌ی سه‌نه. وه ترمذی له (سنن الترمذی) (ب/٥/٥٦٦/٣٥٧٣): فی الدعوات، ر‌ی‌وايه‌ت‌یان کردووه، وه ده‌فه‌رموویت: سه‌سن و سه‌حیح و غه‌ریبه له عوباده‌ب کوری صامیت‌ه‌وه، وه حاکمیش به سه‌حیحی داناوه له "المستدرک" (ب/١٨١٦/٤٩٣/١٨١٦)، زه‌ه‌بیش موافقه له‌سه‌رى . دانەر

زۆر ده كهين، خوۆشه ويستيش فهرمووى: خواى گه ورهش زياتر تان
 بى ئه به خشيت و زياتر وه لامى نزاكان تان نه داته وه و ميه ره بانيتان
 له گه ل نه كات) .

وه له ريوايه تى تر دا هاتوو: (لا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ
 بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ)، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، مَا
 الْاِسْتِعْجَالُ؟ قَالَ: (يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ، وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِيبُ
 لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ، وَيَدْعُ الدُّعَاءَ)^{١٩٢}، واته: (به رده وام
 خواى گه وره وه لامى به نده كهى خووى نه داته وه، ماده م دو عاى
 خراب و پچراني سيله ي ره حم و په له كردن ناكات، گوترا: نهى
 پيغه مبه رى خوا ﷺ، په له كردن چيه؟ نه ويش فهرمووى: دو عام
 كردو، دو عام كرد، كه چى وا نابينم وه لامم بدريته وه، ئينجا له و
 كاته دا ده ست به نا هو حه سره ت كي شان ده كات، وه واز له دو عاو
 پارانه وه ده هينيت)، وشه ي: (فَيَسْتَحْسِرُ) واته: پشت له دو عا
 بكات و خووى به گه وره بزاني، وه سه رچا وهى وشه كه له (حَسْرُ
 الطَّرْفِ، گرتنى لايه ك) وه هاتوو، كه كاتيك مان دو و بى هي ز

^{١٩٢} ئيمامى بوخارى له (صحيح البخاري) (ژ ٦٣٤٠): كتاب الدعوات - باب يستجاب
 للعبد ما لم يعجل. ئيمامى موسليم له (صحيح مسلم) (ژ ٦٨٧١): كتاب الذكر والدعاء
 والتوبة والاستغفار - باب بيان أنه يستجاب للداعي ما لم يعجل فيقول: دعوت فلم يستجب
 لي، ريوايه تيان كردوو ه . دانهر

دهبیت، پەند وەرگرتنیش لە موناجات، ئەووە خواپەرستیه، وە
وہلامدانەوہوش ھەر لە گەلیدایە، جامەبەست بە قەدەری خوای
کارزاناش ئەوہیہ پێی خۆشە گوێی لە دەنگی دۆستەکانی بیت،

وہ بەزار لە ئەنەسی کوری مالیکەوہ رپوایەتی کردوہ
کہوا پیغمبەر ﷺ دەفەر موویت: (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَابْنِ آدَمَ:
يَا ابْنَ آدَمَ ثَلَاثٌ وَاحِدَةٌ لِي، وَاحِدَةٌ لَكَ، وَوَاحِدَةٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَمَّا
الَّتِي لِي، فَتَعْبُدُنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا، وَأَمَّا الَّتِي لَكَ، فَمَا عَمِلْتَ
مِنْ عَمَلٍ جَزَيْتَكَ بِهِ، فَإِنْ أَعْفِرْنَا الْغَفُورَ الرَّحِيمَ، وَأَمَّا الَّتِي بَيْنِي
وَبَيْنَكَ، فَمِنْكَ الدُّعَاءُ وَالْمَسْأَلَةُ وَعَلَيَّ الِاسْتِجَابَةُ وَالْعَطَاءُ) ۱۹۳، واتە:

(خوای گەورە سی جاران بەنەوہی ئادەم دەفەر موویت: ئەی نەوہی
ئادەم: یە کێک بۆ منە یە کێکیش بۆ تۆیە، وە یە کێک لە نیوان من و
تۆیە، ھەرچی ئەوہی بۆ منە، ئەوہ بپەرستی و ھاوبەشم بۆ
پەیدانە کە، وە ئەوہی بۆ تۆشە، ھەر کارو کردەوہیەکی چاکە کە
دەیکە ی پاداشتە کەت ئەدەمەوہ، من ئەبوورم و ھەر خۆشم
لیبوردەو میھرەبانم، بەلام ئەوہی لە نیوان من و تۆیە، ئەوہ
پارانەوہ داواکردنی لای تۆیە وە لەسەر منیش وەلامدانەوہو پێدان
و بەخشینە) .

۱۹۳ بەزار لە (مسند البزار) (ب/۱، ل/۳۹، ج/۲۵۲۳) . دانەر

وه دهفه رموویت: (إِنَّ رَبَّكُمْ حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنَ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا) ^{۱۹۴}، واته: (به‌راستی خوی گه‌وره خاوه‌ن ریژه و مامه‌له کردنه که‌شی وه کوو که‌سیکی به‌شهرم وایه، شهرم لهو به‌نده‌ی ده‌کات که کاتیک ده‌سته‌کانی به‌رز کردووه ته‌وه بو لای و لیبی نه‌پارپته‌وه نه‌ویش به‌ ده‌ست به‌تالی بیگه‌ری‌نیتسه‌وه)، (الصفر، واته: خالی و هیچ) .

"بزانه نه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م": قورئانی پیروز باسی مادده‌ی "یسألونک" "پرسیارت لی نه‌که‌ن" له چه‌ندین شوین نه‌کات، وه له دوا‌ی مه‌به‌ستی نه‌و مادده‌یه‌وه، داوا له پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌کات ﷺ به‌و سروش و وه‌حیانه‌ی که‌ بو‌ی نه‌کرد به‌رپه‌رچی پرسیاره‌که‌یان بداته‌وه، بو نمونه قورئان ده‌فه رموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ﴾ ^{۱۹۵}، واته (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیارت لی نه‌که‌ن ده‌ر باره‌ی مانگه‌کان، توش بیان بلتی: نه‌وانه کو‌مه‌له مانگیکن بو دیاریکردنی کاته‌کان بو خه‌لکی و بو زانیی کاتی حه‌جه)، وه ده‌فه رموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

^{۱۹۴} نه‌بو داود له (سنن أبي داود) (ژ ۱۴۸۸): کتاب الصلاة - باب الدعاء. وه ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۳۵۵۶): کتاب الدعوات - باب في دعاء النبي - صلى الله عليه وسلم، وه ده‌فه رموویت: حسه‌ن و غه‌ریه . دانهر ^{۱۹۵} سورة البقرة .

فِيهِمَا إِتْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِتْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ تَفْعِيهِمَا^{١٩٦}
 وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
 لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩٦﴾، واته: (ئەى پيغەمبەر ﷺ) پرسىارت لى
 ئەكەن دەربارەى عەرەق و قوماړ، تۆش پييان بلى: لەو شتە
 گوناھو تاوانى گەورە ھەيە، ھەر چەندە چەند سووډيكي دونيایى
 ھەيە بۆ خەلكانىك لەوھى كە بازرگانی بى ئەكەن و مالى خەلكى
 بى قورخ ئەكەن، بيگومان گوناھەكەيان گەورەترە لە سووډەكەيان
 كە بەدەستى ئەھيئن، وە پرسىارت لى ئەكەن كەوا چى بېخشن؟
 تۆش پييان بلى ھەرچيتان لى زيادە لە مالتان ئيوە لە پيئاو خواى
 گەورە بېخشن، ئەى خەلكينە ئاگاداربن ئا بەو شيوہيە خواى
 گەورە بەلگەو ئايەتەكانى خوى بۆ خەلكى روون ئەكاتەو بەو
 ئوميدەى كەوا پەندى لى وەربگرن و بىرى لى بكنەوہ) .

- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ﴾ ﴿١٩٧﴾، واته (ئەى

پيغەمبەر ﷺ) پرسىارت لى ئەكەن دەربارەى "خوينى مانگانەى
 ئافرەتان" تۆش پييان بلى: كەوا ئەو خوينە بە نازارو زەرەرە) .

١٩٦ سورة البقرة .

١٩٧ سورة البقرة .

- ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ﴾^{١٩٨}،

واته: (ئەى پيغەمبەر ﷺ) پرسيارت لى ئەكەن دەربارەى دەستكەوت و غەنيمەكان، تۆش پييان بلى: كەوا ئەو دەستكەوتانە بۆ خواو پيغەمبەرە ﷺ "هەر ئەوان بۆيان هەيه كە بربار بەدن كە چۆنى دابەش بكەن".

بە هەمان شيوە لە ئايەتى تريح، بەلام كاتيك پرسيار هات لە وتەى خواى گەوره ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾^{١٩٩}، واته: (ئەى پيغەمبەر ﷺ) ئەگەر بەندهكانم پرسياريان دەربارەى من لى كردى ئەوه من نزيكم لبيانهوه، وهلامى نزاو پارانهوهى ئەو كەسانە ئەدەمهوه كە ليم ئەپارينهوه)، خواى گەوره داواى لە پيغەمبەرەكەى نەكردوه كەوا وهلامى پرسيارەكەيان بداتهوه ههروهكوو بينيمان لە شوينهكانى تردا، بەلكوو خودى خووى وهلامهكەى لە ئەستۆ گرتوه بۆ پارانهوهى بەندهكان، لەبەر ئەوهى ئاگاداره بە خيانهتى چاوهكان و ئەوهى وا لەسینگهكانا شاردرارهتهوه، هەر لەبەر ئەوه دەفهرموويت: ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾، واته:

^{١٩٨} سورة الأنفال .

^{١٩٩} سورة البقرة .

بهۆی زانست و میهره‌بانی پاراستن و رپیک‌خستنی کاروبارو
وه‌رگرتنمه‌وه لییانه‌وه نزیکم، بیرکه‌وه .

- ئه‌و زاته‌یه که‌وا گوئیستی زیکره‌کاغانه به نهیئی و به
ناشکرا، وه پیغه‌مبه‌ر ده‌فرموویت: (أنا جلیسٌ مَنْ ذُکِرَني) ٢٠٠،
واته: (من ئه‌و دانیشتنه‌م بۆ ئه‌و که‌سه‌ی وا یادم ئه‌کات)، وه
ده‌فرموویت: (من ذکرنی فی نفسیه، ذُکِرْتُه فی نفسی، وَمَنْ ذکرنی
فی ملاءِ مِنَ الناسِ، ذُکِرْتُه فی ملاءِ أَكْثَرَ منهم وَأَطِيبَ) ٢٠١، واته:
(هه‌ر که‌سیک له‌ ده‌روونی خۆیدا یادم بکات، ئه‌وه منیش به‌ نهیئی
میهره‌بانی خۆمی به‌سه‌ردا ئه‌بارینم، وه هه‌ر که‌سیک له‌لای
کۆمه‌لێک یادم بکات، ئه‌وه منیش له‌ لای کۆمه‌لێکی زۆرترو پاکتر
یادی ئه‌که‌م که‌ فریشته‌ به‌ریزه‌کانه)، وه گوئیستی قسه‌کاغانه، وه
گوئیستی نزاکاغانه کاتیک لیی ئه‌پارینه‌وه، وه کاتیک تاوان
ئه‌که‌ین پاشان ته‌وبه‌مان کرد ئه‌وه ته‌وبه‌که‌مان لی وه‌رئه‌گری،

٢٠٠ ئین و ئه‌بی شه‌بیه له (مصنف ابن أبي شیبیه) (ب/١/١٠٨/ل/١٢٢٤) رپوایه‌تی
کردووه . دانهر

٢٠١ ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ/٧٤٠٥): کتاب التوحید - باب قول الله
تعالی: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾. وه ئیمامی موسلیم له (صحیح مسلم) (ذ/٢٦٧٥): کتاب
الذکر والدعاء والتوبة والاستغفار - باب الحث علی ذکر الله تعالی. وه ئیمام نه‌جه‌د له
(مسند أحمد) (ب/٩/١٥٣/ل/٩٢٢٦) رپوایه‌تیان کردووه . دانهر

نزیکه: لیبور دنه کهی ئەمان ببووری، وه تهوبه‌ی ئیمه‌ش وه‌ربگری،
جلّ جلاله، ولا إله غیره .

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿فَلَيْسَتْ جَبُوءًا لِي﴾: هه‌روه‌کوو
چۆن من وه‌لامی پیداو‌یستیه‌کانیان ئەده‌مه‌وه که کاتیک لیم
ئه‌پارینه‌وه، با ئەوانیش وه‌لامی بانگه‌وازی من بده‌نه‌وه کاتیک
بانگیان ئەکه‌م بۆ ئیمان هینان و خواپه‌رسی .

وه ده‌فهرموویت: ﴿وَلْيَوْمِنُؤًا لِي﴾، با ئیمان به هه‌بوونی من و
ناوه‌په‌رۆزه‌کان و سیفاته به‌رزه‌کان و نزیک‌ی و وه‌لامدانه‌وه‌م
بهینن. ٢٠٢

وه ده‌فهرموویت: ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ واته: ئەگه‌ر ئەوان وه‌لامی
منیان دایه‌وه، وه ئیمانیان پی هینام، ئەوه رینموو‌کراون بۆ کاروباره
دینی و دونیاییه‌کانیان، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌سی ره‌شید و فام و ژیر
کاروباره‌که‌ی ئا به‌و شیوه‌یه، ده‌گوت‌ریت: فلان که‌س ره‌شیده،
خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿فَإِنْ عَاثْتُمْ مِّنْهُمْ رَّشَدًا﴾^{٢٠٣}،
واته: (ئه‌گه‌ر بینیتان فام و ژیرن چاکه و خراپه له‌یه‌که‌تر

^{٢٠٢} (الأساس في التفسیر) (ب/١/٤١٦ - ٤١٧): هی شیخ سه‌عید حه‌وا، رحمه الله . دانهر

^{٢٠٣} سورة الحجرات.

جیاده که نه وه، ﴿أَوْلَاتِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾^{۲۰۴}، واته: ئا ئه وانه بو
خویان ریگهی ژیری و سه فرازیان گرتوته بهر .

پیغمبه ری خوا ﷺ ده فیه روویت: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ
الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ
فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ)^{۲۰۵}، واته: (نزیکترین کات که بهنده له
پهروه دگاری خوویه وه نزیك بیت ئه وه له کاتی کړنووش بردندایسه،
جا ئه گهر توانیت یه کیك بیت له وه که سانه ی که له وه کاته دا زیکرو
یادی خوا ده که ن ئه وه بیه) .

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾^{۲۰۶}، واته: (ههر بو
خوایه هه موو ناوه جوان و پیروزه کان، جا ئه ی ئیماندار بهو ناوه
بهرزو پیروزانه له خوای گه وره بیاریوه) .

^{۲۰۴} سورة النساء.

^{۲۰۵} ثبو داود له (سنن أبي داود) (ژ ۱۲۷۷): كتاب الصلاة - باب من رخص فيهما إذا كانت الشمس مرتفعة، وه ترمذي له (سنن الترمذي) (ژ ۳۵۷۹): كتاب الدعوات - باب في دعاء الضيف، وه ده فیه روویت: فهرمووده یه کی حه سن و سه حیج و غه ریبه، وه نه سائی له (سنن النسائی) (ژ ۱۴۷۷ - ۵۷۲): كتاب الطهارة - باب ثواب من توضأ لما أمر، وكتاب المواقیت - باب النهی عن الصلاة بعد العصر . دانهر
^{۲۰۶} سورة الأعراف.

وه خواى گهوره دهفهرموويت: ﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾^{٢٠٧}، واته: (ئهى بيغهمبهر پييان بليّ: با هاوار بو ناوى زاتى پاكي خواى گهوره بيهن كه الله يه لهو بپاريئنهوه، ياخود به سيفهتى بهرزى كه الرحمن لىّ بپاريئنهوه، جا به ههر كاميك لهو ناو سيفهته بهرز و پيروزانه له خوا بپاريئنهوه ئهوه همموو ئهوه ناو سيفهته جوانانه ههر بو خوايهو ههر شايهنى ئهوه).

له ئهوه هورپيرهوه (رضي الله عنه) ريوايه تڪراوه كهوا بيغهمبهرى خوا^ﷺ دهفهرموويت: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مِنْ أَحْصَاهَا^{٢٠٨} دخل الجنة، إنه وثّر، يُحِبُّ الْوَثْرَ)^{٢٠٩}. واته: (خواى گهوره نهوه دو نو ناوى بهرزو پيروزى هديه، له سهده تنها يهك دانه نهبيت، جا ههر كهسيك له بهريان كات ياخود ئيمانى پييان ههبيت ئهوه ئهچيته بههشتهوه، خواى گهوره زاتيكي تاكه، ههر بويهش تاكي پيى خوشه).

٢٠٧

^{٢٠٨} أحصاها: له بهريان كات، وه گوتراوه مانا كهى: كهسيك مانا كهى بزائيت وه ئيمانى پيى ههبيت، وه گوتراوه: كهسيك به ريك و بيكى گرنيگيهوه بياخوينيت، وه خوئى جوان بكات بهكار كردن بهو ناوه جوانانه بهو ئه نندارهيهى كه بوئى ئهنگونجى. دانهر

^{٢٠٩} ئيمامى بوخارى له (صحيح البخاري) (ژ ٦٤١٠): كتاب الدعوات - باب لله مائة اسم غير واحد، وه ئيمامى موسليم له (صحيح مسلم) (ژ ٦٧٥١): كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار - باب في أسماء الله تعالى، وفضل من أحصاها. دانهر

وه ههر له ئه‌بو هورده‌پره‌وه (رضي الله عنه) رايه‌تکراوه که‌وا
 پيغه‌مبهر ده‌فه‌رموويّت: (خوای گه‌وره نه‌وه‌دو نو ناوی به‌رزو
 پيروزی هه‌يه، جا ههر که‌سيک له‌به‌ريان کات ياخود ئيمانی پييان
 هه‌بيّت ئه‌وه ئه‌چيّه به‌هه‌شته‌وه، هو الله الذي لا إله إلا هو الرحمن .
 الرحيم الملك. القدوس . السلام . المؤمن . المهيمن . العزيز . الجبار .
 المتكبر الخالق . البارئ . المصور . الغفار . القهار . الوهاب . الرزاق
 . الفتاح العليم . القابض . الباسط . الخافض . الرافع . المعز . المذل .
 السميع البصير . الحكم . العدل . اللطيف . الخبير . الخليم . العظيم .
 الغفور الشكور . العلي . الكبير . الحفيظ . المقيت . الحسيب . الجليل
 الكريم . الرقيب . المجيب . الواسع . الحكيم . الودود . المجيد
 الباعث . الشهيد . الحق . الوكيل . القوي . المتين . الولي . الحميد
 المحصي . المبدئ . المعيد . المحيي . المميت . الحي . القيوم . الواجد
 الماجد . الواحد . الصمد . القادر . المقتدر . المقدم . المؤخر . الأول
 الآخر . الظاهر . الباطن . الوالي . المتعالي . البر . التواب . المنتقم
 العفو . الرؤف . مالك الملك . ذو الجلال والإكرام . المقسط . الجامع
 الغني . المغني . المانع . الضار . النافع . النور . الهادي . البديع
 الباقي . الوارث . الرشيد . الصبور)^{٢١٠}

^{٢١٠} ترمذی له (سنن الترمذی) (٣٥٠٧): کتاب جامع الدعوات، رپوايه‌تی کردوه. دانهر

- پهروه ردگار ه زماغان بجه كار به هوئی زیكرته وه، وه دلّمان له غهیری توّ پاکه ره وه، وه رووحه كاغان بجه سیننه وه به هوئی نه سیمی نزیکیته، وه نهینه كاغان پرکه له خوښه ویستیت، وه ویزدانه كاغان به نیه تی چا که بیچه وه بوّ بنده کان، وه دهروونه كاغان راپینه به زانستی خوّت، وه سینگمان پرکه له به گه وره زانینی خوّت، وه شوینه كاغان به گشتی هه ر بولای توّ بیّت، وه نهینه كاغان چا که له گه ل خوّت، له وه که سانه بین که باش و هه لّبژارده کان نه به ن و لیلّه کانیش واز لیّ نه هینن، وه ریژی بیّ به لایّ نه زانن وه شوکرانه بژیریشی له سه ر نه که ن، وه رازین به وه ی که توّ که فیلیان بیّ، وه سه ر که وتومان بکه بوّ به گه وره زانینی توّ، وه له زهت و تامی سه یر کردنی زاتی پاکی خوّتمان پیّ به خشه - تبارکت و تعالیت یا ذا الجلال و الاکرام، لا إله إلا أنت. و صلی الله علی النبی محمد، و علی آله و صحبه و سلم .

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٣٧﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٨﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٩﴾﴾ .

- وه یه کیك له وه کرده وه مه زاننه ی که نزیک خه ره وه یه بوّ لای خوای گه وره له مانگی ره مه زان" نه ویش "به خشینه": ههروه کور پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموویت: (أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ صَدَقَةٌ فِي

رَمَضانَ^{۲۱۱}، واته: (باشترین به خَشِينِيكَ نَهو به خَشِينَه يه که له مانگی رَه مَه زاندا بيه خَشْرِيَت)، له بهر نَهو هی وهرزی چاکه کان و مانگی په رسته شه کانه، وتهی - (أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ)، واته: (نَهو به خَشِينَانَه ی که نَه که ونه نَبُو "رَه مَه زان": له بهر نَهو هی (سه خاوهت) و فراوانی کردن تیا دا خَوْشَه وِیستَه بُو که سانی هه ژار خاوهن پیوستانی خوی گوره، وه له بهر هه ندیش پیغه مبهری خوا که زور دست رویشتوو سه خاوه تمه ندبوو له رَه مَه زاندا، نا بهوشیویه له بهر نَهو ره مَه زانی داناوه بُو باراندنی زیاتر میهره بانی خوی به سهر بهنده کانی له چاو غهیری رَه مَه زاندا، بویه به خَشِينِیش تیا دا پاداشته که ی گه وره تره له چاو غهیری رَه مَه زاندا، وه سوننه ته که زور به خَشِينِی تیا بکریت لهو مانگه دا، وه زیاد کردنی به خَشِينِ به سهر خاوهن پیوستانی، وه زیاد کردنی دست کراوهیی و سه خاوه تمه ندی به سهر مال و خزم و خَوْشَه وِیستانی لهو مانگه پیروزه دا)^{۲۱۲}، له بهر وتهی پیغه مبهری خوا ﷺ که ده فهرموویت: (مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا)^{۲۱۳}، واته: (ههر که سیک فتار بهر و ژوو هوانیک بکاته وه نَهو

^{۲۱۱} ترمذی له (سنن الترمذی) (۶۶۳): کتاب الزکاة - ما جاء في فضل الصدقة . دانهر

^{۲۱۲} (فیض القدير) (ب/۲/۵۵) . دانهر

^{۲۱۳} ترمذی له (سنن الترمذی) (۸۰۷): کتاب الصوم - ما جاء في فضل من فطر صائما، وه ده فهرموویت: فهرموده یه کی هه سن و سه حیه. وه نین و ماجه له (سنن ابن

وه کوو ئهو پاداشتی رۆژوووه کهی بۆ دهییت بی ئهوهی له پاداشتی رۆژوووه وانه که کهم بیتهوه، وه له بهر ئهو فهرموده یه ش که ده فهرموویت: (مَنْ فَطَرَ صَائِمًا عَلَى طَعَامٍ وَشَرَابٍ مِنْ حَلَالٍ صَلَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ فِي سَاعَاتِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَصَلَّى عَلَيْهِ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)^{۲۱۴}، واته: (ههر که سیك به خواردن و خواردنه وه یه کی حه لال فتار به رۆژوووه وانیک بکاته وه ئه وه فریشته کان نزای خیری بۆ ئه کهن له کاته کانی مانگی ره مه زان، وه جو برائیل نزای خیری بۆ ئه کات له شه وهی (لیلة القدر) دا).

ئیمامی مونذیری ده فهرموویت: ته به رانی له "الکبیر" وه ئه بو شیخ ئیبن و حبان له کتیی "الثواب" ریوایه تیان کردو وه، ته نها ئه وه نه بییت که فهرموویه تی: (وصافحه جبرائیل لیلة القدر)، واته: (له شه وهی (لیلة القدر) دا جو برائیل ته وه ی له گه لی ئه کات)، وه زیادبشی کردو وه: (ومن صافحه جبرائیل (علیه السلام) یرق قلبه وتکثر دموعه)، قال: فقلت: یا رسول الله ﷺ، أفرأیت من لم یکن

ماجه(۱۷۴۶): کتاب الصیام - باب فی ثواب من فطر صائماً، ریوایه تیان کردو وه، حه مزه أحمد زین ده فهرموویت: سه نه ده کهی سه حیحه، پیاوه کانیشی باوه رینیکراو به ناوبانگن: با سهیری (مسند أحمد) (ب۱۳/ل۲۴۸/۱۶۹۸)، وه ئیبن و ئه بی شه بیه له (مصنف ابن ابی شیبه) (ب۳/ل۱۲۲/۱۹۵۵) بکریت . دانهر ۲۱۴ ته به رانی له (معجم الکبیر) (ژ۶۱۶۲). وه به بیه قی له (شعب الإیمان) (ژ۳۶۶۹) ریوایه تیان کردو وه . وه رگیز

پیغمبره‌ری خوا ئه خوینده‌وه، پیغمبره‌ری خوا نمونه‌ی سه‌خاوه‌تیه‌که‌ی بۆ خیر و چاکه‌ له بایه‌کی روانه‌کراو خیراتر بووه.

وته‌ی: (أَجُودُ مَا يَكُونُ)، (جُودٌ): ده‌ستکراوه‌یی و چاوتیری ره‌وان و کاریگه‌رتره‌ له سه‌خاوه‌تمه‌ندی، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌گوتی: (إِنَّ اللَّهَ سَبْحَانَ جَوَادٍ وَلَا يُقَالُ سَخِيٌّ)^{۲۱۸}، واته‌: (خوای گه‌وره به‌خشنده‌و ده‌ستکراوه‌یه، وه پێی ناگوتی: سه‌خیه) وه ترمذیش له سه‌عیده‌وه ره‌پوایه‌تی کردووه‌و به‌رزی کردووه‌ته‌وه بۆ پیغمبره‌ری خوا ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ)^{۲۱۹}، واته‌: (بێگومان خوای گه‌وره پاکه‌و پاکیشی خوش ئه‌وێت، وه خاوینه‌و چه‌زیشی له خاوینه‌، به‌خشنده‌یه‌و به‌خشنده‌یشی خوش ئه‌وێت، ده‌ستکراوه‌یه‌و ده‌ستکراوه‌یشی خوش ئه‌وێت) وه له ره‌پوایه‌تی بوخاریدا له "الکبیر" هاتووه‌: (إِنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ)^{۲۲۰}، واته‌: (خوای گه‌وره به‌خشنده‌یه‌و به‌خشنده‌یشی خوش ئه‌وێت) وته‌ی: (أَجُودَ النَّاسِ) واته‌: به‌خشنده‌ترین که‌س بووه له ناو خه‌لکیدا، وه

^{۲۱۸} (فیض الباری شرح صحیح البخاری): هی عه‌لامه‌ی شیخ محمد أنور کوشه‌ریه‌: (و ۱۳۵۲هـ) (ب/۱/۱۲۶). دانهر

^{۲۱۹} (سنن الترمذی) (ژ ۲۷۹۹): کتاب الأدب - باب ما جاء في النظافة . دانهر

^{۲۲۰} (التاریخ الکبیر) (ب/۴/۳۴۷). دانهر

جودیش: به خشنده‌ییه“ له نه‌سه‌وه ریوایه‌تکراوه (رضی الله عنه): (كان رسول الله ﷺ، أَحْسَنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَشْجَعَ النَّاسِ) (۲۲۱) ۲۲۲، واته: (پیغمبه‌ری خوا ﷺ به خشنده‌ترین و جوامیر و چاونه‌ترسی‌ترین کهس بووه له نیو خه‌ل‌کیدا) وه جودیش“ له شه‌رعدا پیدانی نه‌و شته‌ی که پیویسته بو کهسی خاوه‌ن پیویست، نه‌وش گشتگیرتره له سه‌ده‌قه“ وه هه‌روه‌ها ره‌مه‌زان وه‌ری چاکه‌کاریه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌خشش و نیعمه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌تیایدا زیاتره له چاو مانگه‌کانی تردا، جا پیغمبه‌ری خوا

۲۲۱ نه‌بو فزل نه‌حمدی کوری علی کوری حه‌جهری عه‌سقه‌لانی (و ۸۵۲هـ) له (فتح الباری) (ب/۱۰/۴۵۷) ده‌فهرموویت: کورت کردنه‌وه‌ی نه‌و سی سیفته‌ته له لایهن نه‌سه‌سه‌وه نه‌وه یه‌کیکه له (جوامع الکلم) (واته: کۆ کردنه‌وه‌ی چهن‌دین مانا له‌وشه‌یه‌کدا)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دایکی هه‌موو ره‌وشته‌کانه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له هه‌موو مرؤفینکدا سی هیز هه‌یه: یه‌که‌مینان تووره‌ییه، وه که‌ماله‌که‌ی جوامیراتییه، وه دووه‌مه‌که‌ی ناره‌زووبازییه، وه که‌ماله‌که‌ی به‌خشنده‌ییه، وه سی هه‌میان ژیرییه، وه که‌ماله‌که‌ی قسه‌کردنه به‌حیکمه‌ت و دانایی، نه‌وه نه‌نهنس ناماژه‌ی به‌وه کردووه به‌وته‌ی: (أحسن الناس)“ واته: (چاکترین خه‌لک)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی چاک‌ی وتو کرده‌وه له خۆده‌گریت. وه نه‌کری مه‌به‌ست به چاک‌ترین خه‌لک چاک‌ی ته‌بعت و سروشته‌که‌ی بیت، نه‌وش وای کردووه شوینی خوو ناره‌زووه ریکه‌که‌ی بکه‌ویت که سه‌فای ده‌روون شوینی نه‌و خووه نه‌که‌ویت که مه‌له‌که‌ی هه‌ر له‌مه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه وهو تابع لاعتدال المزاج الذي يتبع صفاء النفس الذي منه جودة القرحة التي تنشأ عنها الحكمة.

۲۲۲ ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۸۲۰): کتاب الجهاد والسير - باب الشجاعة في الحرب والجن، وه ئیمامی موسلیم له (صحیح مسلم) (ژ ۵۹۶۱): کتاب الفضائل - في شجاعة النبي - صلى الله عليه وسلم، وتقدمه للحرب، ریوایه‌تی کردووه.

دانه‌ر

کاریگر نه بو به شوینکه وتنی سوننه تی خوی گهوره له نیو
 بهنده کانیدا، (فَلرَسُولُ اللّهِ ﷺ، أَجودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ)،
 (پیغمهبری خوا ﷺ نمونه ی به خشنده یی و دهستکراوه ییه که ی بو
 خیر و چاکه له بایه کی روانه کراو خیرتر بووه) المرسله، واته:
 به ره های واته نهو له به خشیندا خیرتر بووه له بایه کی
 هه نارده کراو، وه به هه نارده مانا کراوه نهوه ناماژیه به بهرده وامی
 دابه زینی ره همت، وه بو سوودی گشتی نهو به خشینه ی ههروه کوو
 بای هه نارده کراو که چون دانه به زینه گشت شوینه کان. وه لای
 نیمامی نه همد نهو له فزهش له کوتایی فهرمووده که هاتوووه: (لا
 یسأل شیئاً إلا أعطاه)، واته: (هه شتی که داوا بکات نهوه پی
 نه دریت)، وه نهو زیاده یهش دامه زراوه له سه حیددا له فهرمووده ی
 جابر: (ما سئل رسول الله ﷺ، شیئاً فقال لا)، واته: (پیغمهبری
 خوا ﷺ هیچ شتی کی لی داوانه کراوه نهویش گوتویتی نه خیر،
 واته هه رشته کی لی داوا کراوه نهو به خشیویه تی).

نیمامی نهوه وی ده فهرموویت: (لهو فهرمووده دا کومه لیک
 سوود هه یه: لهوانه پیداکری کردن له به خشین و دهستکراوه یی له
 هه موو کاتی کدا. وه لهوانه زیاتر به خشین له مانگی رهمزان. وه له
 کاتی کو بوونه وه له گهل که سه چاکه خوازه کان. وه سهردانی

کردنی چاکه خوازه کان و کهسه باشه کانی تېدايه، وه دووباره
 کردنه وهی ئه و سهردانيه ئه گهر کهسه که پي ناخوش نيه، وه
 سونه ته زور قورئان خویندن له ره مه زاندا، وه قورئان خویندن بو
 خوئی له ناو زبک ره کاندا گه وره ترينيانه، جا ئه گهر گوترا مه بهست
 به وه جوانی له بهر کردنه که يه تی، ئيمهش ده ليين ئه وه له بهر کردنه که
 به دهست هات وه زياد کردنیش تيايدا به هوی هه نديک مه جلسيه وه
 به دهست دیت، وه دروسته بگوتريت ره مه زانه به بی زياد کردن وه
 غه يری ئه وهش ده رئه که ویت به هوی بير کردنه وه^{۲۲۳}.

"خوشه ويسته کهم" بزانه کهوا به خشين: له کرده وه
 نزیکه خه ره وه کهانه يا خود پله کهانه لای خواي گه وره هه روه کوو
 خواي گه وره ده فهر موويت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
 وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾^{۲۲۴}، واته: (له هه ندي مال سامانی ئه و ئيمانداران
 زه کات و خير وه ربگره، چونکه به هوی وه ئه بيته پاکه ره وه له
 گونا هو تاوانه کانيان، ﴿وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾، وه به رزيان ئه کاته وه بو
 پله کانی کهسه موخليس و نيته پاکه کان). خواي گه وره
 ده فهر موويت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ

^{۲۲۳} (فتح الباري) (ب/۱/۳۱). دانهر

(۲۲۴) سورة التوبة.

مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢٥﴾، (نهو کهسانه‌ی که‌وا مال‌ه‌کانی خو‌یان نه‌به‌خشن له پیناو خوای گه‌وره، پاشان هیچ جو‌ره مننه‌ت و نازاریک ناگه‌یین به‌و که‌سانه‌ی که‌ مال‌ه‌کانیان بی‌ به‌خشیون، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نه‌مانه پاداشتی نه‌بر‌اوه‌یان بو‌ نه‌بیت له‌به‌ر نیه‌ت پاکی له به‌خشینه‌کانیاندا، ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ خوای گه‌وره له دوار‌وژدا له گه‌نجینه‌ فراوانه‌که‌ی خو‌یدا پاداشتیان نه‌داته‌وه، ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وانه هیچ ترسیکیان له‌سه‌ر نیه‌ له‌ دنیا، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه‌ غه‌مگینیش نابن له‌ دوار‌وژدا، وَسُبْحَانَهُ اللَّطِيفُ الْوَاسِعُ الْعَلِيمُ - جَلَّ جَلَالُهُ وَعَمَّ فَضْلُهُ وَنَوَالُهُ .

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (وَالدَّرَجَاتُ: إِفْشَاءُ السَّلَامِ، وَإِطْعَامُ الطَّعَامِ، وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامًا) ٢٢٦، واته‌: (نه‌وشتانه‌ی که‌ پله‌ی ئیماندار به‌رز نه‌کاته‌وه له‌ دوار‌وژ نه‌وانه‌ن: سه‌لام له‌ به‌کتر‌کردن، وه‌ نان دان به‌خه‌لک، شه‌و نو‌یتر‌کردن له‌و‌کاته‌ی که‌ خه‌لک نوستوون). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ

(٢٢٥) سورة البقرة.

٢٢٦ ترمذی له (سنن الترمذی) (٣٢٣٣): کتاب تفسیر القرآن - باب ومن سورة ص، رپوايه‌تی کردووه . دانهر

النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ) ^{٢٢٧}،
 واته: (حهسادهت دروست نیهو ناییت تهنهاله دوو حالهتدا
 نهبیّت: پیاویکه خوی گهوره فیروی قورئان خویندی کردووه
 ئهویش ههلهستی بهخویندنهوهی له کاتی شهو رۆژدا، وه پیاویکه
 خوی گهوره سهروهت و مالی پیداووه و ئهویش شهوو رۆژ
 ئهیههخشیت).

وه دهفهرموویّت: (ثلاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ أَظْلُهُ - عَزَّ وَجَلَّ - تَحْتَ
 عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْوُضوءُ فِي الْمَكَارِهِ، وَالْمَشْيُ إِلَى الْمَسَاجِدِ فِي
 الظُّلْمِ، وَإِطْعَامُ الْجَائِعِ) ^{٢٢٨}، واته: (سی سیفهدت ههن هر کهسیک
 ئهم سیفهدتانهی تیاا ههبیّت ئهوه خوی گهوره له بن سیبهری
 عهړشی خوی سیبهریان بو ئهکات که رۆژیکی هینده سهخته له
 غهیری سیبهری خوا هیچ سیبهریکی تر نیه: دهست نوێژ شوشتن له
 کاتی ههبوونی ئازارو ماندوو بووندا، وه رۆیشتن بو مزگهوت له
 کاتی تاریکی شهودا، وه ناندانی کهسی برسی).

^{٢٢٧} ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ٥٠٢٥/٥٠٢٩ژ٧٥٢٩): کتاب فضائل القرآن -
 باب اغتباط صاحب القرآن، وکتاب التوحید - باب قول النبي - صلى الله عليه وسلم:
 (رجل آتاه الله القرآن). وه ئیمامی موسلیم له (صحیح مسلم) (ژ١٨٩١): کتاب فضائل
 القرآن - باب فضل من يقوم بالقرآن ويعلمه وفضل من تعلم حكمة، من فقه أو غيره فعمل
 بها وعلمها، رپوايهتبان کردووه . دانهر
^{٢٢٨} ئهبو شیخ له "الثواب" وه ئهصبههانی له "الترغيب" له جابرهوه رپوايهتبان کردووه،
 ههروهکوو له (کنز العمال) (ب١٥/٣٤٢ل) هاتووه . دانهر

پڻ ڳهه مبهري خوا ﷺ ده فہر موویٽ: (كُلُّ امْرِئٍ فِي ظِلِّ صَدَقَتِهِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ) اُو قال: (يُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ) ۲۲۹، واتہ: (ہم موو کہ سیک له ژیر سیبہری بہ خشینہ کہیہ تی ہہ تاوہ کوو له ناو خہ لک نامیٽ و ئہ مریت) یا خود (بر یاری بو دہر ئہ چیت له نیو خہ لکان ئہ مریت) .

وہ ریوایہ تکر اوہ (لہ سہر تہ کہوا ببہ خشی لہ بہر ئہ وہی شہش سیفہ تی تیٽدایہ: سیان له دونیا، وہ سیی تریش له دواروژ، جا ہہر چی ئہ وہی ہی دونیایہ رۆزی زیاد ئہ کات، وہ مال زور ئہ کات، وہ مال ئاوہ دان ئہ کات. وہ ئہ وانہی دواروژ داپوشینی کہم و کوریہ کانہ، وہ سیبہریک لہ سہر سہری ئہ بیٽ، وہ ئہ بیٽہ پہردہ بو ی له نیوان خو ی ناگری دۆزہ خ) .

مہ کحولی تابعی (رضي الله عنه) ده فہر موویٽ: کاتیک ئیماندار شتیک ئہ بہ خشیت دۆزہ خ سوجدہیہ کی شوکر بو خوا

۲۲۹ ئین و حبان له (صحيح ابن حبان) (ب/۸/ل/۱۰۴/ژ/۳۳۱۰)، وہ ئین و خوزہیمہ له (صحيح ابن خزیمہ) (ب/۴/ل/۹۴/ژ/۲۴۳۱)، ریوایہ تیان کردوہ، حمزہ ئہ محمد زین دہ فہر موویٽ: سنہ دہ کہی صہ حیجہ، وہ پیاوہ کانی باوہ ریٽکراون پیٽشکہ وتوون، وہ ئین و موبارہک له "الزهد" (ل/۲۲۷/ژ/۶۴۵)، ریوایہ تی کردوہ، وہ حاکیمیش بہ سہ حیجی داناوہ له (المستدرک) (ب/۱/ل/۴۱۶/ژ/۱۵۱۷)، وہ زہہ بیش موافقہ لہ سہری. وہ ئبو نوعیم له "الحلیة" (ب/۸/ل/۱۸۱)، ریوایہ تی کردوہ، با سہری (المسند الإمام احمد) (ب/۱۳/ل/۳۴۳/ژ/۱۷۲۶۶) بکریٽ . دانہر

ئەبات لەبەر ئەوەی كەسێكى ئوممەتى پێغەمبەرى خوا رزگارى بوو
لە سزاكەى .

پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموویت: (اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ
تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ شِقَّ تَمْرَةٍ، فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ) ^{۲۳۰}، واتە: (خۆتان لە
ئاگرى دۆزەخ بپاریزن ئەگەر چى با بە پارچە خورمايە كیش بێت،
جا ئەگەر كەسێك ئەو پارچە خورمايەى دەست نەكەوت با بە
وشەيەكى چاك و باش خۆى لە دۆزەخ بپاریزى) .

وہ پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموویت: (إِنَّ الصَّدَقَةَ لَتُطْفِئُ
غَضَبَ الرَّبِّ، وَتَدْفَعُ عَنِ مَيْتَةِ السُّوءِ) ^{۲۳۱}، واتە: (بێگومان بەخشین
توورەبى پەروەردگار ئەكوژنیتەو، وە مردنى خراپیش رەت
ئەكاتهو، بۆ ئەوەى تووشى خاوەنەكەى نەبیت) .

وہ ئیبن و عەباس (رضي الله عنهما) دەفەرموویت: كاتێك ئەو
وتەيەى خواى گەورە دابەزى ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا

^{۲۳۰} نىمامى بوخارى لە (صحيح البخاري) (ژ ۱۴۱۳): كتاب الزكاة - باب الصدقة قبل
الرد. وە نىمامى موسلىم لە (صحيح مسلم) (ژ ۲۳۴۶): كتاب الزكاة - باب الحث على
الصدقة ولو بشق تمر أو كلمة طيبة، وأنها حجاب من النار، روياه تيان كردوو . دانەر

^{۲۳۱} ترمذى لە (سنن الترمذى) (ژ ۶۶۴): كتاب الزكاة - باب ما جاء في فضل الصدقة، وە
دەفەرموویت: حسنه و غفره . دانەر

حَسَنًا فَيُضْلِعُهُ لَهٗ وَ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ﴿٣٢﴾ ، واته: (كى قهرز
 ئهدات به خوا به قهرزىكى چاك و پاك وه به نيه تيكي پاك، تاوه كوو
 خواى گهورهش له بهرامبهر ئهو قهرزه دا پاداشته كهى بو دوو
 هيئده تر بكات)، ئه بو ده حداحى ئه نساړى فهرمووى: ئه
 پيغه مبهرى خوا ﷺ ، نيا خواى گهوره قهرزى له ئيمه ئه وى؟
 ئه وپش فهرمووى: به لى ئه ئه بو ده حداح، فهرمووى: ده سقى خوتم
 نيشانده ئه پيغه مبهرى خوا ﷺ ، ئه وپش ده سقى له ناو ده سقى نا
 فهرمووى: ئه وه باغ و بيستانه كه م به قهرز دا په روه ردگارم، ئه بو
 ده حداح بيستانه كى هه بوو "شش سه د" دارخورماى تيدا بوو، وه
 داىكى ده حداح و مال و منداله كهى له ناو بيستانه كه بوون، جا
 ئه بو ده حداح هات و بانگى خيژانه كهى كرد: ئه دايكى
 ده حداح، فهرمووى: له خزمه تتدام، ئه وپش فهرمووى: ده رچه له
 نيو بيستانه كه له بهر ئه وهى به قهرز داومه ته په روه ردگارم — عَزَّ
 وَجَلَّ، وه له رپوايه تيكي تر دا هاتووه، خيژانه كهى پي فهرموو:
 مامه له كهت قازانجى كرد ئه ئه بو ده حداح، جا شتوممك و
 منداله كانى له نيو هيئيه ده ره وه، وه پيغه مبهرى خواش ﷺ
 فهرمووى: (زور هيشووى پر له به هه شتدا بو ئه بو ده حداح

ئەبىت)، وە لە فزىكى تىردا ھاتوو: (لەوانەبە دارخورمايەكى بازن،
كە رەگەكەى لە دورپو ياقوت بىت، بىرئىتە ئەبو دەحداح)

ئىمامى جونەيدى كورى محمد (قدس سره) دەفەر موويت: چوار
شت بەندە بۆ پلە بەرزە كان بەرز ئەكاتەو، ئەگەر چى با كردهو
زانىستىشى كەم بىت: نەرمى، خۆ بەكەم زانين، سەخاوت،
رەوشت جوانى .

ئىمامى عبد القادر گەيلانى (قدس سره) دەفەر موويت:
گەيشتم بەخوای گەورە بە ھۆى بەخشين و خۆ بەكەم زانين و
سەلامەتى سىنگ .

ئىمامى ئەھمەدى رىفاعى (قدس سره) لەسەر وتەكانى شىخ عبد
القادر دەفەر موويت: قسەى جەنابى شىخ بەلگەبە كەوا بەخشين
بىچىنەبە، وە خۆ بەكەم زانينىش بۆ ئەو كەسەى كە رىگای خوای
گرتوو تەبەر بەھۆبەو ئەبىتە نەمام و رووھك. جا ئەگەر ئەم دوانەى
بۆ تەواو بوو ئەو سىنگىشى سەلامەت دەبىت لەو شتانەى كە
پەيوەندى بەمرۆفەو ھەبە لە دونياو ئەو ھى لە ناويدا ھەبە، وە
ھەموو ئەو كۆسپ و تەگەرانش لا ئەچىت كە لەسەر
رېگا كەبەتى. ھەر بۆبەش لە فەرمودەدا ھاتوو: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَغُرَفًا
يُبْرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا، أَعَدَّهَا اللَّهُ تَعَالَى

لَمَنْ أَلَانَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَتَابَعَ الصِّيَامَ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ
 نِيَامًا^{٢٣٣}، واته: (له بهشتدا چه نندین ژوور ههیه له ژووره وه
 دهره وهی دیاره، وه له دهره وهش ژووره وهی دیاره، خوای گهوره
 ئامادهی کردوه بۆ ئه وه کهسهی کهوا قسهی نهرمه، وه نان
 ئه به خشیت، وه شوین رۆژوو ئه کهویت و به رۆژوو ئه بیته، وه شهو
 نوێژ بکات له وه کاتهی که خه لکی نوستون).

"وه ئامۆژگاری خوشک و برایام" ئه کهم به وهی کهوا دهست
 به دین و خو شه ویستی و بانگه واز له پیناو خوای گهوره وه بگرن و
 ههولتی بۆ بدهن، وه تکای دهست پیوه گرتن ئه کهین، ئه وه دروشمی
 زانا به کرده وه کان و ئه ولیا خواناسه کانه" ئه وه دروشمانهش
 ئه وانهن:—

زانست، کرده وه، ئه دهه ب، سه لامه تی سینگ، خزمهت و
 به زهیی نواندن بۆ ئه م ئوممه ته ره حم پینککراوه - له پرووی
 ئامۆژگاری، پارانه وه، یارمه تی و کومه کی کردنی موسلمانان به
 ئه ندازه ی توانا، یاخود خو نه ویستن و هه لئبژاردنی سوودی به رامبه ر
 به سه ر خو دا، وه داوا له هه موومان ئه کهم که نزامان بۆ بکه ن .

^{٢٣٣} بهیهقی له (سنن البیهقی الکبری) (ب/٤/ل/٣٠٠/٨٢٦٢٢)، با سهیری (البرهان
 المؤید) (ل/٢١٢) بکریت . دانهر

بِيعْهُ مَبْهَرِي خَوَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فەر موویت: (الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ، كَالصَّائِمِ الصَّابِرِ) ^{۲۳۴}، واته: (ئەو کەسە ی کەوا نان ئەخوات و توانایە کە ی لە خوایە رستیدا بە کار دینی و شوکرانە بژیویشی لەسەر ئەکات، ئەو وە کوو کە سیکی رۆژووگر وایە کە ئارامی ئەگریت لەسەر بە رۆژوو بوونە کە ی) لە ریوایە تیکی تر دا هاتوو: (الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ، بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ) ^{۲۳۵}. واته: (ئەو کەسە ی کەوا نان ئەخوات و توانایە کە ی لە خوایە رستیدا بە کار دینی و شوکرانە بژیویشی لەسەر ئەکات، ئەو وە کوو پلە ی کە سیکی رۆژووگر وایە کە ئارام ئەگریت لەسەر بە رۆژوو بوونە کە ی).

اللَّهُمَّ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذِيَّانُ يَا سُلْطَانَ وَيَا مُسْتَعَانَ يَا اللَّهَ، نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الْأَمَانَ الْأَمَانَ، مِنْ زَوَالِ الْإِيمَانِ، وَالْعَفْوِ عَمَّا مَضَى مِنَّا وَكَانَ، مِنَ الذُّنُوبِ وَالزَّلَلِ وَالْخَطَا وَالْتَقْصِيرِ وَالْعِصْيَانِ، وَنَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَجْعَلَنَا وَوَالِدِينَا وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ بِمَنْنِكَ وَفَضْلِكَ مِنْ عِتْقَاءِ شَهْرِ رَمَضَانَ أَوْ مِنْ عِتْقَاءِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِجُرْمَةِ الْقُرْآنِ. عَافِنَا اللَّهُمَّ وَعَفُّ عَنَا وَعَلَى طَاعَتِكَ وَقَفْنَا وَأَعْنَا وَإِلَى غَيْرِكَ لَا تَكُنْ لَنَا وَمِنْ شَرِّ

^{۲۳۴} بەیھەقی لە (سنن البیهقی الکبری) (ب/۴/ل/۳۰۶/ژ/۱/۸۳۰)، ریوایە تی کردوو، ئەھد محمد شاکر دە فەر موویت: سەنە دە کە ی سە حیحە، با سە ی ری: (المسند الإمام أحمد) (ب/۷/ل/۴۸۵/ژ/۷۷۹۳) بکریت. دانەر

^{۲۳۵} ترمذی لە (سنن الترمذی) (ژ/۲۴۸۶): کتاب صفة القيامة والرقائق والورع، ریوایە تی کردوو، وە دە فەر موویت: حەسە ن و غە ریبە. دانەر

جميع خلقك أجزنا وسلمنا. وعلى الإسلام والإيمان الكاملين جمعاً
توفناً، نرجو لقائك وأنت راضٍ عنا غير غضبان برحمتك يا رحيم ويا
عليم ويا علام. اللهم إنك تعلم أن قلوبنا قد اجتمعت على محبتك
والتقت على طاعتك، وتوحدت على دعوتك، وتعاهدت على
نصرة شريعتك، فوثق اللهم رابطتها، وأدم ودها، واهدأ سبلها،
وأملأها بنورك الذي لا يخبو، واشرخ صدورها بفيض الإيمان بك،
وجمّل التوكّل عليك، وأحيها بمعرفتك، وامننا على كمال الحب
والإيمان، إنك نعم المولى ونعم النصير، يا الله - تبارك وتعالى ربنا
وتقدس. آمين.

اللهم صلّ على سيدنا محمد صلاةً تُنجينا بها من جميع الأهوال
والآفات، وتقضي لنا بها جميع الحاجات، وتطهرنا بها من جميع
السيئات، وترفعنا بها عندك أعلى الدرجات، وتبلغنا بها أقصى
الغايات من جميع الخيرات في الحياة وبعد الممات^{٢٣٦}.

خزمه تكارى دين و ئوممهت

شيخ عباس فازل حهسهنى

^{٢٣٦} له وهركيرانى نهم كتيبه پيروزه بوومهوه له بهروارى (٢٢/٤/٢٠١٧ زابنى) كه
ده كاته (٧/٢٥/١٤٣٨ هجبهى) كه كزچى) شهوى شهمه . وهركير

ناوەرۆك

- بابەت
لاپەرە
پېشەكى وەرگېر ۳
پېشەكى دانەر ۷
رۆژووگرتن لە گەورەترین رۆكنەكانى دېنە ۷
رۆژووگرتن لە روى زمانەوانى و شەرعدا ۸
بۆچى ناوناوہ رەمەزان ۱۰
بەلگەكانى فەرزبوانى رۆژوو لە قورئان و سوننەت و يەك دەنگى
زانايان ۱۲
گەورەبى پاداشتى رۆژوو لای خواى گەورە ۲۳
نوستى رۆژووہوان خواپەرستىہ ۲۸
گەورەبى رۆژوو و ھەلسانەوہ بۆ خواپەرستى لە شەوہ كانيدا. ۳۰
رۆژووگر سيفەتدارە بە سيفاتى صەمەدانىہتى خواى گەورە .. ۳۱
پايەكانى رۆژووگرتن ۳۳

۳۸ وتهیه کی بههیزی ئیین و قهیم له باره‌ی ترسه‌وه

۳۹ ئیمامی شاتیسی چیرۆکیکی خوش نه‌یگیرته‌وه

ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنَ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ﴾ ۴۵

۴۹ پایه‌کانی ته‌قوا

۵۱ داواکردنی زانست

۵۸ وتهیه‌کی جوانی ئیمامی حوسه‌یین

ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ۶۰

کاتیک ئه‌ولیاکانی خوای گه‌وره ئه‌بیینرین یادی خوای گه‌وره

ئه‌کریت ۶۴

ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ ۶۶

ده‌ست له ملانیی نیوان رۆژوو و خواپه‌رستی له شه‌وه‌کانی

رمه‌زان ۷۳

۷۵ شه‌وی (لیلة‌ القدر)

۸۱ نه‌یینی شاراوه‌یی شه‌وی (لیلة‌ القدر)

- ۹۱ پاداشتی خواپه‌رستی‌ه کان له ره‌مه‌زاندا زیاد ئه‌بیّت
- ۹۴ نوێژی ته‌راویح
- ۹۶ وته‌یه‌کی وردی شیخ ئین و ته‌میمه
- وته‌یه‌کی وردی شیخمان کمال الدین - خوای گه‌وره‌ روح و یادو
- ۱۰۰ خوئی پاکترو بۆن خوشتری بکات
- ۱۰۴ لی‌کۆلینه‌وه له ره‌کعه‌ته‌کانی ته‌راویح
- راجیایی شه‌رع‌ناسه‌کان له باره‌ی ژماره‌ی ره‌کعه‌ته‌کانی ته‌راویح....
- ۱۰۹
- ۱۱۷ سووده‌کانی نوێژی ته‌راویح
- ۱۱۹ خویندنه‌وه‌ی قورئانی پی‌روژ له مانگی ره‌مه‌زاندا
- ۱۲۳ گه‌وره‌یی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
- ۱۲۵ وته‌یه‌کی جوانی ئیمامی تبی (رحمه الله)
- ۱۲۷ وته‌یه‌کی جوانی ئیمامی نه‌وه‌وی (رحمه الله)
- ۱۲۸ هه‌ندیك زی‌کری پیش خه‌وتن

- نزاو پارانه وه ۱۳۳
- وتهیه کی به نرخی ئیبن و که سیر ۱۳۹
- قورئانی پیروز باسی مادهی "یسألونک له چه ندین شوین
ته کات ۱۴۸
- وه یه کیئک له و کرده وه مه زاننه ی که نریکخه ره وه یه بو لای خوی
گه وره له مانگی ره مه زان" ته ویش "به خشینه" ۱۵۶
- وتهیه کی به نرخی مه کحولی تابعی (رضی الله عنه) ۱۶۶
- وتهیه کی به نرخی ئیمامی عبد القادر گهیلانی (قدس سره) وه تیینی
سهید نه جهدی ریفاعی (قدس سره) له سه ره وته کانی نه و ۱۶۹
- وه سیه تی دانه ره بو دوستانی خوی گه وره ۱۷۰
- ناوه روک ۱۷۳